

Regeringens proposition till Riksdagen med förslag till lagar om överföring av skötseln av lån och fordringar inom jord- och skogsbruksministeriets förvaltningsområde på Statskontoret och om ändring av lagarna om de lån och försäljningsprisfordringar som överförs

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I denna proposition föreslås att det stiftas en lag om överföring av skötseln av lån och fordringar inom jord- och skogsbruksministeriets förvaltningsområde på Statskontoret. Genom den föreslagna lagen överförs till Statskontoret skötseln av vissa av statens försäljningsprisfordringar samt vissa statslån och andra fordringar inom jord- och skogsbruksministeriets förvaltningsområde som sköts av jord- och skogsbruksministeriets informationstjänstcentral, lantmäteribyråerna och länsstyrelserna. Det föreslås att skötseln av de lån och försäljningsprisfordringar som jord- och skogsbruksministeriets informationstjänstcentral sköter överförs på Statskontoret från och med den 1 maj 2007. Skötseln av de lån som länsstyrelserna sköter föreslås bli överförd på Statskontoret tidigast den 1 januari 2008. I praktiken föreslås denna överföring ske i början av 2008 och den bör vara helt genomförd inom 2008.

Dessutom föreslås att de lagar där det bestäms om de lån och fordringar som skall överföras ändras i fråga om de myndigheter och andra aktörer som sköter lån. Dessa lagar är lagen om ändring av lagen om inlösen till staten av fastigheter, som skola säljas på exekutiv auktion, lagen om ändring av lagen

om gårdsbrukets utvecklingsfond, lagen om ändring av skollagen, lagen om ändring av lagen om stödjande av grundtorrläggning, lagen om ändring av lagen om finansiering av renhushållning och naturnärningar, lagen om ändring av lagen om finansiering av landsbygdsnärningar, lagen om ändring av lagen om finansiering av hållbart skogsbruk, lagen om ändring av 10 a § i lagen om stöd för ny-skiften och lagen om upphävande av lagen om lagen om reglering av legoområden i stad och köping.

Villkoren för lånen och fordringarna föreslås i huvudsak förbli oförändrade. Det föreslås dock att räntorna och dröjsmålsräntorna förenhetligas till vissa delar. För en del lån är låntagaren fortfarande tvungen att betala en skötselersättning. För en del av lån skall låntagaren också i fortsättningen betala skötselersättning. Likaså förenhetligas skötselersättningar för lån och fordringarna.

De föreslagna lagarnas hänför sig till budgetpropositionen för 2007 och avses bli behandlade i samband med den.

Lagarna avses träda i kraft så snart de har antagits och blivit stadfästa. De tillämpas dock tidigast från och med den 1 maj 2007.

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL	1
INNEHÅLLSFÖRTECKNING.....	2
ALLMÄN MOTIVERING.....	4
1. Inledning.....	4
2. Nuläge	4
2.1. Lagstiftning och praxis.....	4
2.1.1. Fordringar som beror på stöd för nyskiften och andra ägoregleringar	4
2.1.2. Skogsförbättringslån	5
Den upphävda skogsförbättringslagen	5
Lagen om finansiering av hållbart skogsbruk.....	6
2.1.3. Grundtorrlägningslån	7
2.1.4. Statens försäljningsprisfordringar	8
Kolonisationslagstiftningen	9
Jordanskaffningslagstiftningen	9
Den upphävda jorddispositionslagstiftningen	10
Den upphävda lagen om gårdsbruksenheter.....	11
Den upphävda landsbygdsnäringslagen	12
Lagen om finansiering av landsbygdsnäringar.....	12
Lagen om gårdsbrukets utvecklingsfond.....	13
Den upphävda lagen om renskötselägenheter.....	13
Den upphävda renhushållningslagen	13
Den upphävda naturnäringslagen	14
Lagen om finansiering av renhushållning och naturnäringar	16
Den upphävda skoltlagstiftningen	16
Skoltlagen	16
Lagen om inlösen till staten av fastigheter, som skola säljas på exekutiv auktion (23/1938).....	17
2.1.5. Praxis.....	17
2.2. Bedömning av nuläget	19
2.2.1. Utveckling av lagstiftningen.....	19
2.2.2. Uppbördsmyndigheten	19
3. Målsättning och de viktigaste förslagen.....	20
3.1. Målsättning och medel.....	20
3.2. De viktigaste förslagen.....	21
4. Propositionens konsekvenser	21
4.1. Ekonomiska konsekvenser	21
4.2. Konsekvenser i fråga om organisation och personal	21
4.3. Konsekvenser för medborgarna	22
5. Beredningen av propositionen	22
5.1. Beredningsskeden och beredningsmaterial	22
5.2. Remissyttranden	23
6. Andra omständigheter som inverkat på propositionens innehåll	26
6.1. Samband med andra propositioner.....	26
6.2. Samband med internationella fördrag och åtaganden	26

DETALJMOTIVERING	27
1. Lagförslag	27
1.1. Lag om överföring av skötseln av lån och fordringar inom jord- och skogsbruksministeriets förvaltningsområde på Statskontoret	27
3 kap. Ändringar i befogenheterna under lånetiden	31
4 kap. Särskilda bestämmelser	34
1.2. Lag om ändring av lagen om inlösen till staten av fastigheter, som skola säljas på exekutiv auktion	37
1.3. Lag om ändring av lagen om gårdsbrukets utvecklingsfond	37
1.4. Lag om ändring av skoltlagen.....	38
1.5. Lag om ändring av lagen om stödjande av grundtorrläggning	38
1.6. Lag om ändring av lagen om finansiering av renhushållning och naturnäringsar.....	39
1.7. Lag om ändring av lagen om finansiering av landsbygdsnäringsar	39
1.8. Lag om ändring av lagen om finansiering av hållbart skogsbruk.....	39
1.9. Lag om ändring av lagen om stöd för nyskiften.....	39
1.10. Lag om upphävande av lagen om reglering av legoområden i stad och köping.	40
2. Närmare bestämmelser och föreskrifter.....	40
3. Ikraftträdande.....	40
4. Lagstiftningsordning	40
LAGFÖRSLAGEN	42
om överföring av skötseln av lån och fordringar inom jord- och skogsbruksministeriets förvaltningsområde på Statskontoret	42
om ändring av lagen om inlösen till staten av fastigheter, som skola säljas på exekutiv auktion	49
om ändring av lagen om gårdsbrukets utvecklingsfond	50
om ändring av skoltlagen	51
om ändring av lagen om stödjande av grundtorrläggning.....	52
om ändring av lagen om finansiering av renhushållning och naturnäringsar	53
om ändring av lagen om finansiering av landsbygdsnäringsar.....	54
om ändring av lagen om finansiering av hållbart skogsbruk	55
om ändring av 10 a § i lagen om stöd för nyskiften	55
om upphävande av lagen om lagen om reglering av legoområden i stad och köping.....	56
BILAGA	57
PARALLELLTEXTER	57
om ändring av lagen om inlösen till staten av fastigheter, som skola säljas på exekutiv auktion	57
om ändring av lagen om gårdsbrukets utvecklingsfond	58
om ändring av skoltlagen	60
om ändring av lagen om stödjande av grundtorrläggning.....	62
om ändring av lagen om finansiering av renhushållning och naturnäringsar	64
om ändring av lagen om finansiering av landsbygdsnäringsar.....	66
om ändring av lagen om finansiering av hållbart skogsbruk	67
om ändring av 10 a § i lagen om stöd för nyskiften	68

ALLMÄN MOTIVERING

1. Inledning

Inom statens olika förvaltningsområden har man länge använt sig av olika slags lånesystem för att styra samhällets verksamhet så att de mål som för tillfället betraktats som viktiga har kunnat uppnås. Beviljandet av statslån sköts av myndigheterna och aktörerna inom de olika förvaltningsområdena men återkravet av dem är i huvudsak koncentrerat till Statskontoret.

I slutet av 2005 skötte Statskontoret redan uppbörden av 99 procent av lånebeloppet av statens hela utlåning och 32 procent av antalet statliga lån och fordringar.

Tvärt emot vad som är fallet inom andra förvaltningsområden sköts lånen inom jord- och skogsbruksministeriets förvaltningsområde till största delen av förvaltningsområdets egna myndigheter och organ samt länsstyrelserna.

Uppbördsmyndighet för lånen och fordringarna inom jord- och skogsbruksministeriets förvaltningsområde är i fråga om en del fordringar och lån jord- och skogsbruksministeriets informationstjänstcentral, i fråga om en del länsstyrelserna och i fråga om en del lantmäteribyråerna. Gemensamt för dessa lån och fordringar är att som datasystem för låneskötseln används det YLS-program som i tiden utvecklades för statsförvaltningens behov. YLS är en förkortning av orden yleinen lainasysteemi, 'allmänt lånesystem'.

2. Nuläge

Villkoren för såväl lån som fordringar är beroende av det stödsystem som de hänförs till. Återbetalningstiderna, räntorna, sättet och tidpunkten för betalning av amorteringar samt möjligheterna att få låtnader med betalningen av ränta och amorteringar varierar i fråga om olika lån och fordringar.

Uppbördsmyndighet är vanligtvis den myndighet som deltar i administreringen av den åtgärd som stöds. Endast i fråga om skogsförbättringslånen och vissa av de allra äldsta fordringarna som hänförs till kolonisationsverksamheten är uppbördsmyndig-

heten en myndighet utanför jord- och skogsbruksministeriets förvaltningsområde, dvs. länsstyrelsen.

2.1. Lagstiftning och praxis

2.1.1. *Fordringar som beror på stöd för nyskiftet och andra ägoregleringar*

Enligt lagen om stöd för nyskiftet (24/1981) betalas kostnaderna för sådan utflyttning av lägenhet som har beslutats vid nyskifte samt för byggande av väg och utförande av torrlägningsarbete av statens medel. Av statens medel kan även betalas kostnader som föranleds av att byggnader i samband med förflyttning av lägenhet försätts i bättre skick, av att odlingar röjs för förbättrande av åkerägornas form och utläggning samt av att vattenanskaffnings- och avloppsanläggningar byggs. Då vidtagandet av ovan avsedda åtgärder stöds med statsmedel på annat sätt än enligt lagen om stöd för nyskiftet, används inte statsmedel med stöd av den lagen för åtgärden.

Kostnader, som i enlighet med det ovan nämnda betalas av statens medel, återindrivs till staten, om de inte i enlighet med vad som bestäms i lagen om stöd för nyskiftet kvarstår såsom slutlig utgift för staten. Då en förrättning är viktig med tanke på allmänt intresse och då delägarnas allmänna ekonomiska ställning det påkallar eller då en förrättning verkställs inom en region som är berättigad till stöd från Europeiska gemenskapen, kan av de kostnader som avses i lagens 2 § 1 mom. högst 75 procent kvarstå såsom slutlig utgift för staten, enligt vad som närmare bestäms genom förordning.

Sedan beslut om återkrav av kostnaderna har fattats, skall lantmäteribyrån omedelbart sända ett meddelande till domaren för att pantansvaret skall bli antecknat i lagfarts- och inteckningsregistret. Då de kostnader jämte ränta som skall återkrävas har betalats helt och hållet, skall lantmäteribyrån sända ett meddelande till domaren för att en anteckning om att fastigheten har befriats från pantansvar skall bli införd i lagfarts- och fas-

tighetsregistret.

Enligt förordningen om stöd för nyskiftet (211/1981) börjar återbetalningen av de kostnader som bestridits med statens medel det femte året efter det år då lantmäteribyråns beslut om återkrav av kostnaderna utfärdats.

Länsstyrelserna sköter också de lån som beviljats med stöd av lagen om understöd av statsmedel för lantmäteriförrättningar (42/1960). Denna lag har upphävts genom den tidigare nämnda lagen om stöd för nyskiftet som trädde i kraft den 1 april 1981.

I 57 § 2 mom. i lagen om inlösen av fast egendom och särskilda rättigheter (603/1977), nedan inlösningslagen, sägs att förlorar sakägare med anledning av besittningstagande sin bostad eller försämras hans utkomst till följd av att idkande av näring eller utövande av yrke försvåras, kan inlösningskommissionen på yrkande av vederbörande bestämma att besittningstagande får ske tidigast när en av kommissionen utsatt tid av högst tre månader har förflutit sedan ersättningen betalats. En sådan sakägare kan enligt 102 § i inlösningslagen genom myndighets försorg av billighets-skäl av medel som anvisats i statsförslaget beviljas lån mot låg ränta eller räntestöd för anskaffning av ny bostad eller för fortsättande eller byte av näring eller yrke. Statsrådet är berättigat att utfärda närmare bestämmelser i saken.

Enligt 1 § i lagen om vissa regleringar av vattenägor (31/1980) kan i de kommuner i f.d. S:t Michels, Kymmene, Kuopio, Norra Karelen och Mellersta Finlands län, i vilka till lägenheter eller byar hörande vattenområden eller tilländningar är belägna invid andra lägenheter eller byars jordägor, för åstadkommande av ändamålsenliga skiftesförhållanden verkställas ägoregleringar beträffande vattenområden och tilländningar i enlighet med vad som bestäms i sagda lag. Löseskillingen betalas genom statens förmedling när förrättningen har antecknats i fastighetsregistret. Om sakägarna vid förrättningen avtalar att löseskillingen skall betalas utan statens förmedling, tillämpas vad fastighetsbildningslagen föreskriver om betalning av ersättning. En fastighet för vars räkning staten har betalt löseskillning utgör pant för betalningen av löseskillingen och räntan på den till staten enligt vad 20 kap. jordabalken föreskriver. Om betalningstiden för löseskil-

ling som skall erläggas till staten, om ränta, uppbörden av betalningar, tidpunkten då dessa börjar erläggas samt om skyldigheten att betala en till kapitalbeloppet ringa fordran på en gång bestäms genom förordning. Betalningstiden kan inte bestämmas till längre tid än fem år.

I 21 § 1 mom. i lagen om ägoregleringar på grund av vattendragsprojekt (451/1988) sägs att har det i samband med ägoregleringen beslutats att en byggnad skall flyttas samt att nya vägar som är nödvändiga för en ändamålsenlig skiftesläggning skall byggas, stöds flyttningen respektive byggandet av statens medel med iakttagande i tillämpliga delar av vad lagen om stöd för nyskiftet föreskriver om utflyttning av lägenhet och byggande av väg.

Enligt 10 § i förordningen om stöd för nyskiftet (211/1981) uppbärs de belopp som skall återuppbäras på grundval av lantmäterikontorets beslut om återkrav av kostnader i enlighet med vad som bestäms i förordningen angående debitering, uppbörd och redovisning av vissa statens penningfordringar (559/1967), likväl så, att lantmäteribyrån är debiterings- och uppbördsmyndighet.

2.1.2. Skogsförbättringslån

Den upphävda skogsförbättringslagen

Med stöd av skogsförbättringslagen (140/1987) kunde statsstöd och -lån anvisas för skogsförbättringsarbeten i enskilda skogar. Finansieringen riktades till jordägarna. Sammanslutningars och stiftelsers rätt till stöd och lån var dock begränsad. Skogsförbättringslagen upphävdes genom lagen om finansiering av hållbart skogsbruk (1094/1996), som trädde i kraft den 1 januari 1997. Lån som hänför sig till skogsförbättringslagen är fortfarande föremål för uppbörd.

Största delen av det lånekapital som uppbärs i form av skogsförbättringslån baserar sig på lån som beviljats med stöd av skogsförbättringslagen. Finansieringen av skogsförbättringsarbeten förnyades vid ingången av 1993 så att den statliga finansieringen i huvudsak utgjordes av statsstöd. Lån beviljades i fortsättningen endast för istandsättningsdiktungs- och skogsvägsprojekt som ut-

fördes som ett samfällt projekt för flera lägenheter. Genom de reformen som gällde långivningen krympte lånefinansieringen betydligt jämfört med tidigare och även antalet lån som beviljades årligen minskade.

Genom förordning (365/1990) föreskrevs om minimibeloppet av det lån som beviljades. Till först var det minsta beloppet som beviljades 1 000 mark. Minimibeloppet ändrades tre gånger. Efter den sista ändringen var det minsta lånet som beviljades 8 000 mark med undantag för väglag, som inte kunde beviljas mindre lån än 50 000 mark.

Från början av 1993 skulle alla skogsförbättringslån återbetalas med 12 procents annuiteter. Av annuiteterna räknades tills vidare som låneränta 4 procent på det icke betalda kapitalet. Återstoden av annuiteterna räknades som amortering. Före 1993 varierade annuitetsprocenten beroende på arbetslag. Vid ingången av 1992 trädde lagen om snabbare återbetalning av skogsförbättringslån och om höjd låneränta (1563/1991) i kraft. Då höjdes annuitetsprocenten och låneräntan från 3 till 4 procent med undantag för skogsgödsling, beträffande vilken låneräntan höjdes från 5 till 6 procent. Lagen var på så sätt exceptionell att den gällde även lån som var föremål för uppbörd. Minimiannuiteten var till en början 200 mark och från början av 1992 400 mark.

Den tidpunkt då ränta skulle börja betalas på skogsförbättringslån var kopplad till överlåtelsen av projektet. Från början av 1993 började ränta löpa på skogsförbättringslån efter två år från ingången av den månad då projektet hade överlåtits. Tidigare varierade den tidpunkt då räntebetalningen började beroende på arbetslag. Den första annuiteten uppbars vid den uppbörd som följde närmast efter den dag då ränta började löpa på lånet.

Enligt skogsförbättringslagen var en fastighet underpant för den del av statens fordran jämte ränta som grundade sig på den skogsförbättringsfinansiering som hade kommit fastigheten till godo. Detta gällde dock inte väglag eller en samfällad skogs delägarlag, av vilka ingen säkerhet krävdes. Panträtten skulle införas i in-teckningsregistret. Före 1993 gällde skyldigheten endast lån som översteg ett belopp som bestämdes genom förordning. Inskrivningen av panträtt kunde ändras under vissa förutsättningar. I samband med jord-

balksreformen meddelades även de lagstadgade panträtter som inte hade antecknats tidigare för införande i registret.

Enligt skogsförbättringslagen kunde det i vissa situationer bestämmas att ett lån skulle återbetalas omedelbart. Till dem hörde bl.a. att användningen av området ändrade och vissa ägarbyten.

I skogsförbättringsförordningen (437/1987) föreskrevs om dröjsmålsränta. Bestämmelserna om dröjsmålsränta ändrades två gånger under lagens giltighetstid. Enligt övergångsbestämmelsen i lagen om finansiering av hållbart skogsbruk tillämpas bestämmelserna om dröjsmålsränta på lån som beviljats med stöd av skogsförbättringslagen.

Det var under vissa förutsättningar möjligt att få uppskov med återbetalningen av lån som beviljats med stöd av skogsförbättringslagen. För uppskovstiden uppbars ingen ränta på statens fordran. I enlighet med det beslut (503/1994) som statsrådet utfärdade med stöd av skogsförbättringslagen kunde beloppet av lånekapitalet nedsättas om lånet återbetalades i förtid.

Vid debitering, uppbörd och redovisning av skogsförbättringslån tillämpas vad som bestäms i förordningen angående debitering, uppbörd och redovisning av vissa statens penningfordringar (559/1967). För skötseln av lånen har hos låntagaren tagits ut en avgift varom bestäms i inrikesministeriets förordning om avgifterna för länsstyrelsens prestationer (959/2005).

Uppbördsuppgifter som gäller lånen sköts av länsstyrelserna. Till övriga delar sköts uppgifter som hänför sig till dessa lån, t.ex. ändringar som gäller panträtten, numera av skogscentralerna. Tidigare har uppgifter i anslutning till verkställigheten av lagen skötts av jord- och skogsbruksministeriet, forststyrelsen, centralskogs-nämnden och skogs-nämnderna.

Lagen om finansiering av hållbart skogsbruk

Enligt lagen om finansiering av hållbart skogsbruk, nedan finansieringslagen, kan finansiering beviljas för åtgärder som främjar en hållbar skötsel och användning av skogarna. Finansiering beviljas enskilda markägare, som definieras närmare i lagen. Sammanslutningar och stiftelser har rätt till finansiering

endast under vissa förutsättningar. Finansiering kan beviljas i form av stöd eller lån. Verkställighetsuppgifterna i anslutning till lagen sköts av skogscentralerna med undantag för uppbörden av lån, som sköts av länsstyrelserna.

Lån kan beviljas endast för sådan istandsättningsdikning och sådant byggande av skogsväg som genomförs som ett samfällt projekt för flera lägenheter.

Om minimibeloppet av lån föreskrivs genom förordning (1311/1996). Det minsta lån som beviljas har varit 8 000 mark och från början av 2002 1 346 euro.

Lån skall återbetalas med 12 procents annuiter. För annuiteterna föreskrivs inget minimibelopp. Av annuiteten räknas som låneränta 4 procent på det utestående kapitalet. Återstoden av annuiteten räknas som amortering. Bestämmelserna om annuitetsprocent och ränta har förblivit oförändrade under lagens giltighetstid.

Ränta på lån börjar löpa från utgången av den månad då lånet i sin helhet har betalats till mottagaren. Den första annuiteten uppbärs vid den uppbörd som följer närmast efter den dag då två år har förflutit sedan ränta började löpa på lånet.

Enligt finansieringslagen utgör en fastighet pant för återbetalningen av lån som har beviljats för fastigheten och räntan på lånet, dröjsmålsräntan samt indrivningskostnaderna. Ställandet av säkerhet gäller dock inte delägarlag för samfälld skog. Panträtten skall införas i lagfarts- och inteckningsregistret. Det är under vissa förutsättningar möjligt att ändra inskrivningen av panträtt.

Enligt finansieringslagen kan det under vissa förutsättningar bestämmas att ett lån skall återbetalas genast. Till dem hör bl.a. ändring av områdesanvändningen och lämnade av sådana felaktiga uppgifter som väsentligt inverkat på erhållande av finansieringen och på dess belopp.

Enligt finansieringslagen skall om betalningen av lånet fördröjs en årlig dröjsmålsränta enligt den räntesats som anges i 4 § i räntelagen uppbäras för den del av kapitalet som är fördröjt. En dröjsmålsavgift på 5 euro kan uppbäras i stället för dröjsmålsräntan ifall dröjsmålsräntan underskrider detta belopp. Före 2003 föreskrevs om dröjsmålsräntan genom förordning. I övergångsbestäm-

melsen i den lag som då trädde i kraft sågs att om finansiering har beviljats innan denna lag träder i kraft tillämpas dock bestämmelserna om ränta och dröjsmålsränta sådana de lyder före ikraftträdandet.

Enligt finansieringslagen kan man under vissa förutsättningar få uppskov med återbetalningen av lån. För uppskovstiden uppbärs ingen ränta. Enligt finansieringslagen kan statsrådet fastställa grunder enligt vilka det utestående beloppet av lånekapitalet kan sänkas, om den betalningsskyldige återbetalar hela det utestående lånekapitalet på en gång. Något sådant beslut har dock inte fattats.

Även på debiteringen, uppbörden och redovisningen av lån enligt lagen om finansiering av hållbart skogsbruk tillämpas förordning 559/1967. För skötseln av lånen har likaså en avgift enligt inrikesministeriets förordning 959/2005 tagits ut hos låntagaren.

2.1.3. Grundtorrlägningslån

Enligt lagen om stödjande av grundtorrläggning (947/1997), nedan grundtorrlägningslagen, kan för att förbättra gårdsbrukets verksamhetsbetingelser och för att sänka produktionskostnaderna stöd för grundtorrlägningsverksamhet beviljas från anslag som anvisas i statsbudgeten eller från gårdsbrukets utvecklingsfond. Stöd kan beviljas ett sådant dikningsbolag, bolag för vattenståndsreglering eller bolag för vattenreglering som avses i vattenlagen (264/1961) eller flera fastighetsägare för ett gemensamt grundtorrlägningsprojekt.

Även om stöd enligt grundtorrlägningslagen i regel beviljas i form av understöd, kan ett grundtorrlägningsprojekt likväl på ansökan av nyttohavarna delvis eller helt genomföras som statsarbete, om projektet är synnerligen omfattande eller innebär svåra tekniska eller miljömässiga problem eller om det finns andra särskilda skäl. I dylika fall kan för statsarbetets del beviljas enbart statligt lån eller både understöd och statligt lån. När grundtorrlägningslagen trädde i kraft den 1 november 1997 ersatte den lagen om statens deltagande i kostnaderna för vissa jord- och vattenbyggnadsarbeten (433/1963). Lån som beviljats med stöd av den sistnämnda lagen är fortfarande föremål för uppbörd.

När arbetskrafts- och näringscentralen har

fattat ett beslut om finansiering av ett statsarbete, skall den regionala miljöcentralen utan dröjsmål göra anmälan till tingsrätten för införande av panträtten i lagfarts- och inteckningsregistret. När projektet har färdigställts och statarbetet har överlåtits i enlighet med 11 § i grundtorrläggningsslagen, skall den regionala miljöcentralen utreda projektets kostnader och göra upp en låneförteckning över det statliga lånet. Av låneförteckningen skall framgå det lånebelopp som varje nyttohavare skall betala och de övriga uppgifter som behövs vid debiteringen av lånet. Om kostnaderna har blivit betydligt större än vad som beräknats i kostnadsförslaget, skall den regionala miljöcentralen göra en anmälan till tingsrätten med uppgift om hur stor statens nya fordran är. När det statliga lånet helt har återbetalats skall jord- och skogsbruksministeriets informationstjänstcentral göra anmälan om detta till tingsrätten för införande av anteckning av befrielse från pantansvar. Om fastigheten annars har befriats från pantansvar lämnas anmälan av arbetskrafts- och näringscentralen.

Återbetalningstiden för statliga lån enligt grundtorrläggningsslagen är högst 15 år. Arbetskrafts- och näringscentralen kan dock bevilja uppskov med betalningen av annuiter på statliga lån. Årsräntan på statliga lån är 3 procent. Närmare bestämmelser om lånevillkoren och återbetalningen av lån ingår i förordningen om stödjande av grundtorrläggning (530/1998).

Enligt grundtorrläggningsslagen utgör en fastighet pant för betalningen av ett statligt lån som faller på dess lott jämte ränta på lånet och indrivningskostnader så som bestäms i 20 kap. i jordabalken (540/1995). Arbetskrafts- och näringscentralen kan med stöd av grundtorrläggningsslagen godkänna att lånet delas eller ge samtycke till befrielse från pantansvar, om återkravet av det statliga lånet och räntan för det inte äventyras. Om den regionala miljöcentralen justerar fördelningen av lånet på grund av att en fastighet som avses i 16 § i grundtorrläggningsslagen delas, eller om centralen på grund av överlåtelse av en fastighet ändrar låneförteckningen när det gäller lån som skall återbetalas gårdsbruksvis, skall den regionala miljöcentralen rätta låneförteckningen och skicka den till projektets syssloman och till jord- och skogsbruks-

ministeriets informationstjänstcentral.

I 18 § i grundtorrläggningsslagen bestäms om grunderna för uppsägning av lån och om uppsägningsbefogenheten. Beslut om uppsägning av lån fattas av arbetskrafts- och näringscentralen. Enligt 20 § får uppsagda lån, till betalning förfallna annuiter samt understöd som det bestämts att skall återbetalas indrivnas genom utsökning utan dom eller beslut i den ordning som bestäms i lagen om indrivning av skatter och avgifter i utsökningsväg (367/1961).

När det gäller grundtorrläggninglån fungerar arbetskrafts- och näringscentralen som stödmyndighet, medan den regionala miljöcentralen ansvarar för grundtorrläggningssprojekt som genomförs som statsarbete. Som uppbördsmyndighet för lånen fungerar åter jord- och skogsbruksministeriets informationstjänstcentral.

2.1.4. Statens försäljningsprisfordringar

Grunden för statens markdispositionsverksamhet har ursprungligen varit kolonisation och vid sidan därav främjande av jordbruket. Till följd av de senaste krigen fick markdispositionsverksamheten en central ställning för återuppbyggnaden av landet. Sedan den egentliga kolonisationen genomförts försköts tyngdpunkten till förbättrande av jordbrukets struktur. Markdispositionsverksamheten inleddes redan före de senaste krigen men nådde sin största omfattning under den kolonisationsverksamhet som följde på krigen. Staten skaffade mark eller använde mark som den ägde från förr för att bilda bostadstomter samt kolonisations- och andra lägenheter och utvidga befintliga lägenheter. Lägenheterna kunde också tilldelas andelar och förmåner.

Mark, andelar och rättigheter såldes i huvudsak på kredit så att antingen en mycken liten del av köpeskillingen betalades kontant eller så användes inga kontanter alls, utan hela köpeskillingen kvarstod som skuld med en återbetalningstid som för största delen av fordran var mycket lång. För fordran betalades en ränta, även om räntefoten som lägst var 1 procent. Markdispositionsverksamheten minskade väsentligt först på 1990-talet och fortsätter i tidigare form bara med stöd av skollagen (253/1995) på ett mycket litet område i Enare kommun. I resten av landet säl-

jer staten inte längre mark på kredit utan mark säljs kontant eller med högst ett års betalningstid. För anskaffning av mark som staten säljer kan däremot vid behov beviljas antingen räntestödslån eller statslån via ett kreditinstitut.

I synnerhet i den lagstiftning som tillkom under och omedelbart efter kriget har återbetalningstiderna för försäljningsprisfordringar varit mycket långa. Därför finns det fortfarande fordringar kvar trots att lagarna redan har upphävts.

Försäljningsprisfordringar har uppkommit i huvudsak genom försäljning av mark som varit i gårdsbrukets utvecklingsfonds, tidigare kolonisationsfondens, besittning.

Den upphävda kolonisationslagstiftningen

Med stöd av kolonisationslagen (332/1936) grundades nya bostadstomter samt odlings-, bostadsodlings- och fiskelägenheter och tilldelades redan befintliga lägenheter tillskottsområden eller andelar. Återbetalningstiderna för försäljningsprisfordringarna var anmärkningsvärt långa. Genom lagen om åtgärder, anslutna till kolonisationslagstiftningens upphävande (360/1958) bestämdes att i fråga om den upphävda lagstiftningen iakttas tidigare bestämmelser och avtalsvillkor, om inte något annat bestäms i lagen i fråga. Trots att kolonisationslagen upphävdes genom jorddispositionslagen (353/1958) uppkom det fortfarande under en lång tid försäljningsprisfordringar enligt kolonisationslagen på grund av anhängiga förrättningar. Villkoren för dessa försäljningsprisfordringar ändrades delvis i överensstämmelse med jorddispositionslagen genom lagen om åtgärder, anslutna till kolonisationslagstiftningens upphävande. Även denna lag har ändrats flera gånger och villkoren för de fordringar som uppkommit med stöd av den har således ändrats.

Även de verkställande myndigheterna har ändrats så att den verkställande makten, som ursprungligen låg på ministerie- och centralämbetsverksnivå, har överförts på regionalförvaltningen. Återkravsmyndighet för försäljningsprisfordringarna är länsstyrelserna. De övriga befogenheterna har överförts på jordbruksförvaltningens regionala myndigheter, som numera är arbetskrafts- och närings-

centralerna. Staten har inte längre några försäljningsprisfordringar som är föremål för sedvanligt återkrav med stöd av kolonisationslagen. Däremot finns det några enstaka fordringar som är föremål för utsökning eller annars icke sedvanlig uppbörd. Eftersom fordringsbeståndet hade krympt väsentligt redan i det skede då det skapades datasystem för uppbörden av fordringar automatiserades aldrig detta lånebestånd och det är inte längre aktuellt att automatisera det.

Den upphävda jordanskaffningslagstiftningen

Med stöd av lagen om snabbkolonisation av den förflyttade befolkningen (346/1940) och jordanskaffningslagen (396/1945) genomfördes den egentliga kolonisationen av den förflyttade befolkningen. Med stöd av den sistnämnda lagen inlöstes mark av i huvudsak sammanslutningar och stora gårdar och bildades till bostadsodlings- och odlingslägenheter. Förfarandet enligt jordanskaffningslagen tillämpades också för att tillgodose vissa specialgruppers markbehov.

Ett väsentligt inslag i förfarandet enligt jordanskaffningslagen bestod i antagandet av åbo och ingåendet av besittningsavtal om lägenheten efter att lägenheten bildats. Först därefter, när den som antagits som åbo hade visat sig uppfylla förpliktelserna i besittningsavtalet, såldes lägenheten eller området till honom med köpebrev. Under den tid då besittningsavtalet var i kraft kunde åbon bli delaktig av en betydande del av stödåtgärderna enligt jordanskaffningslagen, bl.a. få statslån för iståndsättning av lägenheten. Detta lån kunde återkrävas genom att det obetalda beloppet lades till lägenhetens försäljningspris.

Enligt jordanskaffningslagen kunde en del av lägenhetens och tillskottsområdets försäljningspris kvarstå som skuld med en återbetalningstid på högst 45 år. Enligt lagen skulle på odlingslägenhetens försäljningspris ursprungligen betalas en ränta på 1 procent. Återbetalningstiderna och räntorna har ändrats genom lagar, förordningar, och statsrådets beslut.

Genom lagen om ändring av lagen om åtgärder, anslutna till kolonisationslagstiftningens upphävande (629/1962) har annuiteterna och räntorna ändrats för fordringar som

uppkommit 1951 eller därefter eller, om det var fråga om försäljningspriset för en lägenhet som innehades med stöd av besittningsavtal, för fordringar som uppkommit 1953 eller därefter.

Det var fortfarande möjligt att få förmåner med stöd av jordanskaffningslagen även sedan jorddispositionslagstiftningen trätt i kraft, om ansökan om erhållande av jord hade anhängiggjorts innan den nya lagen stiftades eller om ett besittningsavtal hade ingåtts om lägenheten.

Det finns enstaka försäljningsprisfordringar enligt jordanskaffningslagen som är föremål för sedvanlig uppbörd. Uppbördsmyndighet är länsstyrelserna. Inte heller systemet för skötseln av dessa försäljningsprisfordringar har automatiserats, eftersom lånebeståndet länge har varit mycket litet och villkoren svåra att få in i något system.

Den upphävda jorddispositionslagstiftningen

Jorddispositionslagen var i kraft 1958—1977. Genom den upphävdes kolonisationslagen och lagen om åtgärder, anslutna till kolonisationslagstiftningens upphävande. Genom den samtidigt stiftade lagen om användning av statsjord och tvångsinlösen av jord för i jorddispositionslagen avsedda ändamål (359/1958) upphävdes även jordanskaffningslagen, som emellertid under ett övergångsskede skulle tillämpas jämsides med jorddispositionslagen på de åtgärder som hade påbörjats före stiftandet av jorddispositionslagen.

Syftet med jorddispositionslagen var att förbättra bostadsförhållandena och utkomst-möjligheterna för den del av befolkningen som fick sin utkomst av jordbruk och fiske. Även med stöd av jorddispositionslagen kunde det grundas odlings-, bostadsodlings-, fiske- och bostadslägenheter, bostadstomter, samfälliga skogar och betesområden samt befintliga lägenheter tilldelas tillskotts jord, förmåner och andelar.

Beslut om användningen av områden som anskaffats för i jorddispositionslagen avsedda ändamål fattades av jorddispositions-kommissionen som var verksam inom kolonisations-distriktet, som var jord- och skogsbruksmini-steriets regionalförvaltningsmyndighet. Kolonisationsdistriktet ändrades senare till

lantbruksdistrikt och sedan till landsbygds-näringsdistrikt, som den 1 september 1997 sammanslogs till arbetskrafts- och närings-centralernas landsbygdsavdelningar. Vid jorddispositions-förrättningar fattades beslut om de lägenheter och områden som skulle bildas och om priserna och försäljningsvillkoren för dem, liksom om vem som skulle få tillskottsområden. Mottagarna av lägenheter-na valdes genom beslut om antagande av åbo. Med den som godkänts som åbo kunde till först ingås ett besittningsavtal innan lägenheten såldes. Besittningsavtal ingicks för högst tio år, och under den tiden kunde genom statens försorg utföras arbeten på lägenheten. Kostnaderna för dem uppbars hos åbon eller lades till köpeskillingen för lägenheten när lägenheten till slut såldes. Återbetalningstiden för försäljningspriset för lägenheten eller området kunde bestämmas till högst 31 år. Återbetalningen av fordringarna började först när besittningsavtalet hade upphört att gälla. Dessutom kunde gäldenären beviljas uppskov med betalningen av lån och räntebefrielse i fråga om amorteringarna på fordringarna, högst fem år i sänder och sammanlagt för högst femton år, på grundval av antalet barn liksom på grund av ekonomiska svårigheter som inte berodde på gäldenären själv. Beslut om beviljande av uppskov fattades av kolonisationsdistriktets kolonisations-byrå. Fordran kunde sägas upp bl.a. om lägenheten splittrades, såldes till någon annan än en i jorddispositionslagen avsedd person eller om amorteringarna eller räntebetalningarna dröjde.

Räntan på försäljningsprisfordringar var ursprungligen 1 procent. Räntan har ändrats flera gånger. Den sålda lägenheten eller det sålda området utgjorde pant med förmånsrätt för det obetalda försäljningspriset från dagen för köpets uppgörande. Kolonisationsbyrån skulle sända meddelande om panträten för införande i lagfarts- och in-teckningsregistret. När hela köpeskillingen hade betalats skulle kolonisationsbyrån meddela att lägenheten befriats från pantansvaret.

Lånebeståndet av försäljningsprisfordringar enligt jorddispositionslagen har krympt betydligt, men det finns fortfarande ca 50 st. som föremål för normal uppbörd.

Uppbörderna av försäljningsprisfordringar sköts numera av jord- och skogsbruksmini-

steriets informationstjänstcentral. Andra uppgifter i anslutning till skötseln av fordringar, t.ex. uppsägning av fordringar, beslut om betalningslättnader och meddelanden om pantansvar, ankommer dock på arbetskrafts- och näringscentralerna.

Den upphävda lagen om gårdsbruksenheter

Lagen om gårdsbruksenheter (188/1977) var i kraft från den 1 april 1977 till den 31 december 1990. Med stöd av lagen kunde jord- och skogsbruksmark förvärfas med medel ur gårdsbrukets utvecklingsfond för att användas för bildandet av nya gårdsbruksenheter och som tillskottsområde till befintliga gårdsbruksenheter. Lagen gjorde det möjligt att med vissa begränsningar använda den förvärvade marken även för andra ändamål. I praktiken gällde största delen av affärerna tillskottsområden till jordbrukarnas befintliga gårdsbruksenheter.

Lägenheterna och områdena såldes på grundval av en dispositionsplan för det förvärvade området. Vid dispositionsplansförrättningen fattades beslut om de personer som godkändes som köpare och dessutom om det område som skulle säljas, köpeskillingen och betalningsvillkoren. Beslut om godkännande av dispositionsplanen fattades till en början enbart av jordbruksstyrelsen. Senare ändrades lagen så att även lantbruksdistriktens lantbruksbyråer fick befogenhet att besluta om dispositionsplansförrättningar. I enlighet med de villkor som godkänts i dispositionsplanen intogs i köpebrevet uppgifter om den andel som skulle betalas när affären gjordes upp samt om den del av köpeskillingen som kvarstod som skuld och om betalningsvillkoren för den. Köpebrevet grundade sig på dispositionsplanerna. Köpebrevet upprättades av lantbruksbyrån. Om det i dispositionsplanen emellertid beslutades om överlåtelse av rättigheter eller andelar, i stället för köpebrev fattades ett beslut om prisin- drivning. Som åtkomsthandling för en sådan andel som anslöts till lägenheten eller området med höjning av dess mantal, gällde en mantalsberäkning. Om ett område såldes för något annat ändamål än ett som överens- stämde med lagen om gårdsbruksenheter upprättades och undertecknades köpebrevet av jordbruksstyrelsen.

Ursprungligen kunde mark säljas med långa betalningstider som i 1 räntezonen gällde högst 85 procent och i resten av landet högst 75 procent av priset. Denna del av försäljningspriset som skulle betalas enligt sedvanliga återbetalningsvillkor, skulle betalas tillbaka inom senast 25 år. Resten kunde enligt prövning betalas med s.k. kort betalningstid inom högst fem år från dagen för köpets uppgörande. På denna del av köpeskillingen skulle en ränta på 7 procent betalas. Vid nästan alla affärer skulle någon del ändå betalas redan vid köpslutet.

På den del av försäljningspriset som kvarstod som skuld med s.k. sedvanliga återbetalningsvillkor skulle betalas en ränta som varierade enligt när försäljningsprisfordran hade uppkommit, var gårdsbruksenheten var belägen och hur stor den var. Landet var indelat i fyra olika räntezoner, där räntan ursprungligen varierade från 1 till 5 procent. Genom lag 553/1980 ändrades räntorna så att de varierade från 2 till 7 och genom lag 920/1983 så att de varierade från 3 till 8 procent. På 1990-talet ändrades räntorna enligt lagen om gårdsbruksenheter upprepade gånger så att ändringarna gällde även existerande fordringar. Genom ändringar av landsbygdsnäringslagens (1295/1990) övergångsbestämmelser har räntorna först höjts och sedan sänkts. Situationen i slutet av 1994 är viktig så till vida att genom lagen om ändring av lagen om finansiering av landsbygdsnär- ingar (1387/2001) har de räntor överstigande 4 procent som temporärt nedsattes till 4 procent genom lagen om ändring av landsbygdsnäringslagen (1304/1994) återställts till den nivå som de hade i slutet av 1994. Den temporära räntesänkningen gällde alltså 1995—2001. Höjningen ökade dock inte räntan mera än den gällande referensränta som Europeiska gemenskapernas kommission använder vid sin bedömning av statsstöd. Denna årliga ränta var då 5,06 procent. Från och med den 1 juni 2006 är denna referensränta 4,36 procent.

Ursprungligen skulle fordringarna återbetalas i form av jämnstora amorteringar. En försäljningsprisfordran som getts på kredit med längre återbetalningstid än 15 år kunde emellertid också återkrävas i form av annuiteter. Senare förkortades tiden för fordringar som uppbars i form av annuiteter till 12 år.

Efter att affären gjorts upp skulle jordbruksstyrelsen eller, om köpebrevet hade upprättats av lantbruksbyrån, byrån sända meddelande om pantansvar för området till domsagan. En lägenhet eller ett område som sålts utgör enligt 48 § i gårdsbrukslagen pant med förmånsrätt från dagen för köpets avslutande för försäljningspriset och betalningen av det samt för utsökningskostnaderna. Priset jämte räntor får tas ut ur lägenheten oberoende av hur länge de har varit obetalda.

Statens försäljningsprisfordran kan genom beslut av arbetskrafts- och näringscentralen överföras på gårdsbrukshusetens nya ägare, om denne uppfyller villkoren för beviljande av stöd. Fordran kan sägas upp om lägenheten splittras, ingen bor på lägenheten eller den inte odlas eller gäldenären inte annars iakttar villkoren i köpebrevet. Uppsägningsrättan var till en början 8 procent, men ändrades genom lag 435/1985 till en ränta som motsvarar Finlands Banks grundränta ökad med en procentenhet. Också dröjsmål med betalningen är en uppsägningsgrund. På en fördröjd betalning skulle ursprungligen betalas en bötesränta på två procentenheter. Genom förordning 409/1984 fastställdes dröjsmålsrättan till 16 procent. Utsökning av en försäljningsprisfordran kan ha verkställts med stöd av ett lagakraftvunnet uppsägningsbeslut. Beslut om uppsägning fattas numera av arbetskrafts- och näringscentralen.

Uppskov med betalning av amorteringen och rättan på en försäljningsprisfordran kan beviljas både på grundval av antalet barn och för att underlätta sådana ekonomiska problem som inte beror på gäldenären själv för högst två år i sänder, sammanlagt för högst tio år beroende på grunden för uppskovet. Beslut om beviljande och återkallande av uppskov fattas numera av arbetskrafts- och näringscentralen.

För återkrav av försäljningsprisfordringar ansvarar jord- och skogsbruksministeriets informationstjänstcentral. Det finns ungefär 1 500 försäljningsprisfordringar som är föremål för uppbörd.

Den upphävda landsbygdsnäringslagen

Landsbygdsnäringslagen (1295/1990) var i kraft från 1991 till 1999 och genom den upphävdes lagen om gårdsbrukshuset.

Under landsbygdsnäringslagens första år genomfördes ännu markdispositionsverksamhet med stöd av lagen, men tyngdpunkten låg redan på försäljning av tillskottsområden, trots att även gårdsbrukshuset kunde bildas. Dessutom kunde andelar och rättigheter säljas och samfälliga skogar grundas. Liksom i de tidigare lagarna bestämdes köpevillkoren i den av landsbygdsdistriktet fastställda dispositionsplanen. Köpeskillingen gavs dock inte längre på kredit med lång återbetalningstid, utan den skulle betalas inom ett år efter att köpebrevet undertecknats med en årlig ränta på 12 procent. Landsbygdsnäringsdistriktet skulle emellertid meddela köpeskillingar som kvarstod som skuld till lagfarts- och inteckningsregistret och samtidigt meddela att skulden hänförde sig till en lägenhet som bildats av ett sålt outbrutet område och om befrielse från pantansvar sedan fordran betalats helt och hållet.

Uppskov kunde inte beviljas med en försäljningsprisfordran. Däremot kunde det bestämmas att en försäljningsprisfordran skulle betalas tillbaka omedelbart delvis på samma grunder som ett statslån, t.ex. om betalningen av fordran eller rättan fördröjdes mer än 30 dagar. På en fordran som det bestämts att skulle betalas skulle en årlig ränta på 12 procent betalas. Dröjsmålsrättan var 16 procent. Beslut om återkrav fattades av landsbygdsdistriktet.

Enligt lagens ikraftträdelsebestämmelser tillämpades på fordringar som uppkommit med stöd av motsvarande tidigare lagar fortfarande de bestämmelser med stöd av vilka fordran hade uppkommit. Avvikande bestämmelser om förfarandet kunde dock utfärdas genom förordning.

Landsbygdsnäringslagen ändrades genom lag 1304/1994 så att bl.a. bestämmelserna om markdispositionsverksamhet upphävdes helt och hållet.

För uppbörden av fordringar enligt landsbygdsnäringslagen ansvarar jord- och skogsbruksministeriets informationstjänstcentral. Det finns ungefär 30 försäljningsprisfordringar som är föremål för uppbörd.

Lagen om finansiering av landsbygdsnäringslag

Landsbygdsnäringslagen har upphävts ge-

nom den gällande lagen om finansiering av landsbygdsnäringar (329/1999). Denna lag innehåller inte längre några bestämmelser om förvärv och användning av mark. Bestämmelser om markdispositionsverksamheten ingår i lagen om gårdsbrukets utvecklingsfond (657/1966). Däremot ingår i lagens ikraftträdandebestämmelser en motsvarande övergångsbestämmelse som i de tidigare lagarna som styrt verksamheten. Enligt den skall på statens försäljningsprisfordringar som uppkommit med stöd av tidigare lagar fortfarande tillämpas den lagstiftning på grundval av vilken fordran har uppkommit och avtalsvillkoren enligt den.

Lagen om gårdsbrukets utvecklingsfond

Samtidigt som bestämmelserna om markdispositionsverksamhet ströks ur landsbygdsnäringslagen genom lag 1304/1994 ändrades lagen om gårdsbrukets utvecklingsfond genom lag 1307/1994 så att med stöd av lagen i fråga kan även överlåtas mark som förvärvats med fondens medel mot gängse pris för förbättrande av gårdsbrukets struktur och främjande av landsbygdsnäringarna så som jord- och skogsbruksministeriet närmare bestämmer. Genom jord- och skogsbruksministeriets förordning om förvärv och försäljning av mark för syften enligt lagen om gårdsbrukets utvecklingsfond (356/2001) föreskrivs om förfarandet när mark säljs. Villkoren i köpebrevet grundar sig fortfarande på dispositionsplaner som uppgörs av arbetskrafts- och näringscentralerna. Köpeskillningarna skall i regel ha betalats kontant när köpebrevet undertecknats, men arbetskrafts- och näringscentralen har enligt egen prövning kunnat låta en del av försäljningspriset kvarstå som skuld för högst ett år. På den del av försäljningspriset som kvarstår som skuld uppbärs ränta enligt den räntefot som avses i 3 § 2 mom. i räntelagen, ökad med tre procentenheter. På försenade betalningsposter uppbärs en årlig dröjsmålsränta enligt den räntefot som avses i 4 § 3 mom. i räntelagen.

Arbetskrafts- och näringscentralen skall också se till att det finns tillräckliga säkerheter för försäljningsprisfordran.

Mark i fondens besittning kan överlåtas för andra ändamål på det sätt som bestäms i lagen om rätt att överlåta och upplåta statens

jordegendom och inkomstgivande rättigheter (687/1978).

Några försäljningsprisfordringar som uppkommit med stöd av lagen om gårdsbrukets utvecklingsfond är inte föremål för uppbörd men sådana kan uppkomma i samband med nya markförsäljningar. För uppbörden svarar jord- och skogsbruksministeriets informationstjänstcentral.

Den upphävda lagen om renskötellägenheter

Genom lagen om renskötellägenheter (590/1969), som stiftades för att förbättra bostadsförhållandena för personer som fick sin utkomst av renskötsel, bildades av statsjord renskötellägenheter och tilldelades renskötellägenheter tillskottsområden, andelar och rättigheter.

Vid markdispositionsverksamheten enligt lagen om renskötellägenheter iaktogs i huvudsak ursprungligen samma förfaranden och försäljningsprisvillkor som enligt jorddispositionslagen. Efter att jorddispositionslagen upphävdes tillämpades förfarandena enligt lagen om gårdsbruksheter på motsvarande omständigheter.

Det finns fortfarande ungefär 450 fordringar enligt lagen om renskötellägenheter som är föremål för sedvanlig uppbörd. Uppbörden sköts av jord- och skogsbruksministeriets informationstjänstcentral.

Den upphävda renhushållningslagen

Renhushållningslagen (161/1990) var i kraft 1990—1999. Genom den upphävdes den tidigare lagen om renskötellägenheter. Med stöd av renhushållningslagen förbättrades utkomstmöjligheterna och levnadsförhållandena för dem som idkade renhushållning inom det rensköttselområde som angavs i lagen om renskötsel (444/1948).

Med stöd av lagen bildades renhushållningslägenheter samt tilldelades de tillskottsområden samt andelar och rättigheter. Beslut om tilldelande fattades i en dispositionsplan, som i allmänhet uppgjordes av planeringskommissionen på förordnande av antingen lantbruksdistriktet eller jordbruksstyrelsen.

I dispositionsplanen bestämdes om de tillskottsområden som skulle bildas, priserna på

dem, de personer till vilka tillskottsområdena var avsedda att säljas, betalningsvillkoren för tillskottsområdena samt vid behov ett förslag till användning av egendomen för andra ändamål än de som avsågs i renhushållningslagen. Motsvarande omständigheter skulle framgå även i fråga om andelar och rättigheter. För bestämmande av priset uppgjordes ytterligare en separat ägobeskrivning och ett värderingsinstrument. Dispositionsplanen fastställdes av lantbruksdistriktet eller jordbruksstyrelsen.

När mark och andelar såldes tillämpades ursprungligen också bestämmelserna i lagen om gårdsbruksenheter om bl.a. upprättande och undertecknande av köpebrev, fattande av prisindrivningsbeslut i fråga om överlåtelse av andelar och rättigheter, panträtt för betalningen av försäljningspriset jämte ränta och utökningskostnader samt meddelanden som på grund av detta skulle sändas för att införas i inteckningsregistret.

Efter att lagen om gårdsbruksenheter ersattes av landsbygdsnäringslagen skulle motsvarande bestämmelser i landsbygdsnäringslagen iakttas vid tillämpningen av lagen om renhushållning.

Betalningstiden för priset för ett tillskottsområde som anslöts till en renhushållningslägenhet var minst 7 och högst 20 år och den årliga räntan var 3 procent. Betalningstiden för andra områden samt andelar och rättigheter var högst 5 år och den årliga räntan 8 procent. Också den kontanta delen av köpeskillingen kunde kvarstå som skuld med högst 5 års återbetalningstid och med en årlig ränta på 8 procent. Den årliga räntan har senare ändrats till 2,5 procent.

Lagen innehöll också ett bemyndigande att genom beslut av statsrådet höja den årliga räntan på försäljningspriset för ett tillskottsområde till högst den ränta som allmänt uppbärs på lån som för motsvarande ändamål har utgivits mot inteckning med bästa rätt. Även med stöd av renhushållningslagen kunde gäldenären beviljas betalningslättnader på samma grunder som motsvarande lättnader kunde beviljas för försäljningsprisfordringar enligt lagen om gårdsbruksenheter.

För uppbörden av försäljningsprisfordringar svarar jord- och skogsbruksministeriets informationstjänstcentral. Det finns några försäljningsprisfordringar som är föremål för

uppbörd.

Den upphävda naturnäringslagen

I landets allra nordligaste kommuner har personer som idkar naturnäringsstötts med stöd av naturnäringslagen (610/1984) 1984—1999. Syftet har varit att förbättra utkomstmöjligheterna och levnadsförhållandena för personer som idkar naturnäringsstötts inom landets nordliga områden genom att ge jord, andelar och rättigheter samt krediter och bidrag samt genom att vidta andra åtgärder på det sätt som angavs i lagen. Till stödformerna har också hört försäljning av staten tillhörig jord och till jorden anslutna rättigheter till personer som idkar naturnäringsstötts. Lägenheter, områden och andelar såldes på grundval av en dispositionsplan som uppgjorts av Lapplands lantbruksdistrikts lantbruksbyrå (numera arbetskrafts- och näringscentralens landsbygdsavdelning). Av dispositionsplanen skulle framgå de lägenheter och tillskottsområden som kommer att bildas, prisen för dem, de personer till vilka lägenheterna och tillskottsområdena är avsedda att säljas, betalningsvillkoren samt förslag angående egendomens användning för andra än i lagen avsedda ändamål. Motsvarande förfarande tillämpades även i fråga om andelar och rättigheter. Såsom pris skulle fastställas det gängse priset på orten och för detta skulle ägobeskrivning och värderingsinstrument uppgöras.

Om uppgörande och undertecknande av köpebrev, fattande av prisindrivningsbeslut i fråga om överlåtelse av andelar och rättigheter, samt panträtt för betalningen av försäljningspriset jämte ränta och utökningskostnader samt meddelanden som på grund härav skulle insändas för anteckning i protokollet över inteckningsärenden gällde i tillämpliga delar vad som bestämdes om motsvarande omständigheter i lagen om gårdsbruksenheter. Sedan lagen om gårdsbruksenheter upphävts genom landsbygdsnäringslagen ändrades naturnäringslagen genom lag 1296/1990 så att landsbygdsnäringslagens bestämmelser skulle tillämpas på motsvarande omständigheter.

De ursprungliga betalningstiderna på minst 10 och högst 20 år för försäljningspriserna ändrades genom lag 1296/1990 till högst 30

år och räntan på nya försäljningsprisfordringar höjdes från 2 till 4 procent. Betalningstiden för försäljningspriserna för andra områden samt andelar och rättigheter förlängdes samtidigt från högst 5 år till 10 år. Den årliga räntan på dem var 8 procent. Den del av försäljningspriset för en naturnäringslägenhet eller ett tillskottsområde som inte getts på kredit på sedvanliga betalningsvillkor skulle betalas vid undertecknandet av köpebrevet eller inom viss tid, som inte fick vara längre än fem år räknat från den dag köpet ingicks. Om nämnda del av försäljningspriset inte betalades vid undertecknandet av köpebrevet, skulle på den betalas en årlig ränta om 8 procent. Genom lag 1306/1994 återställdes den maximala återbetalningstiden till 20 år och bestämningsgrunderna för räntan ändrades så att man även i fråga om försäljningsprisfordringar övergick till rörliga räntor på marknadsvillkor som var förenade med en ränteförmån. Detta genomfördes genom att hos gäldenären uppbars en ränta som var 5 procentenheter lägre än totalräntan, dock en ränta på minst 2 procent. Genom lag 574/1997 sänktes emellertid de räntor på försäljningsprisfordringar som översteg 2,5 procent under tiden 1.11.1996—31.12.2001 till 2,5 procent och samtidigt bemyndigades statsrådet genom den förstnämnda lagen att ändra räntorna med högst 2 procentenheter i överensstämmelse med de ändringar som inträffat i den allmänna räntenivån.

I 30 § sades att om säkerheter, återkravet av försäljningspris, beviljandet av uppskov samt om andra omständigheter som gäller försäljningspriset gäller, med i naturnäringslagen stadgade undantag, i tillämpliga delar vad som i lagen gårdsbruksenheter bestäms om motsvarande omständigheter. Genom lag 1296/1990 ändrades hänvisningarna så att de gällde motsvarande bestämmelser i landsbygdsnäringslagen.

Med stöd av naturnäringslagen kunde också utföras de vägbyggnads- samt vatten- och avloppsarbeten som skulle utföras av staten. Av kostnaderna för dem uppbars hos lägenhetsägaren det belopp varmed lägenhetens värde ansågs ha stigit på grund av arbetena. Återbetalningstiden för det belopp som uppbars var 10 år och den årliga räntan 3 procent. Angående det belopp som skulle indrivnas, panträtt för räntan och utskökningskost-

naderna för beloppet samt meddelanden som på grund härav skulle insändas för anteckning i protokollet över in-teckningsärenden gällde i tillämpliga delar vad som i lagen om gårdsbruksenheter bestämdes i fråga om priset på andel. Om återkrav och beviljande av uppskov, uppsägning samt andra omständigheter som var förknippade med andelen i fråga gällde på motsvarande sätt i tillämpliga delar vad som lagen om gårdsbruksenheter föreskrev i fråga om priset på andelar. Även till denna del ändrades hänvisningarna genom lag 1296/1990 så att de började gälla landsbygdsnäringslagens bestämmelser.

I 37 § begränsades överlåtelse, arrendering, delning eller skiftande av naturnäringslägenheter så att en dylik rättshandling som genomförs utan jordbruksstyrelsens tillstånd är ogiltig. En lägenhet fick inte heller delas eller skiftas utan tillstånd av jordbruksstyrelsen. Inskränkningarna är i kraft 30 år från den dag då köpebrevet rörande området undertecknades. Jordbruksstyrelsen hade dock möjlighet att befria en lägenhet eller en del därav från dessa inskränkningar. Dylika inskränkningar skulle meddelas till jordregistret för införande. Om meddelanden angående dem föreskrevs närmare genom förordning. Beslut om befrielse från inskränkningar fattas numera av Lapplands arbetskrafts- och näringsdistrikt som också beslutar om uppsägning av försäljningsprisfordringar. Till uppsägningsgrunderna hör bl.a. dröjsmål med betalningen av amorteringar och räntor. Genom lagen föreskrevs dessutom om vissa andra grunder. Inskränkningarna och förpliktelserna skulle också fogas som villkor till köpebrevet.

För fordran och bidragsbelopp som det hade bestämts att skulle återkrävas, skulle räknat från den dag beslutet meddelades eller, om uppsägningen skedde med stöd av den sista meningen i 37 § 1 mom., räknat från äganderättens övergång, på kapitalet betalas en årlig ränta som svarar mot Finlands Banks grundränta vid varje tid, ökad med en procentenhet.

Huvudregeln i de författningar som gäller ändring av naturnäringslagen och i övergångsbestämmelserna i lagen om finansiering av renhushållning och naturnäringslag, genom vilken naturnäringslagen upphävdes, är att på såväl villkoren för försäljningsprisfordringar

som befogenheterna för de myndigheter som sköter fordringarna tillämpas de bestämmelser som gällde när fordran uppkom.

För uppbörden av försäljningsprisfordringar enligt naturnäringslagen svarar jord- och skogsbruksministeriets informationstjänstcentral. Det finns knappt 150 försäljningsprisfordringar enligt naturnäringslagen som är föremål för uppbörd.

Lagen om finansiering av renhushållning och naturnäringar

Renhushållningslagen och naturnäringslagen har upphävts genom den gällande lagen om finansiering av renhushållning och naturnäringar (45/2000). Inte heller denna lag innehåller längre några bestämmelser om förvärv och användning av jord. Markdispositionsverksamheten genomförs även för renhushållnings- och naturnäringslägenheternas del med stöd av lagen om gårdsbrukets utvecklingsfond. Däremot ingår i ikraftträdandebestämmelserna i lagen om finansiering av renhushållning och naturnäringar motsvarande övergångsbestämmelse som i de tidigare lagarna om att på statens försäljningsprisfordringar som uppkommit med stöd av tidigare lagar tillämpas fortfarande den lagstiftning på grundval av vilken fordran har uppkommit och avtalsvillkoren enligt den.

Den upphävda skoltlagstiftningen

För koloniseringen av de skoltar som efter de senaste kriget flyttade från Petsamo-området till Finland har det grundats bostadslägenheter genom lagen om anskaffande av boplatser åt vissa skoltar (273/1955), jordregleringslagen berörande skoltar (593/1969) och skoltlagen (611/1984). Lagarna har tillämpats endast i Enare kommun. I den sistnämnda lagen definieras särskilt det s.k. skoltområdet, där lagen tillämpas.

När lagen om anskaffande av boplatser åt vissa skoltar tillämpades vid grundandet av bostadstomter och skoltlägenheter samt vid tilldelandet av tillskottsområden samt andelar och rättigheter iaktogs jordanskaffningslagens bestämmelser, när jordregleringslagen berörande skoltar tillämpades iaktogs jorddispositionslagens bestämmelser och när

skoltlagen tillämpades iaktogs bestämmelserna i lagen om gårdsbruksenheter.

Det finns ungefär 30 försäljningsprisfordringar enligt den tidigare skoltlagstiftningen som är föremål för sedvanlig uppbörd. För uppbörden av fordringarna svarar jord- och skogsbruksministeriets informationstjänstcentral.

Skoltlagen

Genom den gällande skoltlagen (253/1995) upphävdes den tidigare skoltlagen (611/1984) som i sin tur upphävde de två tidigare lagarna om kolonisation av skoltarna.

Med stöd av den nya skoltlagen genomförs fortfarande markdispositionsverksamhet i Enare kommun, inom det i lagen angivna skoltområdet. Dessutom kan skoltar med stöd av lagen beviljas statligt lån för markförvärv, byggande av skoltlägenheter samt främjande av näringsverksamheten.

Återbetalningstiden för försäljningsprisfordringar är högst 25 år. Fordran är räntefri och amorteringsfri de två första åren. Den ränta som uppbärs resten av tiden har 2002 ändrats till 3 procent. Det kan bestämmas att en del av köpeskillingen skall betalas tillbaka inom högst 5 år med en ränta på 8 procent.

Lägenheterna och områdena utgör pant för betalning av försäljningspriset, räntan därpå och indrivningskostnaderna och priset får utan särskilt beslut tas ut ur lägenheten i den ordning som bestäms i lag 367/1961.

Av kostnader som staten betalt kunde ursprungligen hos lägenhetsägaren uppbäras 10 procent med en betalningstid på 10 år och en ränta på 4 procent. Räntan är numera 2,50 procent.

En lägenhet berörs av överlåtelsebegränsningar 20 år räknat från det att lägenheten såldes och under den tiden krävs arbetskrafts- och näringscentralens tillstånd för överlåtelse. Försäljningsprisfordringarna kan sägas upp på flera olika grunder, även på grund av dröjsmål med betalningen.

Lånetiden för beviljande lån är högst 25 år och räntan 4 procent. Räntan på lånen och amorteringarna börjar uppbäras två år efter det att lånet beviljats. Lån beviljas av arbetskrafts- och näringscentralen och lånekapitalet betalas till låntagaren av jord- och skogs-

bruksministeriets informationstjänstcentral. Den uppbär också försäljningsprisfordringar och statslån.

Det finns sammanlagt ungefär 100 försäljningsprisfordringar och statslån enligt skoltlagen. I praktiken uppkommer det just inte några nya fordringar men årligen beviljas högst ett tiotal lån.

Lagen om inlösen till staten av fastigheter, som skola säljas på exekutiv auktion (23/1938)

Lägenheter på landsbygden som sålts på exekutiv auktion har länge kunnat inlösas till staten och användas för kolonisationsändamål. De senaste årtiondena har lagen i praktiken använts i första hand när man har velat trygga boendeförhållandena för den tidigare lägenhetsägarens familj. I de lagar där det har föreskrivits om markdispositionsverksamhet har det därför funnits en hänvisning till lagen om inlösen till staten av fastigheter, som skola säljas på exekutiv auktion, så att lägenheter eller en bostadsbyggnad jämte tomt som inlösts med stöd av den har kunnat säljas till den före ägarens make eller barn eller till dessa gemensamt med avvikelse från de bestämmelser där det bestäms om rätt att erhålla mark. Lägenheten har också kunnat säljas till någon annan släkting. På förfarandet och villkoren för försäljningspriser har däremot i regel tillämpats den gällande lagstiftningen som styr markdispositionsverksamheten. Det har ändå kunnat tillämpas lindrigare villkor på räntorna och återbetalningstiderna. Exem-

pelvis med stöd av landsbygdsnäringslagen har mark sålts för ändamål enligt lagen om exekutiv auktion så att återbetalningstiden för försäljningsprisfordran har varit 15 år och den årliga räntan 3 procent.

För indrivningen av försäljningsprisfordringar svarar jord- och skogsbruksministeriets informationstjänstcentral. Det finns några försäljningsprisfordringar som är föremål för uppbörd.

2.1.5. Praxis

Största delen av de lån och fordringar som föreslås bli överförda grundar sig på lagstiftning med stöd av vilken det inte längre beviljas nya lån eller uppkommer nya fordringar. Även om den gällande lagen om finansiering av hållbart skogsbruk fortfarande innehåller en möjlighet att bevilja lån, torde man även i fråga om skogsförbättringsfinansieringen på längre sikt övergå till finansiering i annan form.

Till antalet har det beviljats mest just skogsförbättringslån, men lånekapitalet har i genomsnitt varit rätt litet. I genomsnitt är skoltlånen störst när det gäller kapitalet, men deras antal är litet. Det går ändå inte att dra några slutsatser om lånekapitalets variationsbredd av det genomsnittliga lånebeloppet. En del fordringar är mycket små, som just i fråga om skogsförbättringslånen. När det gäller försäljningsprisfordringarna finns det likaså mycket små fordringar, trots att den genomsnittliga återstående fordran är 9 380 euro.

I slutet av 2005 fanns följande lån och fordringar:

Kreditens syfte	Kapital 1000 euro	Antal st.	Utvecklingsprognos	Återstående genomsnittligt kapital 31.12.2005, euro	Uppbördsmyndighet
Skogsförbättring	26 300	47 000	Minskar	560	Länsstyrelsen
Markförbättring	5 000	2 700	Försvinner	1 850	Länsstyrelsen
Stöd för flyttningkostnader	440	200	Försvinner	2 200	Länsstyrelsen
Förbättrande av skoltarnas levnadsförhållanden	1 000	100	Oförändrad	10 000	Tike*

Grundtorrläggning	300	200	Ökar	1 500	Tike*
Markförsäljning	22 600	2 300	Försvinner	9 830	Tike*
Nyskiften och vattenägregleringar	23 400	3 600	Ökar	6 500	Lantmäteri-byråerna
Sammanlagd	79 040	56 100			

*Jord- och skogsbruksministeriets informationstjänstcentral

I tabellens fordringar som har uppkommit vid nyskiften och regleringar av vattenägor ingår endast de fordringar som återbetalas. Lantmäteri-byråerna har därtill uppskattningsvis mer än 4 000 sådana fordringar som inte har införts i datasystemet eftersom återbetalningstiden för fordringarna börjar först efter från att de har uppkommit. Lantmäteri-byråerna har tillsvidare ansett att det är ändamålsenligast att sköta dessa fordringarna på det sättet att de införs i låneskötselsystemet först i då byråerna med säkerhet vet vem som är gäldenären, d.v.s. ägaren till en fastighet vid den tidpunkt då återbetalningen börjar, och den exakta skuldbeloppet.

Av dessa var allt som allt ca 3 000 st. problemkrediter. I slutet av 2005 hade länsstyrelserna betalningar på ungefär 2 500 skogsförbättringslån och jord- och skogsbruksministeriets informationstjänstcentral ungefär på 350 försäljningsprisfordringar och torrläggningsslån för utsökning. Sammanlagt 2 700 fordringsbetalningar till informationstjänstcentralen var obetalda i slutet av 2005. Av dessa gällde 500 år 2005. Också lantmäteri-byråerna hade lånebetalningar för utsökning i slutet av 2005.

Arbetsmängden kommer också påverkas av att på grundval av en lagändring kan statens förfallna fordringar inte direkt sändas till utsökning utan för varje betalningspost som går till utsökning skall det ges ett lagakraftvunnet domstolsbeslut om betalningskravet.

För de betalningar som går till utsökning tar utsökningsmyndigheterna varje gång ut en hinderavgift på 6,80 euro, om gäldenären inte har några sådana inkomster eller någon sådan förmögenhet ur vilken fordran kan indrivs. Avgiften får tas ut hos gäldenären följande gång som lånet skall betalas. I det fallet att samma betalning eller olika betalningar på samma fordran blir föremål för ett stort antal

utmättningsförsök, kan det hända att enbart hinderavgifterna ökar det belopp som skall indrivs med över 100 euro, t.o.m. nästan 200 euro. Dessutom medför utmätningarna kostnader även för borgenären, eftersom utsökningsmyndigheterna av borgenären uppbär en redovisningsavgift, vars storlek är 0,5 procent av redovisningen, dock högst 200 euro. jord- och skogsbruksministeriets informationstjänstcentralers kostnader för redovisningsavgifter var 629 euro 2004, men 2005 så mycket som 2 800 euro. Fordringarna förblir obetalda eftersom utsökningsmyndigheterna sällan verkställer utmätning av egendom ens i det fallet att man i begäran om utsökning uttryckligen har begärt omfattande utsökning och nämnt pantsäkerheten för fordran. Obetalda fordringar medför åter stora dröjsmålsräntor för gäldenären, vilka i värsta fall överstiger själva skuldkapitalet.

Av de skogsförbättringsslån som skall betalas till länsstyrelserna omfattades i slutet av 2005 ungefär 100 av skuldsanering och av de försäljningsprisfordringar som skall betalas till jord- och skogsbruksministeriets informationstjänstcentral var antalet ungefär 160. Av de fordringar som skall betalas till lantmäteri-byråerna omfattades ingen av skuldsanering.

Länsstyrelserna har uppskattat att de varje år använder en arbetsinsats på i medeltal 10 årsverken för uppbördsuppgifter. Lantmäteri-byråernas motsvarande uppskattning är 0,4 årsverken. Å andra sidan väntar vid lantmäteri-byråerna ungefär 4 000 fordringar som uppkommit vid lantmäteriförrättningar och som ännu inte har förts in i YLS-systemet, eftersom uppbörden av dem börjar först 5 år efter att lantmäteriförrättningen slutförts. Vid jord- och skogsbruksministeriets informationstjänstcentral sköter 7 personer enbart uppbördsuppgifter.

Personalkostnaderna för låneskötseln 2005 var följande:

Skötselmyndighet	Årsverken	Utgifter sammanlagt (uppskattning) miljoner euro
Länsstyrelserna	10,0	0,40
Informationstjänstcentralen	7,0	0,30
Lantmäteribyråerna	0,4	0,03
Jord- och skogsbruksministeriet	-	0,15
Sammanlagt	17,4	0,88

I ovan nämnda personalkostnader ingår också de särskilda utgifter som orsakas av personalen. Dessutom åsamkades jord- och skogsbruksministeriet kostnader på ca 0,15 miljoner euro av det avtal som ingåtts med systemleverantören.

Låneskötseln inverkar också på användningen av den övriga personalens arbetsinsatser, eftersom uppgifterna även kräver arbetsinsatser av personer i chefsställning samt juridisk sakkunskap i synnerhet när det är fråga om utsökning och exekutiv auktion. Dessa ingår inte i ovan nämnda årsverken vid länsstyrelserna, lantmäteribyråerna och jord- och skogsbruksministeriets informations-tjänstcentral.

2.2. Bedömning av nuläget

2.2.1. Utveckling av lagstiftningen

Jordbruksförvaltningens gällande fordringssystem har tillkommit under flera decennier och målen för det har varierat under årens lopp. Dessutom har lån eller försäljningsprisfordringar använts för att tillgodose särskilda behov hos ofta mycket noga avgränsade mindre målgrupper. När man stipulerat de olika villkoren för lån och fordringar har man i allmänhet tänkt på låntagarna som stödtagare eller åtminstone som målgrupper vars åtgärder man har velat påverka med låne- eller fordringsvillkoren.

Följden har varit ett mycket heterogent låne- och fordringssystem vars verkställighet ytterligare har differentierats beroende på vilken myndighet som administrerar det aktuella stödsystemet.

2.2.2. Uppbördsmyndigheten

Uppbördsmyndigheten är inte alltid densamma som den som ansvarar för stödsystemet. Endast lantmäteribyråerna såväl ansvarar för stödsystemet som uppbär fordringarna när stöd beviljats. Skogsförbättringslån däremot beviljas av skogscentralen men uppbärs av länsstyrelsen, som inte är en myndighet inom jord- och skogsbruksministeriets förvaltningsområde. Statens försäljningsprisfordringar utgör en del av de stödsystem som arbetskrafts- och näringscentralen administrerar men fordringarna uppbärs till största delen av jord- och skogsbruksministeriets informationstjänstcentral. En liten del av de allra äldsta försäljningsprisfordringarna uppbärs av länsstyrelsen.

När aktörer är många är det möjligt att uppbörden är oenhetlig.

2.2.3. Låneskötselsystemet

En gång i tiden sköttes alla lån som uppbärs med hjälp av automatisk databehandling med YLS-systemet som systemleverantören utvecklat och underhållit för Statskontorets bruk. Systemleverantören har i samarbete med respektive uppbördsmyndighet modifierat YLS-systemet så att det lämpar sig för myndighetens verksamhet och behov. Varje uppbördsorganisation har ett eget avtal med systemleverantören.

Statskontoret har emellertid redan från början av 2003 tagit i bruk ett nytt låneskötsel-system, Laiho, som Statskontoret använder för skötseln av lån inom andra förvaltningsområden. När Laiho-systemet utvecklades

tog man emellertid inte i betraktande låneskötselbehoven inom jord- och skogsbruksministeriets förvaltningsområde. Dessa lån och fordringar sköts fortfarande med hjälp av YLS-systemet, som jord- och skogsbruksministeriet svarar för.

YLS-systemet skapades emellertid redan på 1980-talet. Systemet bygger på en IDMS-databaslösning, som redan är föråldrad programarkitektur. Numera bygger motsvarande datasystem på s.k. relationsdatabaslösningar, såsom Statskontorets Laiho-system.

YLS-systemet har emellertid tjänat ut, såväl tekniskt som funktionellt. Statskontoret och systemleverantören stödjer inte längre YLS-systemets utveckling och även systemleverantörens stöd för underhållet av YLS-systemet håller på och minskar, så en systemförändring kommer emot i vilket fall som helst. Redan inom de närmaste åren blir det svårt att garantera systemets funktionssäkerhet.

Statskontoret har åter ett färdigt datasystem för liknande verksamhet, som jord- och skogsbruksministeriet har varit med och utvecklat. Dessutom besitter Statskontoret också större sakkunskap i de frågor som hänför sig till uppbörden av fordringar, såväl juridisk som praktisk. Statskontoret kan i fråga om de lån som det administrerar t.ex. godkänna förlängning av lånetiden och ändring av förfallodagen, bevilja lättnad med dröjsmålsräntor, bevilja understöd och ändra tidtabellerna för amorteringen av lån. Dessutom ger Statskontoret samtycke i skuld- och företagssaneringsärenden samt sköter den rättsliga indrivningen av lån och ger tingsrätterna samtycke i anslutning till säkerhetsärenden samt skickar meddelanden i anslutning till ärenden som gäller begränsad förfoganderätt.

Det oenhetliga uppbördssystemet medför också en risk för att det uppstår olika praxis och för att uppbördens effektivitet kan variera inom olika organisationer. Bland annat Statens revisionsverk har påpekat detta i sin granskningsverksamhet.

Att ändra automatiserade indrivningssystemen är också i sig en arbetskrävande uppgift, eftersom i synnerhet de försäljningsprisfordringar som jord- och skogsbruksministeriets informationstjänstcentral uppbär kan ha mycket långa lånetider, t.o.m. flera tiotals år, lagstiftningen om fordringarna har ändrats

ofta, men på så sätt att på fordringar som uppkommit tidigare har ändå tillämpats den lagstiftning som gällde när fordran uppkom. Följden är att det finns ett stort antal fordringar med olika villkor som är föremål för uppbörd. Deras kapital är ändå inte längre betydande.

Det är inte ändamålsenligt att i detta sammanhang automatisera uppbörden av de fordringar som sköts av länsstyrelserna och som inte heller hittills har förts in i datasystemen.

3. Målsättning och de viktigaste förslagen

3.1. Målsättning och medel

Propositionens centrala mål är att trygga kontinuiteten i fråga om återkravet av statslån och statens försäljningsprisfordringar inom jord- och skogsbruksministeriets förvaltningsområde genom att modernisera uppbördssystemet. Samtidigt föreslås att uppbörden effektivteras ekonomiskt genom att den koncentreras till en myndighet.

I propositionen föreslås att uppbörden av statslån och statens försäljningsprisfordringar som uppkommit inom jord- och skogsbruksministeriets förvaltningsområde överförs på Statskontoret. Efter överföringen sköter Statskontoret de uppgifter som hänför sig till den sedvanliga uppbörden av fordringarna och lånen, dvs. utskickande av inbetalningskort och mottagande av betalningar, och uppgifter i anslutning till utsökning av fordringar samt ansökan om exekutiv auktion. Dessutom sköter Statskontoret i huvudsak meddelandena om pantansvar för fordringarna när lägenheterna befrias från pantansvar därför att fordran betalats helt och hållet. Meddelandena om statens försäljningsprisfordringar till registermyndigheten skall dock fortfarande göras av den myndighet som ansvarar för stödsystemet efter att den ha fått meddelande från Statskontoret om att en fordran betalats helt och hållet.

Statskontoret sköter dessutom ärenden i anslutning till betalningslättnader och saneringsförfaranden som gäller andra än statens försäljningsprisfordringar och grundtorrläggningsslån. Dessutom kan Statskontoret säga upp en fordran eller ett lån på grund av betalningsdröjsmål. I fråga om försäljningspris-

fordringar skall det dock begära utlåtande av arbetskrafts- och näringscentralen.

Samtidigt föreslås att villkoren för lån och fordringar förenhetligas när det gäller dröjsmålsräntor och att det blir möjligt att till vissa delar förenhetliga de räntor som tas ut.

Målet är att utveckla Laiho-systemet så att där beaktas kraven i anslutning till skötseln av lån inom jord- och skogsbruksministeriets förvaltningsområde. Det pågående utvecklingsarbetet antas bli klart så att Laiho-systemet kan användas för uppbörden av de lån som i propositionen föreslås bli överförda i början av 2008. Till dess sköts lånen och fordringarna med YLS-systemet, som jord- och skogsbruksministeriet ansvarar för.

3.2. De viktigaste förslagen

För att genomföra överföringen föreslås att det stiftas en lag om överföring av skötseln av lån och fordringar inom jord- och skogsbruksministeriets förvaltningsområde på Statskontoret. Dessutom föreslås att befogenhetsbestämmelserna i de gällande lagarna om fordringar och lån ändras till motsvarande delar. Dessutom föreslås att de gällande lagarnas övergångsbestämmelser som gäller tidigare lagstiftning ändras.

Lagen föreslås träda i kraft vid ingången av 2007. Det föreslås att överföringen av fordrings- och lånebeståndet genomförs stegvis. Ansvaret för lånen och fordringarna överförs på Statskontoret från och med början av 2008. Det föreslås att överföringen genomförs så att den blir slutförd under 2008. YLS används för skötseln av de lån och försäljningsprisfordringar som uppbärs av jord- och skogsbruksministeriets informationstjänstcentral till utgången av 2007, varefter uppbörden sköts med Laiho-systemet. Dessa fordringar skulle emellertid börja överföras till Statskontoret redan den 1 maj 2007.

4. Propositionens konsekvenser

4.1. Ekonomiska konsekvenser

Ändringarna av villkoren för de lån och fordringar som berörs av förslagen antas inte ha just några ekonomiska konsekvenser eller så är de små.

Däremot uppskattas kostnaderna för själva

låneskötselsystemet och skötseln av det minska.

Propositionens mål är ett effektivare statligt löneskötselsystem, som också fungerar säkrare, såväl när det gäller datasystemet som en kunnig låneskötselpersonal.

Den största ekonomiska nyttan med propositionen ligger däri att det existerande Laiho-systemet utvecklas för skötseln av jord- och skogsbruksministeriets lån. Kostnaderna för utvecklingsarbetet på Laiho-systemet uppskattas till 1,1 miljoner euro som svarar jord- och skogsbruksministeriet svarar för. Alternativet skulle vara att utveckla ett system som ersätter YLS-systemet, vilket inte är ekonomiskt motiverat.

De årliga kostnaderna för skötseln av lånen uppskattas sjunka. År 2005 uppgick personalutgifterna för grundskötseln av lånen till sammanlagt ca 0,9 miljoner euro, när länsstyrelsernas, jord- och skogsbruksministeriets informationstjänstcentrals och lantmäteribyråernas personalutgifter inkluderas. Målet är att de årliga personalutgifterna för grundskötseln av lånen skall uppgå till 0,6 miljoner euro vid Statskontoret. Kostnadsinbesparingen vore således ca 0,3 miljoner euro om året.

Målet är att trygga de personalresurser som Statskontoret behöver genom förflyttningar från jord- och skogsbruksministeriets informationstjänstcentral, länsstyrelserna och lantmäteriverket. Förflyttningarna genomförs antingen genom att de beaktas i anslagen för myndigheterna i fråga i statsbudgeten eller som tjänsteöverföringar mellan ämbetsverken. Om det för skötseln av skogsförbättringslånen fortfarande uppbärs en avgift som täcker låneskötselkostnaderna hos låntagaren, skulle avgifterna täcka ca 0,4 miljoner euro av Statskontorets kostnader.

För den del av kostnaderna som förorsakas av tryggandet av fordringar, dvs för det mesta av kostnaderna för utsökning av försäljningsprisfordringar har använts medel ur jord- och skogsbrukets utvecklingsfond. Efter förflyttningen skall Statskontorets kostnader täckas med medel ur statsbudgeten.

4.2. Konsekvenser i fråga om organisation och personal

Det föreslås att jord- och skogsbruksministeriets informationstjänstcentrals, länsstyrel-

sens och lantmäterikontorens uppbördsuppgifter överförs på Statskontoret så att länsstyrelserna i fortsättningen sköter bara uppbörden av sådana mycket gamla fordringar som inte sköts med data. Det uppskattas uppgifterna i anslutning till dessa fordringar upphöra samtidigt som de lån och fordringar som sköts med data överförs på Statskontoret.

Statskontoret garanteras de resurser som det behöver för skötseln av uppgifterna. Statskontoret uppskattas behöva en personal motsvarande ungefär 12 årsverken för skötseln av de överförda uppgifterna. Avsikten är att från jord- och skogsbruksministeriets informationstjänstcentral förflyttas åtta personer och deras tjänster. Tjänstemannens samtycke krävs inte för förflyttningen annat än i det fallet att uppgiften skulle flyttas till en annan pendlingsregion.

Direkt med stöd av lagen förflyttas ingen personal från länsstyrelserna och lantmäteriförvaltningen till Statskontoret. Målet är emellertid att förflytta två personer från länsstyrelserna till Statskontoret.

Konsekvensen för överföring av uppgifterna på behovet av personal och personalkostnaderna i lantmäteribråerna och länsstyrelserna beaktas vid upprättande av statsbudgeten.

4.3. Konsekvenser för medborgarna

Propositionen kan inte anses ha några konsekvenser för medborgarna.

Den myndighet som skött lån och fordringar har redan länge varit en centralförvaltningsmyndighet och skötseln av lånen och fordringarna är i allmänhet inte förknippade med några sådana frågor som skulle kräva personligt besök hos myndigheten. Det är möjligt att i några delar av landet har det tillkommit sådana servicesystem som främjar personliga besök hos den myndighet som sköter om uppbörden. Dessa möjligheter att direkt utträta ärenden hos myndigheten genom personliga besök skall minska. Å andra sidan sköter Statskontoret redan nu också landsomfattande lånesystem utan lokala eller regionala verksamhetsställen.

Den administrativa sakkunskap som hänförs till skötseln av de lån som överförs och som kan antas påverka gäldenärernas möjligheter att få sakkunnig rådgivning om sina lån

och fordringar tryggas även efter överföringen genom att kunnig personal förflyttas till Statskontoret. Man kan anta att den service som låntagarna och försäljningsprisgäldenärerna får förenhetligas när uppbördsuppgifterna koncentreras. Detta främjar en jämlik behandling av personerna.

Att villkoren för lånen och fordringarna förenhetligas till vissa delar förenklar i första hand förvaltningens uppgifter, men ger också vissa gäldenärer, i synnerhet när det gäller ändringen av dröjsmålsräntorna, lättnader med skötseln av fordran. Genom denna ändring strävar man också efter att dessa gäldenärer skall få ungefär samma ställning som de gäldenärer i vilkas fordringar det redan har beaktats att räntenivån kan variera även betydligt under olika tider på grund av den ekonomiska situationen i landet. Situationen vore motsvarande för de fordringar vilkas ränta ändras så att den binds till EU:s referensränta. Å andra sidan kan räntorna för dessa gäldenärer inte höjas så att de blir högre än vad de var vid den föreslagna lagens ikraftträdande.

Överföring av kostnaderna för skötseln av vissa lån och fordringar till gäldenären gör betalningspraxisen enhetligare men å andra sidan kan små lån med litet kapital och en lång lånetid öka bördan för gäldenären. Avsikten är emellertid att gäldenären inte skall betala kostnaderna för försäljningsprisfordringar eller de lån som är beviljade på sociala grunder.

5. Beredningen av propositionen

5.1. Beredningsskeden och beredningsmaterial

Utvecklandet av Laiho-systemet för Statskontorets behov satte fart på diskussionen om uppbördsorganisationen för statliga lån och -fordringar inom statsförvaltningen. Även om jord- och skogsbruksministeriets förvaltningsområde var tvunget att stå utanför Laiho-systemet i begynnelsekedet, ledde målet att koncentrera uppbörden av statslån och -fordringar till Statskontoret till att jord- och skogsbruksministeriet och finansministeriet satte som gemensamt mål att koncentrera även låneskötselservicen inom jord- och skogsbruksministeriets förvaltningsområde

till Statskontoret så att de resurser som låneskötselsservicen behöver samtidigt tryggas. Avsikten var att Statskontoret skulle producera låneskötselsservice för jord- och skogsbruksministeriets förvaltningsområde från ingången av 2008.

Statskontoret organiserade det projekt som syftade till att få Laiho-systemet i användning inom jord- och skogsbruksministeriets förvaltningsområde i samarbete med jord- och skogsbruksministeriet.

Jord- och skogsbruksministeriet tillsatte den 28 augusti 2004 en arbetsgrupp för att genomföra ett projekt för utveckling och koncentration av skötseln av lånen inom jord- och skogsbruksministeriets förvaltningsområde (JSM043:00/2004). Syftet med projektet var att utveckla Statskontorets Laiho-system så att man med dess hjälp i fortsättningen kan sköta även lånen inom jord- och skogsbruksministeriets förvaltningsområde. Den tillsatta arbetsgruppen fungerar som Statskontorets ledningsgrupp för projektet. Enligt tidtabellen för projektet kan skötseln av lånen överföras till Laiho-systemet från ingången av 2008.

Regeringens proposition har beretts vid jord- och skogsbruksministeriet som ett led i projektet. I beredningen av propositionen har deltagit även företrädare för Statskontoret, jord- och skogsbruksministeriets informationstjänstcentral samt lantmäteriverket. Under beredningen har även hörts företrädare för länsstyrelserna och arbetskrafts- och näringscentralerna.

5.2. Remissyttranden

Utlåtande om propositionen har begärts av finansministeriet, inrikesministeriet, miljöministeriet, justitieministeriet, jord- och skogsbruksministeriets informationstjänstcentral, lantmäteriverket, Lantmäteriverket, lantmäteribyråerna, länsstyrelserna, skogscentralerna, arbetskrafts- och näringscentralerna, miljöcentralerna, direktionen för jord- och skogsbrukets utvecklingsfond och Statskontoret.

I utlåtandena har man i regel sett det som en förbättring jämfört med den nuvarande splittrade uppbörderna att lånen och fordringarna koncentreras till Statskontoret eller så har man inte haft något att anmärka på för-

slaget. Endast i utlåtandet från länsstyrelsen i Uleåborgs län har man fäst uppmärksamhet vid kundernas besök och betalningar till länsstyrelsens kassa och den personliga betjäningen och hyst misstankar om att servicen kommer att försämrats åtminstone i början.

Justitieminister och miljöministeriet har inte avgett utlåtande. Finansministeriet har i sitt utlåtande ansett för den del som gäller att införa avgifter för låneskötseln att i lagen om grunderna för avgifter till staten i princip inte borde tillämpas på grunderna för avgiftsbelagda prestationer mellan myndigheterna, eftersom den är avsedd att användas som avgiftsgrund i verksamheten mellan myndigheter och medborgare. Om det ändå är nödvändigt att föreskriva om avgifter, borde grunden framgå entydigt av lagen. Finansministeriet har också motsatt sig att det på lagnivå föreskrivs att inga låneskötselkostnader får tas ut av låntagarna för en del av de lån som överförs. Finansministeriet anser att lagen om grunderna för avgifter till staten borde tillämpas på dessa avgifter. Ministeriet konstaterade emellertid att man har tillsatt en arbetsgrupp för att utreda alternativen beträffande uppbörderna av statens skötselkostnader för lån som redan sköts av Statskontoret och de lån som överförs till Statskontoret hos låntagaren. Ministeriet har motsatt sig att en sådan begränsning intas i lagen som hindrar eller begränsar en avgiftspolitik som grundar sig på de allmänna principerna i lagen om grunderna för avgifter till staten och som är enhetlig för alla förvaltningsområden. Dessutom har finansministeriet fäst uppmärksamhet vid när tjänstemannens samtycke krävs för överföringen av en tjänst.

Inrikesministeriet har i sitt utlåtande lyft fram en bestämmelse genom vilken även Statskontoret i fortsättningen kunde ta ut en avgift av låntagaren enligt samma principer som länsstyrelserna har följt.

Statskontoret har i sitt utlåtande åter ansett överföringen motiverad med beaktande av att en centralisering av administreringen av statens utlåning effektiviserar låneskötseln produktivitet som helhet. Statskontoret har i sitt utlåtande bedömt att centraliseringen också förenhetligar uppbördsprinciperna och främjar jämlikheten mellan medborgarna. I anslutning till detta har Statskontoret framfört misstankar om att de utlåtandeförfaranden

som gäller vissa uppgifter förhindrar en tillräckligt effektiv låneskötsel genom att administrationen görs invecklad och splittrad. Statskontoret har också betonat att prestationerna i anslutning till låneskötseln bör vara avgiftsbelagda samt att substansförvaltningsområdet i vart fall i enlighet med upphovsprincipen borde ansvara för både indirekta och direkta kostnader för låneskötseln även efter att överföringen och personalarrangemangen har genomförts. I utlåtandet har man dessutom föreslagit vissa tekniska preciseringar och korrigeringar av dels motiveringen och dels paragraferna.

I utlåtandet från länsstyrelsen i Södra Finlands län har konstaterats att skötselkostnaderna för skogsförbättringslånen inte är offentlighetsinriktad inkomst som nettoredovisas till länsstyrelserna, utan de redovisas bland inrikesministeriets förvaltningsområdes övriga utgifter i budgeten. Dessutom har det konstaterats att länsstyrelserna sköter bevakningen av statens fordringar vid exekutiva auktioner även när skogscentralerna inte har informerat länsstyrelserna om projekten. Länsstyrelsen i Västra Finlands län har påpekat att den fortfarande sköter uppbörden av ungefär 180 gamla lån som lyder under jord- och skogsbruksförvaltningen och som står utanför överföringen manuellt. De är synnerligen arbetsdryga och uppbördsuppgifterna sträcker sig in på 2010-talet. Också länsstyrelsen i Uleåborgs län har betonat att de fordringar som är föremål för manuell uppbörd kommer att utredas före överföringen. Länsstyrelsen sköter uppbörden av sammanlagt 13 000 jord- och skogsförbättringslån, av dem sköts uppbörden av 300 manuellt.

I lantmäteriverkets utlåtande samt i Österbottens och Norra Österbottens lantmäteribyrås utlåtanden har konstaterats att länsstyrelserna inte längre sköter uppbörden av några lån enligt lagen om reglering av legoområden i stad och köping och att skötseln av lån enligt lagen om understöd av statsmedel för lantmäteriförrättningar inte skiljer sig från skötseln av lån enligt lagen om stöd för ny-skiften, så även de borde överföras till Statskontoret. Österbottens lantmäteribyrå har dessutom betraktat det som ett osmidigt villkor att ett lån får betalas tillbaka i avvikande ordning endast med Statskontorets samtycke.

Jord- och skogsbruksministeriets informa-

tionstjänstcentral har föreslagit att även uppbörden av försäljningsprisfordringar enligt kolonisationslagen och lagen om åtgärder, anslutna till kolonisationslagstiftningens upphävande överförs på Statskontoret, så att återstoden av fordringarna blir skötta på behörigt sätt och informationstjänstcentralen får korrekta rapporter om fordringarna för gårdsbrukets utvecklingsfonds bokföring. I utlåtandet har man dessutom önskat att motiveringen gällande uppföljningsuppgifternas innehåll preciseras och att rapporteringsintervallet förkortas. I utlåtandet har man också föreslagit att de myndigheter som får teknisk anslutning och deras användarrättigheter preciseras liksom den myndighet som ansvarar för gårdsbrukets utvecklingsfonds bokföring. I utlåtandet har man också förutsatt att det inte görs retroaktiva ändringar i räntorna för lån och fordringar. Informationscentralen har också ansett att det åtminstone i motiveringen borde nämnas att ingen ersättning tas ut fast uppbörden sköts av Statskontorets servicecentral. I utlåtandet har det dessutom föreslagits vissa författningstekniska ändringar.

Av arbetskrafts- och näringscentralerna har Lapplands, Birkalands, Österbottens, Satakunta och Egentliga Finlands arbetskrafts- och näringscentraler kommit med anmärkningar. I utlåtandena har man ansett att överföringen är motiverad och att arbetsfördelningen mellan förvaltningsområdena blir tydligare. Lapplands arbetskrafts- och näringscentral har fäst uppmärksamhet vid det indrivningsskede när den fastighet som är säkerhet för fordran är på väg att säljas på exekutiv auktion. I utlåtandet har också konstaterats att arbetskrafts- och näringscentralen på grundval av jord- och skogsbruksministeriets informationstjänstcentralers rapporter har skött virkesförsäljningsövervakningen, som ingår i en del av den lagstiftning som ligger till grund för de lån och fordringar som överförs och i vilken ingår även kommunens landsbygdsnäringsmyndighets virkesförsäljningstillstånd i vissa fall. Dessutom har arbetskrafts- och näringscentralen varit oroad för rapportdatabasens aktualitet, som är nödvändig bl.a. när betalningslättnader beviljas. Arbetskrafts- och näringscentralen har också understött ett förenhetligande av dröjsmålsräntorna. I utlåtandet har det dessutom föreslagits preciseringarna i såväl motiveringen

som paragraferna.

I propositionen har den avgiftsbelagda låneskötsel som förutsätts i finansministeriets och Statskontorets utlåtanden beaktats så att i 23 § har slopats förbudet att ta ut en skötselavgift av gäldenärerna för de lån och fordringar som varit avgiftsfria före överföringen. Bestämmelsen har ersatts med möjlighet att ta ut en avgift för en del av lånen och fordringarna. Den skyldighet för jord- och skogsbruksministeriets förvaltningsområde att ersätta kostnaderna som föreslås i Statskontorets utlåtande behandlas i de ekonomiska konsekvenserna. I propositionen har också beaktats det faktum att det inte föreslås några ändringar i lånevillkoren före överföringen. De detaljerade ändringar som Statskontoret föreslagit har i huvudsak beaktats.

De tekniska korrigeringar som jord- och skogsbruksministeriets informationstjänstcentral liksom lantmäteribyråerna och Lantmäteriverket föreslagit har beaktats, liksom meddelandet av att uppbördsmyndigheten ändrats. Den överföring till Statskontoret av lån enligt den gamla kolonisationslagstiftningen eller fordringar som uppkommit vid regleringsförrättningar gällande legoområden eller fordringar i anslutning till alla uppgifter som hänför sig till gamla nyskiften som föreslagits i utlåtandet har däremot inte beaktats eftersom syftet uttryckligen har varit att överföra endast lån som sköts med YLS-systemet, däremot inte lån som uppbärs manuellt, även om de annars till skötselsättet liknar de lån och fordringar som föreslås bli överförda. I detta skede är det inte längre ändamålsenligt att automatisera skötseln av dessa lån och fordringar och avsikten är inte att till Statskontoret överföra lån och fordringar som uppbärs manuellt. Det finns egentligen inte längre några fordringar som uppkommit med stöd av de tidigare lagarna om lantmåteriförrättningar och som skall betalas tillbaka, men de uppgifter som hänför sig till dem kan vara oavslutade. Det är ändamålsenligt att de myndigheter som är behöriga idag i huvudsak behåller dessa uppgifter. I propositionen har man också hållit sig till den principen att gäldenären inte ensidigt kan ändra återbetalningsposterna utan att först komma överens med borgenären.

Förslagen i arbetskrafts- och näringscentralernas utlåtanden har i huvudsak beaktats i

propositionen. Avsikten är ändå inte att förverkliga Lapplands arbetskrafts- och näringscentralens förslag om direkt anslutning till Statskontorets Laiho-system, eftersom Laiho-systemet inte är förenat med möjlighet att begränsa de lagrade uppgifterna så att utomstående skulle få tillgång till endast de låneuppgifter som de behöver.

5.3. Promemorian från finansministeriets arbetsgrupp för låneskötselavgifter och beaktandet av den

Finansministeriet tillsatte den 20 mars 2006 en arbetsgrupp med uppgift att utreda alternativen beträffande uttag hos låntagarna av statens skötselkostnader för de lån som redan sköts av Statskontoret och de lån som överförs till Statskontoret. Arbetsgruppen skulle vid bedömningen av införandet av avgifter för låneskötseln beakta den praxis som i övrigt allmänt råder inom finanssektorn när det gäller kostnaderna för skötseln av lån. Arbetsgruppen koncentrerade sig på att granska de lån inom jord- och skogsbruksministeriets förvaltningsområde som skall börja skötas av Statskontoret.

Arbetsgruppen bedömde i sitt promemoria (Finansministeriet 11/2006) lånefinansieringens beskaffenhet närmast utifrån om det handlar om en situation som liknar en så kallad monopolprestation, där långivningen och den övriga grunden för fordrans uppkomst är av privaträttslig karaktär men staten de facto har monopol på att ge lån eller vidta någon annan åtgärd, eller om det handlar om en offentligrättslig förvaltningsåtgärd.

Arbetsgruppen gick in för att räkna den aktuella lånefinansieringen som offentligrättslig förvaltningsverksamhet och skötseln av lånen som en offentligrättslig prestation, eftersom de grundar sig på lagstiftning och en viss myndighet har ensamrätt att utföra dem. Enligt arbetsgruppen talar också individens rättsskydd för detta. I många fall kan låntagaren själv dessutom inte påverka det faktum att den gård som han eller hon äger blir föremål för statsfinansierade åtgärder och låntagaren blir ansvarig för skulder.

Arbetsgruppen har ansett att låntagare för närvarande behandlas ojämnt av den anledningen att en eventuell avgift för deras lån eller fordringar beror på vilken myndighet som

driver in lånet eller fordran. Det är bara länsstyrelserna som tar ut en avgift enligt lagen om grunderna för avgifter till staten för skogsförbättringslån.

För att råda bot på denna ojämlikhet har arbetsgruppen rekommenderat särskilda bestämmelser i lag om avgifterna och om de grunder på vilka man kan avstå från att ta ut en avgift. Sådana orsaker kan enligt arbetsgruppen vara att lånet har karaktären av stöd, att systemet innebär en viss grad av tvång och att lånen har kunnat uppkomma för flera decennier sedan.

Arbetsgruppens förslag har beaktats i propositionen.

6. Andra omständigheter som inverkat på propositionens innehåll

6.1. Samband med andra propositioner

De föreslagna lagarnas ansluter sig till budgetpropositionen för 2007 och är avsedd

att bli behandlad i samband med den.

I propositionen föreslås bestämmelser även om sådana uppgifter som kommer att skötas av det nya Landsbygdsverket. Avsikten är att regeringens proposition som gäller närmare bestämmelser om Landsbygdsverkets befogenheter skall överlämnas till riksdagen under höstterminen 2006. I denna lagstiftning preciseras bl.a. vilka uppgifter Landsbygdsverket kommer att behöva när det gäller lån och fordringar.

6.2. Samband med internationella fördrag och åtaganden

I propositionen föreslås att räntorna sänks till vissa delar. I synnerhet förslaget om att dröjsmålsräntorna tas ner till nivån för den nationella räntelagen kan ses som statsstöd enligt artikel 87 i EG-fördraget. Av denna anledning tillställs den föreslagna ändringen Europeiska gemenskapernas kommission för bedömning till denna del.

DETALJMOTIVERING

1. Lagförslag

1.1. Lag om överföring av skötseln av lån och fordringar inom jord- och skogsbruksministeriets förvaltningsområde på Statskontoret

1 §. Lån och fordringar som överförs. I paragrafen föreslås att jord- och skogsbruksministeriets informationstjänstcentral, lantmäteribråerna och länsstyrelserna befullmäktigas att överföra skötseln av lån som beviljats och fordringar som uppkommit med stöd av de lagar som uppräknas i paragrafen på Statskontoret. De lagar som det är fråga om gäller för informationstjänstcentralens del lån som beviljats för kolonisationsverksamhet, förbättrande av gårdsbruksenheter struktur, renhushållning och förbättrande av skoltarnas bostadsförhållanden samt grundtorrläggning och fordringar som uppkommit med stöd av dessa lagar. Fordringarna utgörs antingen av köpeskillningar som uppkommit vid försäljningen av områden, lägenheter, andelar eller förmåner eller av kostnader som tas ut hos den som haft nytta av arbeten som staten utfört. Största delen av lagstiftningen är redan upphävd, men bestämmelserna tillämpas fortfarande på de lån och fordringar som uppkommit med stöd av dem. Lån som skall betalas till länsstyrelserna är skogsförbättringslånen, som har uppkommit med stöd av skogsförbättringslagen och lagen om finansiering av hållbart skogsbruk. Dessutom sköter länsstyrelserna vissa gamla kolonisationslån och fordringar som uppkommit med stöd av lagarna om stöd för lantmateriförrättningar. Lantmäteribråerna sköter åter fordringar som uppkommit med stöd av den gällande lagen om stöd för nyskiften och de tidigare upphävda lagarna om stöd för nyskiften och andra ägoregleringar.

2 §. Definitioner. I paragrafen definieras de begrepp som används i lagen. Centrala begrepp är stödsystem och lånesystem. Med stödsystem avses ett system varom bestäms i någon av de lagar som nämns i 1 § och vars syfte är eller har varit att stödja en åtgärd som vidtas av en enskild eller en sammanslutning genom att det beviljas stöd i

form av lån eller något annat stöd för åtgärden på det sätt som avses i lagen i fråga. Med lånesystem avses åter en låne- eller fordringshelhet som har beviljats eller uppkommit med stöd av en lag som nämns i 1 §. Med lånesystem avses således det instrument som används för att genomföra stödsystemet. Med den myndighet som ansvarar för stödsystemet avses arbetskrafts- och näringscentralen, om det är fråga om stödsystemet för lån som beviljats och fordringar som uppkommit med stöd av de lagar som avses i 1 § 1 punkten och 2 punkten underpunkt b samt lantmäteribråerna, om det är fråga om stödsystemet för lån som beviljats och fordringar som uppkommit med stöd av 1 § 2 punkten underpunkt d och e och 3 punkten. Med den myndighet som ansvarar för stödsystemet avses skogscentralen, om det är fråga om stödsystemet för lån och fordringar som avses i 1 § 2 punkten underpunkterna a och c.

3 §. Genomförandet av överföringen. I paragrafen bestäms om överföringen av lån och fordringar. Överföringen skall genomföras så smidigt som möjligt för gäldenären och så att gäldenären kan sköta sin skuld och sina ärenden med uppbördsmyndigheten på samma sätt som med de nuvarande uppbördsmyndigheterna. Överföringen får inte åsamka gäldenären sådana olägenheter som kan yppa sig i form av onödiga dröjsmålsrättepåföljder, väsentligt merarbete vid kontakter med borgenären eller felaktiga inkasseringar på något väsentligt sätt.

Det föreslås att närmare bestämmelser om den tidpunkt då överföringen senast skall genomföras och om förfarandet när överföringen görs utfärdas genom förordning av statsrådet. Avsikten är att föreskriva att skötseln av alla lån och fordringar som avses i 1 § skall överföras på Statskontoret före den 31 december 2008.

De myndigheter som för närvarande sköter uppbörden av lånen och fordringarna, dvs. jord- och skogsbruksministeriets informationstjänstcentral, länsstyrelserna och lantmäteribråerna, skall i god tid underrätta gäldenären om överföringen. Av meddelandet skall framgå från och med när uppbördsmyndigheten byts ut, hur eventuella betalningar

till fel myndighet styrs till rätt uppbördsmyndighet och vilka alla uppgifter som överförs på Statskontoret.

4 §. Villkoren för lån och fordringar. Med undantag av de behöriga myndigheterna skall på de lån och fordringar som överförs tillämpas de bestämmelser, föreskrifter och avtalsvillkor som gällde vid den föreslagna lagens ikraftträdande. Ett undantag utgör vissa nedan angivna villkor gällande ränta på fordran, där man kan avvika från de ursprungliga villkoren för lånet och försäljningsprisfordran på det sätt som anges i den föreslagna lagen. Det är således möjligt att genom lag ändra låne- och fordringsvillkoren efter att denna lag har trätt i kraft i den mån det över huvud taget går att genom lag ändra villkoren för redan beviljade lån och uppkomna fordringar. Det är alltså möjligt att ändra villkoren också inom den tid då den föreslagna lagen har trätt i kraft och innan fodran har överförts på Statskontoret.

5 §. När Statskontorets skötselansvar börjar. Statskontorets ansvar för skötseln av ett lån eller en fordran börjar den dag då lånet eller fordran har överförts till Statskontorets datasystem. Den överförande myndighetens ansvar för skötseln av lånet eller fordran upphör samma dag. Statskontorets ansvar för lånen och fordringarna föreslås börja tidigast den 1 januari 2008. Avsikten är att Statskontoret från den 1 maj 2007 sköter uppbördsuppgifterna som gäller de lån och fordringar som avses i 1 § 1 punkten med YLS-systemet som jord- och skogsbruksministeriet svarar för.

Avsikten är att överföringen av lån till Statskontorets Laiho-system skall börja redan 2007 så att först överförs de lån och försäljningsprisfordringar som sköts av jord- och skogsbruksministeriets informationstjänstcentral. Vid behov kan lånen och fordringarna skötas parallellt någon tid så att man kan försäkra sig om att det nya datasystemet fungerar och att överföringen lyckats.

6 §. Statskontorets uppbörds- och betalningsuppgifter. I 1 mom. anges de uppgifter som efter överföringen hör till Statskontorets befogenheter när det gäller uppbörden och betalningen av fordringar. Statskontoret skall för det första ansvara för uppgifter i anslutning till återbetalningen och uppbörden av de lån och fordringar som avses i 1 §. Statskon-

toret skickar gäldenärerna de inbetalningskort och vid behov betalningspåminnelser som hänför sig till respektive uppbörd samt tar emot betalningen. I 7 § bestäms om indrivning med hjälp av utsökning. Statskontoret skall också sköta lånebokföringen av lånesaldon och betalningar som gäller lånen. Dessutom skall Statskontoret ansvara för uppgifter i anslutning till redovisningen av lånedmedlen. Likaså skall Statskontoret sköta betalningar som gäldenären betalt till för stort belopp och återbetalningen av dem samt rättelser av låne- och fordringsbeloppen eller andra motsvarande omständigheter. En rättelse av fordrans belopp kan gälla endast rättelse av fel som förorsakats av uppbörden. Rättelse av fel i anslutning till lånets eller fordrans uppkomst förutsätter däremot alltid att stödmyndigheten först rättar eller på någon annat sätt korrigerar ett fel som upptäckts i stödärendet innan Statskontoret kan genomföra motsvarande rättelse i fråga om skuldens eller betalningens belopp eller ett villkor för den i lånebokföringen.

Enligt 2 mom. skall det vara Statskontorets sak att redovisa medel som influtit av fordringar som avses i 1 § 1 punkten i huvudsak till gårdsbrukets utvecklingsfond samt medel som influtit av lån och fordringar som avses i 2 och 3 punkten till statsbudgeten. Lån för grundtorrläggning kan också beviljas ur statsbudgeten, varvid även de redovisas till statsbudgeten. Avsikten är att de amorteringar och räntor som redovisas till utvecklingsfonden betalas direkt in på utvecklingsfondens bankkonto och att överföringen till utvecklingsfondens bokföring sker i maskinkod för att undvika dubbel bokföring. För utvecklingsfondens bokföring och penningrörelse svarar Landsbygdsverket om vilket föreskrivs i lagen om ändring av lagen om jord- och skogsbrukets utvecklingsfond som skall ingå i regeringens proposition om lagar som skall ändras på grund av att Landsbygdsverket inrättas.

Enligt 3 mom. kan närmare bestämmelser om de uppgifter som anges i paragrafen vid behov utfärdas genom förordning av statsrådet. Genom förordning kan likaså bestämmas om den myndighet som ansvarar för de redovisade medlen.

7 §. Indrivning. I 1 mom. föreslås bestämmelser om Statskontorets skyldighet att se till

att en betalning som gäller ett lån eller en fordran sänds till den myndighet som ansvarar för utsökning för indrivning i utsökningsväg, om stödtagaren inte inom skäligen tid efter en anmärkning betalar den krävda räntan eller amorteringen eller bäge. De olika uppbördsmyndigheterna har haft litet olika praxis när det har gällt begäran om utsökning. En del av uppbördsmyndigheterna för lån och fordringar har skickat bara en betalningspåminnelse, andra två. Dessutom har praxis också varierat när det har gällt om varje enskild obetald post har sänts till utsökningsmyndigheten, eller om eventuellt flera obetalda poster har skickats tillsammans. Detta inverkar på hur länge dröjsmålsräntor samlas på fordran sedan den förfallit till betalning, men å andra sidan tillkommer det en utsökningsavgift för varje gång utsökning begärs som gäldenären skall betala. Avsikten är att Statskontoret fortfarande skall ha rätt att pröva vilket som är det mest ändamålsenliga sättet att genomföra begäran om utsökning med tanke på såväl gäldenärens som borgenärens intresse. Betalningen får fortfarande tillställas den myndighet som ansvarar för utsökning med hjälp av automatisk databehandling på det sätt som i utsökningslagen (37/1895) och i lagen om elektronisk kommunikation i myndigheternas verksamhet (13/2003) föreskrivs.

Enligt 2 mom. skall Statskontoret också sköta ansökan om exekutiv auktion. Statskontoret skall vid behov först begära arbetskrafts- och näringscentralens utlåtande om lånet eller fordran. Genom utlåtandet bereds arbetskrafts- och näringscentralen i första hand möjlighet att tillsammans med gäldenären försöka hitta andra sätt att klara av de ekonomiska svårigheterna på gården, t.ex. frivilliga överlåtelser, omorganisering av verksamheten eller låne- eller fordringsarrangemang för den del som arbetskrafts- och näringscentralen kan t.ex. med stöd av lagstiftningen som gäller strukturåtgärder för jord- och skogsbruket ge sitt samtycke för statslånets säkerhetsarrangemang med kreditanstalten eller ingå avtal om frivilliga skuldsaneringar med stöd av gällande lagstiftning som gäller dem. I utlåtandet skall likaså beaktas andra fordringar som staten har och som beror på bedrivandet av jordbruket men som det inte finns säkerhet för. När

Statskontoret ansöker om exekutiv auktion skall det utreda om det har andra förfallna betalningar som gäller lån och fordringar enligt 1 § och som skall indrivnas hos samma gäldenär eller om den fastighet som är föremål för exekutiv auktion utgör säkerhet för andra lån eller fordringar enligt 1 §. Statskontoret skall se till att bevaka statens intresse även när någon annan ansöker om exekutiv auktion på en sådan fastighet som utgör säkerhet även för ett lån eller en fordran enligt 1 §. Statskontoret skall dessutom se till i den exekutiva auktionen deltar vid behov antingen en företrädare för Statskontoret eller någon annan tjänsteman som bevakar statens intresse. Om någon företrädare för Statskontoret inte är närvarande vid den exekutiva auktionen ankommer skyldigheten att vara närvarande och bevaka statens intresse vid den exekutiva auktionen i första hand på arbetskrafts- och näringscentralen.

För att trygga statens fordran kan det i vissa fall fortfarande vara ändamålsenligast att staten köper gården på auktion. I synnerhet i dessa fall skall Statskontoret tillsammans med den arbetskrafts- och näringscentral som saken gäller utreda vad som är det ändamålsenligaste handlings sättet med beaktande av statens fordran, värdet på den fastighet som skall köpas, dess senare användning samt gäldenärens situation.

Genom förordning av statsrådet kan det vid behov bestämmas om den tid inom vilken ansökan om utsökning av en förfallen fordran skall framställas. En tidsfrist behövs i första hand i en situation där gäldenären har flera förfallna fordringar eller där den förfallna fordran är anmärkningsvärt stor och dröjsmålsräntorna växer snabbt. Genom förordning av statsrådet bestäms också om det skuldbelopp som den fordran som förfallit till betalning skall överskrida för att det skall vara möjligt att ansöka om exekutiv auktion. Även dröjsmålsräntorna beaktas i minimibeloppet. Med avvikelse från vad som bestäms på andra ställen får Statskontoret ansöka om exekutiv auktion på fast egendom som utgör säkerhet för ett lån eller en fordran endast om den fordran eller det lån som förfallit till betalning överstiger det minimibelopp som bestäms genom förordning av statsrådet.

8 §. Uppföljning och övervakning. I paragrafen föreslås bestämmelser om de uppgif-

ter som skall lämnas för uppföljning och övervakning. Enligt 1 mom. skall Statskontoret ge stödmyndigheterna samt jord- och skogsbruksministeriet och det nya Landsbygdsverket de uppgifter som anges i 24 d § 1 mom. i lagen om statsbudgeten (423/1988). Dessutom skall regelbunden rapportering förutsättas av Statskontoret. Rapporterna skall enligt behov lämnas till jord- och skogsbruksministeriet samt den myndighet som ansvarar för stödsystemet för lånen och fordringarna liksom till Landsbygdsverket i fråga om de lån och fordringar som Statskontoret sköter. Närmare bestämmelser om rapporteringen utfärdas genom förordning av statsrådet.

Den regelbundna rapporteringen skall gälla bl.a. uppgifter som ges minst kvartalsvis om kapitalet av lån och fordringar, ändringar i kapitalet, betalda räntor, betalningsdröjsmål och betalningar som sänts för utskökning. Uppgifter skall ges enligt låne- och fordringslag och vid behov enligt rapporteringsperiod och årligen i form av kumulativa uppgifter. Vid behov kan även annan regelbunden rapportering krävas. Även det nya Landsbygdsverket skall ha rätt att få uppgifter och rapporter.

I 2 mom. föreslås att Statskontoret skall vara skyldigt att lämna den myndighet som ansvarar för stödsystemet de uppgifter som behövs när stödmyndigheten utför övervakning och granskning som gäller användningen av lån och fordringar och det stöd som ingår i dem. Uppgifterna skall också kunna avse enskilda gäldenärer.

I 3 mom. föreskrivs särskilt om Statskontorets skyldighet att för att övervaka inkomsterna från försäljning av virke till den vederbörande skogscentralen leverera uppgifter om försäljningsprisfordran enligt gårdsbrukslagen, naturnäringslagen och renhus-hållningslagen. Den här övervakningen omfattar också de beslut som kommunernas landsbygdsmyndigheter fattar om tillstånd till försäljning av virke då försäljning av virke från gården berörs av begränsningar.

I 4 mom. föreskrivs om skyldighet att lämna uppgifter som avses i 1—3 mom. utan ersättning oberoende av om Statskontoret producerar uppgifterna självt eller som det skaffar dem i form av en tjänst från någon annan aktör.

9 §. Rätt för Statskontoret att få uppgifter för avgörandet av ärenden och för verkställandet av lagstadgade uppgifter. I paragrafen bestäms om rätt för Statskontoret att av stödmyndigheterna få sådana uppgifter om gäldenärerna som är nödvändiga för skötseln av de uppgifter som genom den föreslagna lagen åläggs Statskontoret. Rätten att få uppgifter skall gälla även uppgifter som annars är sekretessbelagda.

10 §. Sammanställande av uppgifter. Enligt 1 mom. skall Statskontoret och de myndigheter som avses i 8 § ha rätt att sammanställa uppgifter som de fått med stöd av 8 och 9 § med varandra samt med uppgifter som de redan innehar. Detta innebär också sammanställande av uppgifter som erhållits i form av massutlämnande med befintliga register.

I 2 mom. begränsas ändå utlämnandet av sammanställda uppgifter till utomstående. Uppgifter får inte lämnas vidare om det inte är fråga om utlämnande av uppgifter till en myndighet som avses i 1 mom. eller till en myndighet som med stöd av lag har rätt att få sammanställda uppgifter.

11 §. Utlämnande av uppgifter. I paragrafen föreskrivs att arbetskrafts- och näringscentralerna, lantmäteribråerna, skogscentralerna, Landsbygdsverket, lantmäteriverket och jord- och skogsbruksministeriet har rätt att av Statskontoret få uppgifter om de lån och fordringar. I paragrafen föreslås att Statskontoret kan öppna tekniska anslutningar till arbetskrafts- och näringscentralerna, lantmäteribråerna, skogscentralerna, Landsbygdsverket, lantmäteriverket och jord- och skogsbruksministeriet. Dessa har rätt att med deras hjälp få uppgifter om de lån och fordringar enligt 1 § som hör till dess ansvarsområde i egenskap av stödmyndighet eller myndighet med ansvar för övervakningen.

Med anslutning avses här möjlighet att granska de uppgifter som hör till respektive myndighets ansvarsområde i en sådan rapporteringsfil, som Statskontoret upprättar över låne- och fordringssystemet. Däremot skall det inte vara möjligt att direkt komma åt Statskontorets Laiho-system med hjälp av anslutningen, eftersom det då skulle vara mycket arbetskrävande och dyrt att begränsa rättigheterna till endast tillåtna uppgifter.

12 §. Ändringar i uppördssystemen. I paragrafen bestäms att Statskontorets möjlighe-

ter att genomföra ändringar skall beaktas tillräckligt när de existerande låne- och fordringssystemen ändras. Detta skall gälla både ändringar i själva lånevillkoren och ändringar i uppbördsförfarandena.

3 kap. **Ändringar i befogenheterna under lånetiden**

13 §. Betalningslättnader. I 1 mom. föreslås bestämmelser om ändringar i befogenheterna att bevilja betalningslättnader. Med betalningslättnader avses här både uppskov med betalning av amorteringar och räntor och befrielse från att betala räntor eller amorteringar. Frågan om huruvida betalningslättnader över huvud taget kan beviljas och i vilken form bestäms fortfarande utgående från den lagstiftning som fordran eller lånet grundar sig på.

Beslut om lättnad med betalningen av en eller flera amorterings- eller ränteposter fattas av Statskontoret, om betalningslättnad söks för amorteringen eller räntan på en fordran eller ett lån som avses i 1 § 2 punkten underpunkterna a eller e eller 1 § 3 punkten, dvs. för fordringar som gäller skogsförbättringslån och nyskiften och ägoregleringar. Lättnader med betalningen kan också sökas för både amorteringar och räntor tillsammans. Genom förordning av statsrådet bestäms om den myndighet som beslutar om lättnad med betalningen av en amorterings- och räntepost som gäller ett lån som beviljats eller en fordran som uppkommit med stöd av de lagar som nämns i 1 § 1 punkten samt ett lån och en fordran som avses i 1 § 2 punkten underpunkt b, dvs. statens försäljningsprisfordran och grundtorrläggningsslån. Avsikten är att den skall vara arbetskrafts- och näringscentralen, liksom hittills. Det föreslås inte att befogenheten till denna del överförs på Statskontoret därför att lagstiftningen om dessa fordringar och lättnader med betalningen av dem är mycket omfattande och har ändrats upprepade gånger. Arbetskrafts- och näringscentralerna besitter den sakkunskap som behövs för att tillämpa lagstiftningen i fråga.

Enligt 2 mom. skall arbetskrafts- och näringscentralen i god tid hos Statskontoret utreda beloppet av den amortering och ränta

som förfaller till betalning samt gäldenärens tidigare betalningslättnader.

I 3 mom. föreslås att närmare bestämmelser om förfarandet när betalningslättnader beviljas kan utfärdas genom förordning av statsrådet. Förfarandet skall i första hand gälla tidsfrister för ansökan, nödvändiga utredningar och på vilket sätt ett beviljat uppskov genomförs. Uppskoven skall fortfarande gälla hela amorterings- eller ränteposter. Om något annat inte bestäms om saken, kan inverkan av den amorteringsfria tiden beaktas antingen genom att betalningen av den framskjutna amorteringen flyttas till lånetidens utgång eller genom att beloppet av de poster som skall återbetalas efter uppskovstiden inom ramen för den återstående lånetiden höjs. Gäldenären skall fortfarande kunna välja hur han eller hon vill att inverkan av uppskovet skall beaktas. För att fortsätta den tidigare tillämpningspraxisen kan genom förordning av statsrådet också bestämmas om beloppet av den betalningslättnad som beviljas på en gång och om sättet att bevilja den, i det fallet att det ursprungligen har varit möjligt att bevilja betalningslättnad enligt den lag eller förordning med stöd av vilken lånet har beviljats eller fordran uppkommit, men det inte har föreskrivits om beloppet av och förutsättningarna för betalningslättnad och det inte finns några villkor för den i det beslut, skuldebrev eller köpebrev som fordran eller lånet grundar sig på. Avsikten är att gällande praxis fortfarande skall beaktas i huvudsak även efter det att ansvaret för skötseln av lånen och fordringarna har överförts på Statskontoret. Avsikten är att bevilja betalningslättnader för högst två år i sänder. Detta skall inte gälla sådana lån och fordringar som det ursprungligen inte har varit möjligt att bevilja betalningslättnader med. För dessa kan dock betalningslättnader beviljas med stöd av lagen om avgiftsbefrielse (529/1980).

14 §. Överföringar av lån och fordringar. I paragrafen föreslås bestämmelser om befogenheter och förfarandet när lån och fordringar överförs. I 1 mom. föreslås bestämmelser om vilken myndighet som beslutar om överföring av skuldansvaret på den nya ägaren när den fastighet byter ägare vars innehav har legat till grund för uppkomsten av lånet eller fordran. Likaledes föreslås bestämmelser om befrielse från skuldansvaret i

det fallet att en av flera gäldenärer befrias från ansvar. Befogenheten att godkänna överföring av eller befrielse från gäldansvaret skall ligga hos Statskontoret, om det är fråga om ett lån eller en fordran som avses i 1 § 2 punkten underpunkterna a eller c eller 1 § 3 punkten, dvs. skogsförbättringslån eller fordringar som ansluter sig till nyskiftet och ägoregleringar, och hos lantmäteribyran, om det är fråga om ett lån som avses i 1 § 2 punkten underpunkterna d- eller e, dvs. en fordran som ansluter sig till gamla nyskiftet eller ägoregleringar. Befogenheten att godkänna överföring ligger hos lantmäteribyran också i det fallet att återbetalningsbeslutet inte har fattats eller införts i datasystemet. Likaledes skall skogscentralen ha befogenhet att överföra skogsförbättringslån eller befria från gäldansvaret om återbetalning av lånet ännu inte har börjat eller om det inte har införts i Statskontorets datasystem. Om det är fråga om en annan fordran eller ett annat lån som avses i 1 §, dvs. ett grundtorrläggningsslån, en försäljningsprisfordran eller ett skoltlån ligger befogenheten hos arbetskrafts- och näringscentralen.

Enligt 2 mom. skall ett lån eller en fordran kunna överföras på den nya ägaren eller en befrielse från gäldansvaret godkännas endast om den ägare som ansvarar för skulden och den nye ägaren skriftligen har kommit överens om att gäldansvaret överförs på den nye ägaren eller, på motsvarande sätt, om gäldenärerna tillsammans har kommit överens om befrielse från ansvaret. Överföring förutsätter alltid att de villkor för överföring som anges i den lagstiftning med stöd av vilken lånet eller fordran har uppkommit uppfylls. Om det inte har varit möjligt att överföra fordran tillkommer ingen sådan möjlighet heller med stöd av den föreslagna lagen. Detsamma skall gälla befrielse från gäldansvaret.

Ett sådant beslut om överföring av gäldansvaret som avses i 1 mom. påverkar inte enligt paragrafens 3 mom. säkerheten för skulden eller befogenheten att besluta om säkerheten för skulden. Exempelvis vid en styckningsförrättning, där från en lägenhet som utgör pant avskiljs ett outbrutet område till en egen lägenhet så att stomlägenhetens gravationer inte överförs på styckningslägenheten skall det fortfarande vara Lantmäteriverkets sak. Däremot, om från en lägenhet som

utgör pant överläts ett outbrutet område så att mottagaren av det outbrutna området åtar sig att ansvara för en statsfordran som belastar lägenheten skall det vara Statskontoret som ger samtycke till överföring av gäldansvaret. Vad som föreslås i paragrafen skall inte ändra de befogenheter som ingår i lagstiftningen som avses i 1 § eller i de föreskrifter som har getts med stöd av denna lagstiftning, om att besluta om sådana arrangemang varvid man samtidigt fattar ett beslut om både gäldansvaret och pantansvaret.

Enligt 4 mom. skall det genom förordning av statsrådet kunna utfärdas närmare bestämmelser om förfarandet när lån och fordringar överförs. Genom förordning bestäms i första ansökan om överföring, vem som kan ansöka om överföring, eventuella utlåtanden som behövs samt om de utredningar som krävs.

15 §. Saneringsförfaranden. I paragrafen bestäms om befogenheten att ge samtycke till förfarande enligt lagen om företagssanering (47/1993) eller förfarande enligt lagen om skuldsanering för privatpersoner (57/1993) eller motsvarande frivilligt förfarande enligt lag. Befogenheten tillkommer Statskontoret eller, om arbetskrafts- och näringscentralen är den myndighet som ansvarar för stödsystemet, arbetskrafts- och näringscentralen. Om befogenheten att ge samtycke tillkommer arbetskrafts- och näringscentralen, skall Statskontoret ge utlåtande till den. Syftet med utlåandet är att säkerställa att när samtycke ges får domstolen korrekta och uppdaterade uppgifter om lånet eller fordran i synnerhet när på fordran har samlats stora räntor och dröjsmålsräntor som förfallit till betalning och att även andra omständigheter som framkommit i samband med skötseln av lånet eller fordran beaktas.

16 §. Meddelanden om säkerheter för lån och fordringar. I paragrafen bestäms om säkerheter för lån och om de meddelanden om pantansvar som lämnats och skall lämnas i fråga om dem. Överföringen av skötseln av lånen har ingen inverkan på existensen av säkerheterna för lånen och fordringarna eller på säkerheterna i övrigt. I fråga om lån och fordringar om vilka ett meddelande om pantansvaret redan har lämnats innan kostnaderna enligt finansieringsbeslutet har indelats i lån eller fordringar mellan de fastigheter som är

delaktiga i arrangemangen skall till Statskontoret lämnas en kopia av meddelandet om förrättningen inte har införts i Statskontorets datasystem. Avsikten är att på Statskontorets uppgifter överföra bevakning av statens intresse angående lån och fordringar. För att Statskontoret skall ha möjlighet att bedöma de nödvändiga åtgärderna t.ex. på grund av anmälan om exekutiva auktioner, skall det ha tillräcklig information om säkerheterna för lånen och fordringarna. Vid behov kan redan en kopia av beslutet om finansieringen av ett projekt som genomförs eller finansieras som statsarbete tillställas Statskontoret samt av de fastigheters ansökningar som beslutet gäller. Därtill är information nödvändig för att Statskontoret kan se till att säkerheterna fortsätter att gälla och att kontoret kan övervaka säkerheternas giltighet.

Det är Statskontoret som för införande i lagfarts- och in-teckningsregistret skall meddela registermyndigheten att en fordran eller ett lån enligt 1 § 1 punkten underpunkterna e och o—g samt 2 och 3 punkten betalats helt och hållet. Statskontoret meddelar alltså att skogsförbättringslån samt lån och fordringar som gäller stöd för nyskiften och ägoregleringar har betalats helt och hållet.

Enligt 3 mom. skall Statskontoret i fråga om återbetalningen av en annan fordran eller ett annat lån enligt 1 § skriftligt meddela den arbetskrafts- och näringscentral inom vars område den fastighet finns som utgör pant för fordran eller lånet att fordran eller lånet betalats helt och hållet. Uppgiften kan förmedlas med hjälp av ett elektroniskt dokument men inte t.ex. per textmeddelande. Arbetskrafts- och näringscentralen skall, liksom hittills, utan ogrundat dröjsmål för införande i lagfarts- och in-teckningsregistret meddela att fastigheten befriats från pantansvaret och skicka kvitto till gäldenären.

Genom förordning av statsrådet kan vid behov bestämmas närmare bestämmelser om förfarandet när befrielse från pantansvar meddelas.

17 §. Annan skötsel av säkerheterna. Samtycket till säkerhetsarrangemang och befrielse från pantansvar i fråga om de lån och fordringar som avses i 1 § 1 punkt underpunkterna a—d, f-n och p skall fortvarande ges av arbetskrafts- och näringscentralen enligt vad som föreskrivs på något annat ställe i lag el-

ler med stöd av lag. Bestämmelsen ändrar inte det nuvarande läget men det är ändamålsenligt att bestämma om befogenheten i lag emedan den nu inte till alla delar grundar sig på lagen utan också på jord- och skogsbruksstyrelsens samt jord- och skogsbruksministeriets föreskrifter eller cirkulär. Förut-sättningarna för säkerhetsarrangemang berörs fortvarande av den lagstiftning på vilken lånet eller fordringen eller skötseln av dessa grundar sig på.

På säkerhetsarrangemangen för andra lån och fordringar skall fortvarande tillämpas vad som föreskrivs i vederbörande lagar eller med stöd av lag.

18 §. Uppsägning. I paragrafen bestäms om uppsägning av lån och fordringar. Enligt 1 mom. är huvudregeln att på grunderna och befogenheterna för uppsägning av fordringar tillämpas fortvarande de bestämmelser med stöd av vilka fordran skulle uppsägas före den föreslagna lagens ikraftträdande eller de villkor om vilka man har avtalat i köpe- eller skuldebrevsvillkoren när lånet har beviljats. Enligt 1 mom. skall man dock avvika från detta om uppsägningen beror på gäldenärens dröjsmål med betalningen. Då tillkommer uppsägningsbefogenheten Statskontoret. Dröjsmål med betalningen kan gälla en amortering, ränta, dröjsmålsränta eller samtliga. När betalningen har dröjt så länge att fordran kan sägas upp på denna grund skall också bestämmas på grundval av den lagstiftning som gällde före den föreslagna lagens ikraftträdande samt villkoren i köpe- eller skuldebrevet. Avsikten är inte att på något väsentligt sätt ändra på tillämpningspraxis vid uppsägningar, men målet är ändå att skapa en enhetlig praxis i olika delar av landet och en enhetlig praxis vid uppsägningen av liknande lån och fordringar.

I 2 mom. förutsätts att Statskontoret vid behov begär utlåtande av arbetskrafts- och näringscentralen om uppsägningen av en försäljningsprisfordran eller ett skoltån. Genom utlåtandeförfarandet tryggas i begynnelsen av lagens tillämpning att det inte inträffar några plötsliga och mycket stora förändringar i uppsägningspraxis, även om målet vid sidan av centraliseringen är att indrivningen av fordringar skall effektiveras.

I 3 mom. föreskrivs om möjligt att genom förordning av statsrådet vid behov utfärda

närmare bestämmelser om förfarandet när lån och fordringar sägs upp.

4 kap. Särskilda bestämmelser

19 §. Ränta på lån och fordringar. Ett vanligt stödinstrument för stödsystemen när det gäller det stöd som ges i form av lån har vid sidan av långa betalningstider varit räntan, som vanligtvis har satts något lägre än räntan på banklån som beviljats på sedvanliga villkor vid försäljningstidpunkten. Räntenivån har emellertid varierat betydligt vid olika tider. Till följd av de långa återbetalningstiderna är en del av lånen och fordringarna sådana att räntan inte längre innehåller något stöd eller är tvärtom hög jämfört med banklån som i dag kunde fås för samma ändamål. Ofta har gäldenärerna för vana att betala sådana skulder med vanligt banklån vilkas ränta överstiger den för banklån som de kan få. Om skuldkapitalet ändå är litet eller om kreditinstitutet anser att gäldenären inte kan erbjuda godtagbara säkerheter, är det ändå inte ändamålsenligt eller möjligt att betala tillbaka ett statslån eller en statsfordran med banklån. Även om ett statslån eller en statsfordran skulle ha lagstadgad panträtt med bättre företräde än andra skulder är det inte möjligt att i stället få ett banklån med motsvarande företräde utan de andra borgenärernas samtycke. Räntor som är högre än den nuvarande normala räntenivån förekommer framfört allt i fråga om skogsförbättringslånen, vilkas ränta kan vara 6 procent.

Avsevärt låga räntor förekommer å andra sidan framför allt i fråga om försäljningsprisfordringar som uppkommit med stöd av den gamla jorddispositionslagstiftningen. Räntan på dem kan vara 2 eller i vissa fall så låg som 1 procent.

Administrativt skulle det vara ändamålsenligt att förenhetliga fordringsräntorna för att förenkla uppbörden. Då skulle man emellertid gå miste om räntornas styrande inverkan på verksamheten. Det är inte heller möjligt att i efterhand höja räntorna utan ett uttryckligt bemyndigande i lag. I vissa lagar som gäller markdispositionsverksamheten finns ett sådant bemyndigande, men förutsättningen för en höjning, förändringar i den allmänna räntenivån, saknas för närvarande.

För att förenhetliga det administrativa verkställandet föreslås ändå att det skall finnas en enhetlig maximal räntenivå för lånen. Därför föreslås i paragrafen att på sådana lån och fordringar på vilka det vid den föreslagna lagens ikraftträdande, då lånet har överförts på Statskontorets ansvar, skall betalas en ränta som överstiger den referens- och diskonteringsränta som Europeiska gemenskapens kommission fastställt för beviljandet av statsstöd skall från den följande förfalldagen efter det att lånet har överförts på Statskontorets ansvar betalas en ränta som är lika stor som den sistnämnda enligt vad kommissionen fastställer vid respektive tidpunkt om räntan på lånet fortvarande är högre än den ovan nämnda referens- och diskonteringsräntan. Den aktuella referensräntan har senast den 1 juni 2006 fastställts till 4,36 procent. Gäldenären skall underrättas om ändringen. Ändringen skall dock inte gälla en ränta som uppbärs på grundval av en sådan åtgärd som gäldenären har vidtagit i strid mot lånevillkoren.

20 §. Dröjsmålsränta. I paragrafen föreslås att på lån och fordringar på vilka vid det den föreslagna lagens ikraftträdande skall betalas en dröjsmålsränta som överstiger den ränta som avses i 4 § 1 mom. i räntelagen (633/1982) skall efter lagens ikraftträdande betalas en dröjsmålsränta enligt nämnda lagrum. Enligt räntelagen skall dröjsmålsräntan uppbäras från den första förfalldagen efter att ett lån eller en fordran har överförts på Statskontorets ansvar. Dröjsmålsräntan enligt räntelagen har den 1 juli 2006 varit 10 procent. I synnerhet i fråga om de fordringar där dröjsmålsräntan är 16 procent är skillnaden mot dröjsmålsräntan enligt räntelagen betydande. En sådan dröjsmålsränta är vanlig i fråga om fordringar som har uppkommit i slutet av 1980-talet.

Genom den föreslagna bestämmelsen skall dock inte ändras möjligheten att uppbära dröjsmålsavgift i stället för dröjsmålsräntan som ingår i 29 b § 3 mom. i lagen om finansiering av hållbart skogsbruk

21 §. Påskyndad återbetalning. I flera av de lagar som nämns i 1 § finns det bestämmelser om förfarandet för hur en skuld betalas när kapitalet underskrider ett angivet belopp. I paragrafen föreslås förfarandet enligt lagen om uppbörd i ett för allt av vissa ford-

ringar (682/1966) bli möjligt vid uppbörden av slutposterna, om inte gäldenären på förfrågan meddelar att han eller hon motsätter sig det. Förfrågan kan göras t.ex. i samband med betalningen av föregående amortering.

Å andra sidan kan gäldenären inte utan Statskontorets samtycke på eget initiativ börja betala tillbaka lånet eller fordran i större poster än vad som anges i beslutet, köpebrevet eller skuldebrevet. Statskontoret skall ha möjlighet att inverka på hur det verkställer ett ändrat betalningsprogram och å andra sidan säkerställa att ett ändrat betalningsprogram uppfyller villkoren enligt den lagstiftning som ligger till grund för fordran.

Betalning av amortering på lån eller fordran skall inte heller inverka på betalningen av räntan på ett lån eller en fordran mitt i en uppbördsperiod om det inte är frågan om betalning av den sista posten av ett lån eller en fordran. I andra fall skall amorteringen påverka räntan först på den uppbörd som följer betalningen. Då skall vid beräkningen av räntan tas till hänsyn att kapitalet har minskat redan före den föregående förfallodagen. Däremot vid betalningen av den sista amorteringen skall räntan räknas till betalningsdagen om låntagaren ber om det. I lantmäteribyråernas stödssystem skall amorteringen dock beaktas redan vid betalningen av den aktuella posten om gäldenären det önskar.

22 §. Överföring av handlingar. I paragrafen föreslås bestämmelser som överföring av handlingar för uppgifter där Statskontoret behöver handlingar som innehas av stöd- eller uppbördsmyndigheten. De överförande myndigheterna skall se till att alla handlingar som är nödvändiga för skötseln av lånen och fordringarna överförs till Statskontoret. Om den överförande myndigheten använder samma handlingar för uppgifter i anslutning till lånet eller fordran som kvarstår hos denna, skall till Statskontoret överföras kopior av originalhandlingarna. Om Statskontoret ändå behöver originalhandlingen för skötseln av en uppgift som överförts på det genom denna lag, skall originalhandlingen överföras till Statskontoret. Sådana handlingar är t.ex. köpebrev och skuldebrev när domslutsutslag söks med stöd av dem för att man skall få ett verkställbart utsködningsbeslut.

På förvaringstiden för originalhandlingar som överförts till Statskontoret för förvaring

tillämpas vad som bestäms om motsvarande handlingar hos jord- och skogsbruksförvaltningens myndigheter.

23 §. Låneskötselkostnader. För att täcka låneskötselkostnaderna skall Statskontoret ha rätt att ta ut en ersättning för skötseln av lånen av gäldenärerna. För största delen av de lån som överförs, dvs. skogsförbättringslånen, skall gäldenären redan nu betala en låneskötselavgift som är 10 euro om året per lån. För de lån och fordringar som lantmäteribyråerna eller jord- och skogsbruksministeriet sköter har låneskötselkostnaderna däremot inte tagits ut av gäldenärerna. I synnerhet försäljningsprisfordringarna har av tradition ansetts ha uppkommit som resultat av sådan stödverksamhet och vara av sådan stödkaraktär att det i tiden när stödssystemet instiftades inte ansågs nödvändigt att ta ut någon avgift för skötseln av dem.

I lagen om grunderna för avgifter till staten (150/1992), som stiftades 1992, bestäms om enhetliga principer för fastställandet av avgifter för statens avgiftsbelagda prestationer. Enligt 1 § 4 mom. gäller lagen inte statens affärsverk eller de statliga fonderna, om inte något annat stadgas om fonderna. Statens försäljningsprisfordringar, dvs. de lån och fordringar som avses i 1 § 1 punkten i den föreslagna lagen, har beviljats av medel ur gårdsbrukets utvecklingsfond, som är en statlig fond utanför statsbudgeten. I lagen om gårdsbrukets utvecklingsfond bestäms inte att lagen om grunderna för avgifter till staten skall tillämpas på fonden. Detta bestäms inte heller i de lagar som anger hur medlen ur gårdsbrukets utvecklingsfond skall användas. Största delen av statens försäljningsprisfordringar har uppkommit med stöd av lagen om gårdsbrukensheter, som har upphävts genom landsbygdsnäringslagen från 1990, dvs. innan lagen om grunderna för avgifter till staten stiftades. Både i landsbygdsnäringslagen och i övergångsbestämmelserna i lagen om finansiering av landsbygdsnäringsheter, som upphävde den först nämnda lagen, föreskrivs att på försäljningsprisfordringar som uppkommit före den nya lagens ikraftträdande skall tillämpas de bestämmelser som gällde vid den nya lagens ikraftträdande. Utgångspunkt för den undantagsbestämmelse i 1 § i lagen om grunderna för avgifter till staten som gäller fonder har ändå varit att den skall

gälla de fonder som har en egen organisation, däremot inte andra statliga myndigheters verksamhet när de sköter statliga fonders uppgifter.

Även om lagen om grunderna för avgifter till staten borde ha tillämpats vid skötseln av lån eller försäljningsprisfordringar som beviljats av medel ur gårdsbrukets utvecklingsfond, är det inte helt problemfritt att i detta skede påföra en avgift för fordringar som länge skötts avgiftsfritt, i synnerhet då en betydande del av lånen och fordringarna har uppkommit redan innan lagen om grunderna för avgifter till staten stiftades. Även om det kunde bestämmas om saken genom lag, kan fortsatt avgiftsfrihet motiveras med att gäldenären inte mitt under lånetiden för ett lån eller en försäljningsprisfordran genom ensidiga åtgärder från borgenärens sida kan påföras sådana tilläggsavgifter som inte har funnits i den lagstiftning med stöd av vilken fordran har uppkommit. De har inte heller funnits i skulde- eller köpebrevet där man i detalj har kommit överens om lånet eller försäljningsprisfordran trots att även de grundar sig på ett förvaltningsbeslut. Också ett förvaltningsbeslut kan medföra sådant skydd för berättigade förväntningar att det inte ens genom lag är möjligt att påföra tilläggsavgifter i alla situationer. Detta gäller i synnerhet lån som uppkommit vid skiftes- och andra ägoregleringar som har finansierats ur statsbudgeten och som sålunda berörs av lagen om grunderna för avgifter till staten, men som det inte heller har tagits ut avgifter för. Å andra sidan har i lagen om grunderna för avgifter till staten tillämpningen av lagen inte heller begränsats till sådana åtgärder som berörs av rättsförhållanden som uppkommit före lagens ikraftträdande.

Avsikten är inte heller att avgift skall tas ut för alla lån och fordringar efter överföringen. Huvudregeln är ändå att avgifter för skötseln införas. Det exakta avgiftsbeloppet bestäms genom förordning av statsrådet. För prestationer i anslutning till skötseln av lån och statens fordringar enligt 1 § som Statskontoret producerar på eget initiativ skall hos gäldenären kunna tas ut en avgift som motsvarar högst beloppet av statens totalkostnader för produktionen av prestationen (självkostnadsvärde). På avgiften tillämpas vad som i lagen om grunderna för avgifter till staten bestäms

om offentligrättsliga prestationer.

Avgift skall emellertid inte tas ut för sådana fordringar vilkas uppkomst har påverkats av trygghandlet av näringen eller sociala omständigheter. Således skall avgift inte tas ut för fordringar som grundar sig på lagen om inlösen till staten av fastigheter, som skola säljas på exekutiv auktion, jorddispositions-lagen, lagen om renskötsellägenheter, jordregleringslagen berörande skoltar, lagen om gårdsbruksheter, naturnäringslagen, skoltlagen (611/1984), renhushållningslagen och landsbygdsnäringslagen och inte för statens försäljningsprisfordringar som grundar sig på skoltlagen (253/1995) och inte heller för statliga lån enligt skoltlagen (253/1995).

För sådana prestationer som gäldenären själv begär av Statskontoret, t.ex. saldointyg eller kontoutdrag, skall en avgift däremot kunna tas ut.

Om avgifter för Statskontorets prestationer bestäms genom förordning av finansministeriet.

24 §. Avtal. I paragrafen bestäms om skyldighet för de överförande myndigheterna att se till att avtal med utomstående om behandlingen av uppgifter om de lån och fordringar som överförs upphör att gälla från och med den dag då ansvaret för skötseln av lånen och fordringarna överförs på Statskontoret. På motsvarande sätt skall Statskontoret se till att det har nödvändigt stöd från datasystemleverantören för skötseln av lånen och fordringarna.

25 §. Ändringssökande. Det föreslås i lagen att Statskontoret skall fatta förvaltningsbeslut som avses i förvaltningslagen (586/1996) bland annat om betalningslättnader, överföring av lån och fordran och uppsägning. Dessa beslut får överklagas genom besvär. Besvärsmyndigheten skall vara Förvaltningsdomstolen i Helsingfors.

Däremot ett meddelande om beloppet på amorteringen på ett lån eller en fordran eller räntan som skall förfalla och förfallodagen likaledes som beloppet på avgiften som upp bärs för skötseln av lån eller fordran skall inte anses som ett förvaltningsbeslut eftersom gäldenären skall även utan meddelandet betala avgifterna enligt det beslut eller ett annat dokument som innehåller villkoren för lånet eller fordran. Skötselavgiften för ett lån eller en fordran som upp bärs i anknytning till

varje meddelande betraktas inte heller som ett beslut utan som en ersättning för lånekostnader och meddelanden. Det är dock möjligt att behandla ärendet som gäller den aktuella avgiften som ett förvaltningstvistemål enligt 69 och 70 § i förvaltningslagen om gäldenären och Statskontoret har olika uppfattningar om avgiftens grunder, belopp eller den person som är ansvarig för avgiften.

26 §. Förflyttning av personal. I paragrafen föreskrivs om de personalförflyttningar som berör lån och fordringar enligt 1 § 1 mom. 1 punkten, dvs. i praktiken personal i tjänsteförhållande vid jord- och skogsbruksministeriets informationstjänstcentral som till största delen sköter statens försäljningsprisfordringar vid informationstjänstcentralen. Dessa personer jämte motsvarande tjänster kan från den 1 maj 2007, om den föreslagna lagen träder i kraft, förflyttas till tjänster eller uppgifter vid Statskontoret. Förflyttningen genomförs genom beslut av statsrådet. Överföringen av en tjänst eller ändringen av en tjänstebenenämning förutsätter inte tjänstemannens samtycke, om inte tjänsten överförs till en annan pendlingsregion. Avsikten är inte att dessa personer skall förflyttas till någon annan ort. De anställda som förflyttas behåller de rättigheter och skyldigheter i anslutning till det tidigare anställningsförhållandet som de hade vid överföringstidpunkten.

27 §. Lagens ikraftträdande- och övergångsbestämmelser. Lagen föreslås träda i kraft den 1 januari 2007. Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan dess. Lagens 19 och 20 § föreslås dock träda i kraft vid en tidpunkt som bestäms genom en förordning av statsrådet. De ändringar som gäller räntor skall meddelas till Europeiska gemenskapens kommission som granskar huruvida ändringarna innehåller statsstöd. Till dessa delar skall lagen träda i kraft efter att kommissionen har antingen konstaterat att det inte är frågan om statsstöd eller att kommissionen inte motsätter sig stödet.

Enligt 3 mom. kan uppbördsuppgifter som gäller lån och fordringar enligt 1 § 1 mom. överföras på Statskontoret från och med den 1 maj 2007. Statskontoret skall sköta dessa uppgifter med YLS-systemet som är på jord- och skogsbruksministeriet ansvar tills Laihosystemet är färdigt att införas.

I 4 mom. begränsas Statskontorets ansvar för de fel i datasystemet som beror på de tidigare stöd- och uppbördsmyndigheternas åtgärder. Om det senare upptäcks sådana fel i de överförda uppgifterna som har funnits i låneuppgifterna före överföringen, ansvarar den myndighet för rättelse av felet och kostnaderna för det som före överföringen har ansvarat för stödsystemet för lånet eller, om felet har uppkommit vid uppbörden, uppbördsmyndigheten. Om felet ändå beror på själva datasystemet eller uppbördsmyndigheten inte längre finns, vilar ansvaret på jord- och skogsbruksministeriet.

Ränteändringarna skall inte tillämpas före överföringen.

De ansökningar som var anhängiga före överföringen skall slutbehandlas enligt de bestämmelser som man borde ha tillämpat på lånet eller fordran utan överföringen.

1.2. Lag om ändring av lagen om inlösen till staten av fastigheter, som skola säljas på exekutiv auktion

11 b §. Det föreslås att till lagen fogas en ny 11 b §, där det bestäms att i fråga om uppbörden av försäljningsprisfordringar som uppkommit med stöd av lagen iakttas den föreslagna nya lagen oberoende av vad som föreskrivs i eller har överenskommit med stöd av den lagstiftningen med stöd av vilken fordran har uppkommit.

De ansökningar som var anhängiga före överföringen av ansvaret skall slutbehandlas enligt de bestämmelser som man borde ha tillämpat på lånet eller fordran utan överföringen av ansvaret.

1.3. Lag om ändring av lagen om lagen om gårdsbrukets utvecklingsfond

3 §. I paragrafens 2 mom. föreskrivs om den maximala återbetalningstiden för statens fordringar och säkerheterna för dessa fordringar. Om förfarandet bestämmer jord- och skogsbruksministeriet. Det föreslås att momentet ändras så att bestämmelserna om förfarandet när staten säljer mark och när det gäller uppbörd av försäljningspriser utfärdas genom förordning av statsrådet. I övrigt förblir bestämmelsen oförändrad.

3 b §. Det föreslås att till lagen fogas en ny

3 b §, enligt vilken på försäljningsprisfordringar som har uppkommit senast den 30 april 2007 tillämpas den föreslagna nya lagen.

1.4. Lag om ändring av skoltlagen

38 §. Uppsägning av försäljningsprisfordringar och lån. I bestämmelsen föreskrivs om de grunder på vilka det kan bestämmas att statens försäljningsprisfordran och ett statligt lån skall sägas upp omedelbart, om förfarandet när en fordran skall utsökas och om möjligheten att få arbetskrafts- och näringscentralens förhandsbesked i saken. Enligt 1 mom. beslutar arbetskrafts- och näringscentralen om uppsägning. Det föreslås att momentet ändras så att Statskontoret beslutar om uppsägning när uppsägningen grundar sig på betalningsdröjsmål. Till paragrafen fogas ett nytt 4 mom., enligt vilket närmare bestämmelser om förfarandet när lån och fordringar sägs upp utfärdas genom förordning av statsrådet.

41 a §. Avvikelse från bestämmelserna om låneskötsel. Det föreslås att i lagen fogas en ny 41 a §, där det bestäms att avvikande från skoltlagen och de bestämmelser som har getts med stöd av den, skall på statslån och statens försäljningsprisfordringar som har tillkommit senast den 30 april 2007 tillämpas vad som bestäms i lagen om överföring av skötseln av lån och fordringar inom jord- och skogsbruksministeriets förvaltningsområde på Statskontoret.

68 §. Vissa åtgärder och rättsförhållanden enligt tidigare lagstiftning. I paragrafen föreskrivs att bland annat på statens försäljningsprisfordringar som har tillkommit på grundval av den skoltlagstiftning som företräder skoltlagen, tillämpas den tidigare lagstiftningen i fråga. Det föreslås att paragrafens 1 mom. ändras så att avvikande från vad som bestäms i den tidigare lagstiftningen, skall på försäljningsprisfordringarna i fråga tillämpas den föreslagna lagen om överföring av skötseln av lån och fordringar inom jord- och skogsbruksministeriets förvaltningsområde på Statskontoret. Det föreslås att genom statsrådets förordning kan utfärdas bestämmelser som avviker från den lagstiftning som avses i 1 § i den nya föreslagna lagen.

De ansökningar som var anhängiga före

överföringen av ansvaret skall slutbehandlas enligt de bestämmelser som man borde ha tillämpat på lånet eller fordran utan överföringen av ansvaret.

1.5. Lag om ändring av lagen om stödjande av grundtorrläggning

18 §. Återkrav av understöd och uppsägning av lån. Enligt 5 mom. fattas beslut om uppsägning av lån av arbetskrafts- och näringscentralen. Enligt 23 § i statsrådets förordning av stödjande av grundtorrläggning (530/1998) fattar arbetskrafts- och näringscentralen i de fall som avses i 18 § 4 mom. 3 punkten i lagen beslut om uppsägning av lån efter att ha fått en framställning om uppsägning av uppbördsmyndigheten, dvs. jord- och skogsbruksministeriets informationstjänstcentral. Uppsägningsgrunden är då dröjsmål med betalningen av ränta eller amortering, något som bara uppbördsmyndigheten har uppdaterade uppgifter om. För fattandet av ett uppsägningsbeslut förutsätts inte i dessa situationer uppgifter om hur andra lånevillkor iakttagits eller om de omständigheter som inverkat på beviljandet av stödet. Det vore således motiverat att överföra fattandet av uppsägningsbeslut direkt på uppbördsmyndigheten när det är fråga om betalningsdröjsmål. Det föreslås att 5 mom. ändras så att i fall som avses i 4 mom. 3 punkten fattas besluten om uppsägning av lån direkt av uppbördsmyndigheten, dvs. Statskontoret.

23 §. Verkställighetsmyndigheter. I paragrafens uppräknas lagens verkställighetsmyndigheter. Jord- och skogsbruksministeriets informationstjänstcentral ersätts i paragrafen med Statskontoret, som skall vara uppbördsmyndighet för statslån enligt grundtorrläggningenslagen.

29 §. Ikraftträdelse- och övergångsstadganden. De uppbördsuppgifter som använts jord- och skogsbruksministeriets informationstjänstcentral och länsstyrelsen i 3 mom. överförs på Statskontoret. På lånebeslut som fattas innan lagen om stödjande av grundtorrläggning trädde i kraft den 1 november 1997 har tillämpats lagen om statens deltagande i kostnaderna för vissa jord- och vattenbyggnadsarbeten. På de förfaranden som iakttas vid återkrav av dessa lån tilläm-

pas dock den föreslagna lagen om överföring av skötseln av lån och fordringar inom jord- och skogsbruksministeriets förvaltningsområde på Statskontoret.

De ansökningar som var anhängiga före överföringen av ansvaret skall slutbehandlas enligt de bestämmelser som man borde ha tillämpat på lånet eller fordran utan överföringen av ansvaret.

1.6. Lag om ändring av lagen om finansiering av renhushållning och naturnäringar

68 a §. *Avvikelse från bestämmelser angående skötsel av lån.* Det föreslås att i lagen fogas en ny 68 a §. På försäljningsfordran som har uppkommit senast den 30 april 2007 tillämpas från den 1 maj 2007 vad som bestäms i den föreslagna lagen om överföring av skötseln av lån och fordringar inom jord- och skogsbruksministeriets förvaltningsområde på Statskontoret till den del som bestämmelserna in nämnda lag och i förordningar som har utfärdats med stöd av den, avviker från de bestämmelserna som på försäljningspriserna tillämpas den 30 april 2007.

Genom förordning av statsrådet utfärdas bestämmelser om förfarandet.

71 §. *Tillämpning av tidigare lagstiftning.* I paragrafen bestäms bl.a. om den lagstiftning som skall tillämpas på statslån och försäljningsprisfordringar. På dem tillämpas de bestämmelser som gällde när lagen om finansiering av renhushållning och naturnäringar trädde i kraft. Det föreslås att 5 mom. ändras så att på tidigare försäljningsprisfordringar tillämpas den föreslagna nya lagen till den del som där bestäms något annat än i ovan nämnda lagstiftning.

72 §. *Betalningslättnader och skuldsanering enligt tidigare lagstiftning.* Enligt paragrafen tillämpas bestämmelserna om betalningslättnader och skuldsanering i 5, 6 och 11 kap. även på försäljningsprisfordringar som uppkommit före lagens ikraftträdande. Likaså tillämpas de på återkrav av bidrag och stöd och på uppsägning av lån och fordringar. Det föreslås att paragrafen ändras så att den föreslagna nya lagen tillämpas på uppsägningen av dessa försäljningsprisfordringar.

De ansökningarna som var anhängiga före

överföringen av ansvar slutbehandlas enligt de bestämmelser som på lånet eller fordran borde ha tillämpats utan överföringen av ansvar.

1.7. Lag om ändring av lagen om finansiering av landsbygdsnäringar

74 a §. Det föreslås att till lagen fogas en ny 74 a § där det bestäms att på statens försäljningsprisfordringar som uppkommit innan lagen om finansiering av landsbygdsnäringar trädde i kraft tillämpas den föreslagna nya lagen.

De ansökningar som var anhängiga före överföringen av ansvar skall slutbehandlas enligt de bestämmelser som man borde ha tillämpat på lånet eller fordran utan överföringen av ansvaret.

1.8. Lag om ändring av lagen om finansiering av hållbart skogsbruk

13 a §. *Uppbörd av lån.* Det föreslås att till lagen fogas en ny 13 a § där det bestäms att den myndighet som sköter om uppbörd av lån är Statskontoret och att på skötseln av dess uppgifter tillämpas den föreslagna nya lagen.

38 §. *Övergångsbestämmelser.* Det föreslås att i paragrafen fogas ett nytt 5 mom. där det bestäms att den myndighet som sköter om lån som har beviljats med stöd av den upphävda skogsförbättringslagen är Statskontoret och att på skötsel av dess uppgifterna tillämpas den föreslagna nya lagen.

De ansökningar som var anhängiga före överföringen av ansvar skall slutbehandlas enligt de bestämmelser som man borde ha tillämpat på lånet eller fordran utan överföringen av ansvaret.

1.9. Lag om ändring av lagen om stöd för nyskiften

10 a §. I det gällande 2 mom. sägs att då de kostnader jämte räntor som skall återkrävas har betalats helt och hållet, skall lantmäteribyrån sända ett meddelande till domaren för att en anteckning om att fastigheten har befriats från pantansvar skall bli införd i lagfarts- och

fastighetsregistret. I enlighet med propositionens allmänna motivering överförs denna uppgift från lantmäteribyran på Statskontoret. Av denna anledning föreslås i 2 mom. en hänvisning till 14 § 2 mom. i lagen om överföring av skötseln av lån och fordringar inom jord- och skogsbruksministeriets förvaltningsområde på Statskontoret.

De ansökningar som var anhängiga före överföringen av ansvar skall slutbehandlas enligt de bestämmelser som man borde ha tillämpat på lånet eller fordran utan överföringen av ansvaret.

1.10. Lag om upphävande av lagen om reglering av legoområden i stad och köping.

Det föreslås att lagen om reglering av legoområden i stad och köping från 1962 upphävs som föråldrad, eftersom förrättningar enligt den inte längre verkställs. I den lag genom vilken den nämnda lagen upphävs föreslås ändå för säkerhets skull en övergångsbestämmelse om att eventuella anhängiga ärenden slutbehandlas i enlighet med nämnda lag, men i fråga om meddelandet till lagfarts- och inteckningsregistret iakttas 14 § 2 mom. i lagen om överföring av skötseln av lån och fordringar inom jord- och skogsbruksministeriets förvaltningsområde på Statskontoret (/).

2. Närmare bestämmelser och föreskrifter

Avsikten är att vid behov genom förordning av statsrådet bestämma om bl.a. förfarandet för redovisning av de medel som burits upp och om den myndighet som tar emot betalningarna av fordringar ur gårdsbrukets utvecklingsfond. Det behövs en förordning som utfärdas med stöd av denna lag om det vid ikraftträdandet av denna lag inte annars har föreskrivits om vilken instans som ansvarar för gårdsbrukets utvecklingsfonds bokföring.

Genom förordning av statsrådet bestäms också inom vilken tid det skall begäras att en fordran som förfallit till betalning skall utsökas och i fråga om en hur liten fordran det kan ansökas om exekutiv auktion.

Genom förordning av statsrådet kan det

också bestämmas om betalningslätnadsförfarandet och om beloppet av de uppskov som beviljas på en gång. Likaså kan det genom förordning utfärdas närmare bestämmelser om förfarandet för överföring av fordringar samt om hur meddelanden om pantansvar görs. Genom förordning av statsrådet kan också utfärdas närmare bestämmelser om förfarandet när fordringar sägs upp på grund av betalningsdröjsmål.

3. Ikraftträdande

De föreslagna lagarna avses träda i kraft den 1 januari 2007.

De förslagna lagarna tillämpas så att från den 1 maj 2007 sköter Statskontoret i praktiken en del av lånen och fordringarna men med YLS-systemet, och jord- och skogsbruksministeriet svarar för skötseln eftersom Jord- och skogsbruksministeriets informationstjänstecentrals befogenhet att sköta dessa ärenden, upphör. Det föreslås att befogenheten att säga upp lån på grund av en försevad betalning överförs på Statskontoret redan den 1 maj 2007. Övrigt tillämpas lagarna från början av 2008.

4. Lagstiftningsordning

I propositionen föreslås att man genom lag föreskriver om ärenden som huvudsakligen gäller sådana befogenheter om vilka finns tidigare bestämmelser i lagstiftningen. Det gäller att utfärda bestämmelser om myndigheternas uppgifter. Skogscentralerna är inte myndigheter men bestämmelser om ärenden som har överförts till dem anges redan på något annat ställe i lag.

I propositionen ingår befogenheten att genom statsrådets förordning utfärda bestämmelser som inom ramen för befogenheten preciserar lagens bestämmelse. Befogenheterna är begränsade och gäller huvudsakligen förfarandet.

I propositionen föreslås att räntor och dröjsmålsräntor på gamla lån och fordringar ändras till vissa delar. En ändring av räntorna skall dock sänka räntebeloppet.

I den föreslagna nya lagen som gäller överföring av lån och fordringar till Statskontoret

ingår dock en bestämmelse som stipulerar om en skötselavgift på sådana existerande lån och fodringar varom sådan avgift hittills inte har uppburits. Emedan det kanske rör sig om egendomsskyddet som avses i 15 § i grundlagen och å andra sidan medborgares berättigade förväntningar gentemot förvaltningen

anser regeringen det erforderligt att grundlagsutskottets utlåtande inhämtas om frågan i anslutning till lagstiftningsordningen inhämtas.

Med stöd av det som anförts ovan föreläggs Riksdagen följande lagförslag:

1.

Lag**om överföring av skötseln av lån och fordringar inom jord- och skogsbruksministeriets förvaltningsområde på Statskontoret**

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 kap.

Allmänna bestämmelser

1 §

Lån och fordringar som överförs

Med stöd av denna lag har jord- och skogsbruksministeriets informationstjänstcentral, länsstyrelserna och lantmäteribyråerna, nedan de överförande myndigheterna, rätt att på Statskontoret överföra skötseln av

1) lån och statens försäljningsprisfordringar som sköts av jord- och skogsbruksministeriets informationstjänstcentral och som har uppkommit eller beviljats med stöd av följande lagar:

a) lagen om inlösen till staten av fastigheter, som skola säljas på exekutiv auktion (23/1938),

b) lagen om anskaffande av boplatser åt vissa skoltar (273/1955),

c) jorddispositionslagen (353/1958),

d) lagen om inlösen av vissa legoområden i landskommunerna (361/1958),

e) lagen om statens deltagande i kostnader för vissa jord- och vattenbyggnadsarbeten (433/1963),

f) lagen om gårdsbrukets utvecklingsfond (657/1966),

g) lagen om renskötsellägenheter (590/1969),

h) jordregleringslagen berörande skoltar (593/1969),

i) lagen om gårdsbruksheter (188/1977),

j) naturnäringslagen (610/1984),

k) skoltlagen (611/1984),

l) renhushållningslagen (161/1990),
m) landsbygdsnäringslagen (1295/1990),
n) skoltlagen (253/1995),
o) lagen om stödjande av grundtorrläggning (947/1997),

p) lagen om finansiering av renhushållning och naturnärings (45/2000),

2) lån och statens försäljningsprisfordringar som sköts av länsstyrelserna och som har uppkommit eller beviljats med stöd av följande lagar:

a) skogsförbättringslagen (140/1987),

b) lagen om statens deltagande i kostnader för vissa jord- och vattenbyggnadsarbeten (433/1963),

c) lagen om finansiering av hållbart skogsbruk (1094/1996),

d) lagen om reglering av legoområden i stad och köping (218/1962),

e) lagen om understöd av statsmedel för lantmäteriförrättningar (42/1960),

samt

3) statens fordringar som sköts av lantmäteribyråerna och som har uppkommit med stöd av följande lagar:

a) lagen om inlösen av fast egendom och särskilda rättigheter (603/1977),

b) lagen om vissa regleringar av vattenägor (31/1980),

c) lagen om stöd för nyskiften (24/1981),

d) lagen om ägoregleringar på grund av vattendragsprojekt (451/1988),

2 §

Definitioner

I denna lag avses med

1) *stödsystem* ett system om vilket bestäms i en lag som nämns i 1 § och vars syfte är eller har varit att stödja en åtgärd som vidtas av en enskild, en sammanslutning eller en stiftelse genom att det beviljas stöd i form av lån eller något annat stöd för åtgärden på det sätt som avses i lagen i fråga,

2) *lånesystem* en låne- eller fordringshelhet som har beviljats eller uppkommit med stöd av en lag som nämns i 1 §,

3) *den myndighet som ansvarar för stödsystemet*

a) arbetskrafts- och näringscentralen samt lantmäteribyran, om det är fråga om stödsystemet som gäller lån som beviljats och fordringar som uppkommit med stöd av de lagar som avses i 1 § 1 punkten, 2 punkten underpunkterna b, d eller e eller 3 punkten, och

b) skogscentralen, om det är fråga om stödsystemet som gäller lån och fordringar som avses i 1 § 2 punkten underpunkterna a eller c.

3 §

Genomförande av överföringen

Överföringen av lån och fordringar skall genomföras så att gäldenären inte åsamkas nämnvärd olägenhet med betalningen av lånet eller fordran. Genom förordning av statsrådet bestäms närmare om den tidpunkt då överföringen senast skall genomföras och om förfarandet när överföringen görs.

Den myndighet som ansvarar för uppbörden av lånet eller fordran skall meddela gäldenären från och med när Statskontoret är mottagare av betalningarna och vilka andra uppgifter som överförs på Statskontoret.

4 §

Villkoren för lån och fordringar

Om inte något annat bestäms nedan i denna lag, tillämpas på de lån och fordringar som överförs de bestämmelser, föreskrifter och avtalsvillkor som gällde vid ikraftträdandet av denna lag.

Utan hinder av denna lag kan gäldens villkor ändras genom lag enligt vad som bestäms i den i 1 § nämnda lagstiftningen eller på det sätt som det genom lag annars är möjligt.

5 §

När Statskontorets skötselansvar börjar

Statskontorets ansvar för skötseln av ett lån eller en fordran börjar den dag då lånet eller fordran har förts in i Statskontorets datasystem. Den överförande myndighetens ansvar upphör samma dag.

Statskontorets ansvar börjar dock tidigast den 1 januari 2008.

2 kap.

Statskontorets uppgifter

6 §

Betalnings- och uppbördsuppgifter

Statskontoret ansvarar för uppgifter i anslutning till återbetalning, uppbörd och lånebokföring av de lån och fordringar som avses i 1 § samt till redovisning av lånemedlen. Statskontoret sköter också betalningar som beror på att gäldenären betalt för stora belopp, rättelser av fordrings- eller lånebelopp och andra motsvarande omständigheter.

Statskontoret redovisar de medel som influtit av fordringar som avses i 1 § 1 punkten till gårdsbrukets utvecklingsfond om ett lån har beviljats eller en fordran uppkommit ur utvecklingsfondens medel samt de medel som erhållits av lån och fordringar som avses i 1 § 2 och 3 punkten till statsbudgeten.

I fråga om statskontorets uppgifter enligt 1 och 2 mom. och om den myndighet som ansvarar för de redovisade medlen bestäms vid behov närmare genom förordning av statsrådet.

7 §

Indrivning

Statskontoret skall se till att en betalning som gäller ett lån eller en fordran sänds till den myndighet som ansvarar för utsökning för indrivning i utsökningsväg, om stödtagaren inte inom skälig tid efter en anmärkning betalar den krävda räntan eller amorteringen som ansvarar för utsökning med hjälp av.

Statskontoret sköter om ansökan om exe-

kutiv auktion efter att vid behov först ha begärt arbetskrafts- och näringscentralens utlå- tande om ett lån eller en fordran som avses i 1 §. När Statskontoret ansöker om exekutiv auktion skall det utreda om det har andra förfallna betalningar som gäller lån och fordringar enligt 1 § och som skall indrivas hos samma gäldenär eller om den fastighet som är föremål för exekutiv auktion utgör säkerhet för andra lån eller fordringar enligt 1 § eller är delaktig i en sådan förrättning beträffande vilken finansieringsbeslutet redan har fattats. Statskontoret skall se till att statens intresse bevakas även när någon annan ansöker om exekutiv auktion på en sådan fastighet som utgör säkerhet även för ett lån eller en fordran enligt 1 §. Statskontoret skall se till att i den exekutiva auktionen vid behov deltar antingen en företrädare för Statskontoret eller någon annan tjänsteman som bevakar statens intresse. Om någon företrädare för Statskontoret inte är närvarande vid den exekutiva auktionen, är arbetskrafts- och näringscentralen i första hand skyldig att vara närvarande.

Genom förordning av statsrådet kan vid behov bestämmas om den tid inom vilken ut- sökning av en förfallen fordran skall begäras. Utan hinder av vad som föreskrivs någon annanstans i lag eller med stöd av lag får Statskontoret ansöka om exekutiv auktion på fast egendom som utgör säkerhet för ett lån eller en fordran endast om den fordran eller det lån som förfallit till betalning överstiger det minimibelopp som bestäms genom förordning av statsrådet.

8 §

Uppföljning och övervakning

Utöver vad som bestäms i 24 d § 1 mom. i lagen om statsbudgeten (423/1988) skall Statskontoret på det sätt som närmare bestäms genom förordning av statsrådet regelbundet lämna jord- och skogsbruksministeriet och Landsbygdsverket samt den myndighet som ansvarar för stödsystemet för lånen och fordringarna uppgifter om de lån och fordringar som det sköter för den regelbundna uppföljningen av lånen och fordringarna.

Statskontoret är skyldigt att utan hinder av sekretessbestämmelserna lämna den myndig-

het som ansvarar för stödsystemet och Landsbygdsverket de uppgifter som behövs för övervakningen av användningen av ett lån eller en fordran och det stöd som ingår i dem eller för en annan uppgift som hör till dess befogenheter och som gäller ett lån eller en fordran som överförs till Statskontoret.

Statskontoret skall på det sätt som bestäms genom förordning av statsrådet lämna den skogscentralen och kommunens landsbygdsmyndighet de uppgifter om de försäljningsprisfordringar som avses i 1 § 1 punkten underpunkterna i, j och l för bevakning av statens intresse vid försäljning av virke från en fastighet som belastas av ett försäljningspris.

De uppgifter som avses i 1—3 mom. skall lämnas utan ersättning.

9 §

Statskontorets rätt att få uppgifter

Utän hinder av sekretessbestämmelserna har Statskontoret rätt att av stödmyndigheterna få sådana uppgifter om gäldenärerna som är nödvändiga för skötseln av de uppgifter som genom denna lag åläggs statskontoret.

10 §

Sammanställande av uppgifter

Statskontoret och de myndigheter som nämns i 8 § har rätt att sammanställa uppgifter som de fått med stöd av 8 och 9 § med varandra och med uppgifter som de redan innehar.

Sammanställda uppgifter får inte lämnas vidare, om det inte är fråga om utlämnande av uppgifter till en myndighet som avses i 1 mom. eller till en myndighet som med stöd av lag har rätt att få sammanställda uppgifter.

11 §

Utlämnande av uppgifter

Utän hinder av sekretessbestämmelserna har arbetskrafts- och näringscentralerna, lantmäteribyråerna, skogscentralerna, Landsbygdsverket, lantmäteriverket och jord- och

skogsbruksministeriet rätt att av Statskontoret få uppgifter om de lån och fordringar enligt 1 § som hör till ett stödsystem som den ansvarar för eller övervakar. Samma rätt har den myndighet som ansvarar för gårdsbrukets utvecklingsfonds bokföring. Statskontoret kan lämna ut uppgifterna med hjälp av teknisk anslutning.

12 §

Ändringar i uppbördssystemen

Genom förordning av statsrådet bestäms om hur Statskontorets förutsättningar att sköta de lån och fordringar som överförs på det med stöd av denna lag säkerställs, om villkoren eller uppbördsförfarandena eller andra skötsel-förfarandena förändras.

3 kap.

Ändringar i befogenheterna under lånetiden

13 §

Betalningslättnader

Beslut om betalningslättnader för en eller flera amorterings- eller ränteposter fattas av Statskontoret, om betalningslättnad söks för amorteringen eller räntan på en fordran eller ett lån som avses i 1 § 2 underpunkterna a eller c—e eller 3 punkten. I fråga om den myndighet som beslutar om betalningslättnad för en amorterings- eller räntepost som gäller ett lån som beviljats eller en fordran som uppkommit med stöd av de lagar som nämns i 1 § 1 punkten eller en fordran eller ett lån som avses i 2 punkten underpunkt b bestäms genom förordning av statsrådet.

En myndighet som ämnar bevilja betalningslättnad med stöd av 1 mom. skall i god tid hos Statskontoret utreda beloppet av den amortering och ränta som förfaller till betalning samt gäldenärens tidigare betalningslättnader.

Närmare bestämmelser om förfarandet när betalningslättnader beviljas kan utfärdas genom förordning av statsrådet. Genom förordning av statsrådet kan också bestämmas om beloppet av den betalningslättnad som beviljas på en gång och om sättet att bevilja den,

ifall det är möjligt att bevilja betalningslättnad enligt den lag eller med stöd av lagen utfärdade förordning med stöd av vilken lånet har beviljats eller fordran har uppkommit, men det inte föreskrivs om beloppet av och förutsättningarna för betalningslättnad och det inte finns några villkor för den i det beslut, skuldebrev eller köpebrev som fordran eller lånet grundar sig på.

14 §

Överföringar av lån och fordringar

Om den fastighet byter ägare vars innehav har legat till grund för lånet eller fordran kan det godkännas att den nya ägaren övertar ansvaret för lånet eller fordran eller gäldenär befrias från ansvar under de förutsättningar som bestäms i eller med stöd av lag genom ett beslut som fattas av

1) Statskontoret, om det är fråga om ett sådant lån eller en sådan fordran som avses i 1 § 2 punkten underpunkterna a eller c och som har börjat betalas och har införts i Statskontorets datasystem eller ett sådant lån eller en sådan fordran som avses i 1 § 3 punkten och varom ett betalningsbeslut har fattats och har införts i Statskontorets datasystem,

2) lantmäteribrå, om det är fråga om ett lån som avses i 1 § 2 punkten underpunkterna d eller e eller 1 § 3 punkten och om vilket inte har fattats betalningsbeslut eller som inte har införts i Statskontorets datasystem,

3) skogscentralen, om det är fråga om ett lån som avses i 1 § 2 punkten underpunkterna a eller c och som inte har börjat återbetalas eller som inte har införts i Statskontorets datasystem,

4) arbetskrafts- och näringscentralen, om det är fråga om en annan fordran eller ett annat lån som avses i 1 §.

Den nya ägaren kan överta ansvaret för ett lån eller en fordran endast om den ägare som ansvarar för skulden och den nya ägaren eller de som ansvarar för gälden skriftligen har kommit överens om att gäldsansvaret överförs på den nya ägaren eller att en gäldenär befrias från gäldsansvar.

Ett beslut enligt 1 mom. om överföring av gäldsansvaret eller befrielse från gäldsansvar påverkar inte säkerheten för skulden eller befogenheterna att besluta om säkerheten för

skulden.

Bestämmelser om förfarandet när lån och fordringar överförs kan utfärdas genom förordning av statsrådet.

15 §

Saneringsförfaranden

Samtycke till förfarande enligt lagen om företagssanering (47/1993) eller förfarande enligt lagen om skuldsanering för privatpersoner (57/1993) eller motsvarande frivilligt förfarande enligt lag ges av Statskontoret eller, om förfarandet gäller lån eller fordran som avses i 1 § 1 punkten eller 2 punkten underpunkt b, av Arbetskrafts- och Näringscentralen. Om det är Arbetskrafts- och Näringscentralen som ger samtycke, skall Statskontoret ge centralen ett utlåtande med de uppgifter om lånet eller fordran som behövs för behandlingen av saken.

16 §

Meddelanden om säkerheter för lån och fordringar

Överföringen av ansvaret för skötseln av lån och fordringar påverkar inte meddelandena om pantansvar för lån, och överföringen påverkar inte heller annars säkerheterna för lån. Över förrättningar som för införande i lagfarts- och inteckningsregistret meddelats registermyndigheten innan ett lån eller en fordran som har uppkommit vid förrättningen har införts i Statskontorets datasystem skall Statskontoret tillställas en kopia av beslutet.

Statskontoret skall för införande i lagfarts- och inteckningsregistret meddela registermyndigheten att en fordran eller ett lån som avses i 1 § 1 punkten underpunkterna e eller o eller 2 och 3 punkten betalts helt och hållet.

När det gäller återbetalning av en annan fordran eller ett annat lån som avses i 1 § skall Statskontoret skriftligen meddela den Arbetskrafts- och Näringscentral inom vars område den fastighet finns som utgör pant för fordringen eller lånet att fordran eller lånet betalts helt och hållet. Arbetskrafts- och Näringscentralen skall utan ogrundat dröjsmål för införande i lagfarts- och inteckningsregistret meddela att fastigheten befriats från

pantansvaret och skicka kvitto till gäldenären.

Närmare bestämmelser om förfarandet när befrielse från pantansvar meddelas kan vid behov utfärdas genom förordning av statsrådet.

17 §

Annan skötsel av säkerheter

Samtycke till säkerhetsarrangemang och befrielse från pantansvar angående lån och fordringar som avses i 1 § 1 punkten underpunkterna a—d, f—n och p ges av Arbetskrafts- och Näringscentralen med iakttagande av vad i lag eller med stöd av lag bestäms om säkerhetsarrangemang.

18 §

Uppsägning

Utän hinder av vad som någon annanstans i lag eller med stöd av lag bestäms om uppsägning eller återkrav av ett lån eller en fordran i dess helhet eller delvis fattas beslut om återkrav av ett lån eller en fordran av Statskontoret, om uppsägningen grundar sig på dröjsmål med betalningen av en amortering eller räntan på det sätt som bestäms någon annanstans i lag eller med stöd av lag eller är överenskommet i köpe- eller skuldebrevsvillkoren.

Innan en fordran eller ett lån som avses i 1 § 1 punkten eller 2 punkten underpunkt b sägs upp skall Statskontoret vid behov begära utlåtande av Arbetskrafts- och Näringscentralen.

Närmare bestämmelser om förfarandet när lån och fordringar sägs upp kan vid behov genom förordning av statsrådet.

4 kap.

Särskilda bestämmelser

19 §

Ränta på lån och fordringar

På lån och fordringar på vilka det vid denna lag ikraftträdande skall betalas en ränta

som överstiger den referens- och diskontoreringsränta som Europeiska gemenskapens kommission fastställt för beviljandet av statsstöd skall betalas en ränta som är lika stor som den sistnämnda från den följande förfallodagen efter det att lånet har överförts på Statskontorets ansvar, om räntan vid den nämnda tidpunkten fortfarande är högre än den ovan avsedda referens- och diskontoreringsräntan.

Vad som bestäms i 1 mom. gäller inte räntan som gäldenären skall betala på grund av en åtgärd som strider mot gäldens villkor.

Gäldenären skall tillkännages ändringen av ränta.

20 §

Dröjsmålsränta

På lån och fordringar på vilka det vid denna lags ikraftträdande skall betalas en dröjsmålsränta som överstiger den ränta som avses i 4 § 1 mom. i räntelagen (633/1982) skall betalas en dröjsmålsränta enligt nämnda lagrum från den följande förfallodagen efter det att lånet har överförts på Statskontorets ansvar.

Utan hinder av vad som bestäms i 1 mom. kan i stället för dröjsmålsränta fortfarande uppbäras en dröjsmålsavgift som avses i 29 b § 3 mom. i lagen om finansiering av hållbart skogsbruk.

21 §

Påskyndad återbetalning

Om den sista posten eller de sista posterna av ett lån eller en fordran skall betalas tillbaka i poster som är större än de vanliga amorteringarna och om beloppet av dessa amorteringar avviker från det som anges i lagen om uppbörd i ett för allt av vissa fordringar (682/1966), kan det återstående lånebeloppet återkrävas i enlighet med nämnda lag, om inte gäldenären på förfrågan meddelar att han eller hon motsätter sig detta.

Med Statskontorets samtycke får ett lån betalas tillbaka i större poster eller på kortare tid än vad som bestäms i eller med stöd av den lag som ligger till grund för beviljandet av lånet eller fordrans uppkomst.

Om gäldenären betalar amorteringar på ett lån eller en fordran före förfallodagen och det inte är fråga om den sista posten av lånet eller fordran, skall räntan på lånet eller fordran betalas till förfallodagen. Räntan på ett lån eller en fordran som avses i 1 § 2 punkten underpunkt e eller 3 punkten kan dock betalas endast till betalningsdagen.

22 §

Överföring av handlingar

De överförande myndigheterna skall se till att alla handlingar som är nödvändiga för skötseln av lånen och fordringarna överförs till Statskontoret. Om den överförande myndigheten använder samma handlingar för sådana uppgifter i anslutning till lånet eller fordran som kvarstår hos denna, skall till Statskontoret överföras kopior av originalhandlingarna. Om Statskontoret dock behöver originalhandlingen för skötseln av en uppgift som överförts på det genom denna lag, skall originalhandlingen överföras till Statskontoret.

På förvaringstiden för originalhandlingar som överförts till Statskontoret för förvaring tillämpas vad som bestäms om motsvarande handlingar hos jord- och skogsbruksförvaltningens myndigheter.

23 §

Avgiftsbelagd låneskötsel

För sådana prestationer i anslutning till skötseln av lån och statens fordringar enligt 1 § som Statskontoret producerar på eget initiativ kan hos gäldenären tas ut en avgift som motsvarar högst beloppet av statens totalkostnader för produktionen av prestationen. Det exakta avgiftsbeloppet bestäms genom förordning av statsrådet. På avgiften tillämpas i övrigt vad som i lagen om grunderna för avgifter till staten (150/1992) bestäms om offentligt rättsliga prestationer.

Prestationer i anslutning till skötseln av lån och statens fordringar som Statskontoret producerar på eget initiativ är med avvikelse från 1 mom. avgiftsfria när skulden grundar sig på

- 1) lagen om inlösen till staten av fastigheter, som skola säljas på exekutiv auktion,
- 2) jorddispositionslagen,
- 3) lagen om renskötsellägenheter,
- 4) jordregleringslagen berörande skoltar,
- 5) lagen om gårdsbruksenheter,
- 6) naturnäringslagen,
- 7) skoltlagen (611/1984),
- 8) renhushållningslagen,
- 9) landsbygdsnäringslagen, eller
- 10) skoltlagen (253/1995).

Avgifterna för prestationer som Statskontoret på gäldenärens begäran producerar vid skötseln av lån som avses i denna lag fastställs på det sätt som föreskrivs om myndigheternas avgiftsbelagda prestationer i lagen om grunderna för avgifter till staten.

24 §

Avtal

De överförande myndigheterna skall se till att avtal med utomstående om behandlingen av uppgifter om de lån och fordringar som överförs upphör den dag då ansvaret för skötseln av lånen och fordringarna överförs på Statskontoret.

25 §

Ändringssökande

I ett beslut som avses i denna lag får ändring sökas genom besvär så som det bestäms i förvaltningslagen (586/1996).

På ett tvistemål som gäller avgiften som uppbärs för skötseln av ett lån eller en fordran tillämpas 69 och 70 § i förvaltningslagen.

26 §

Förflyttning av personal

Personal i tjänsteförhållande vid jord- och skogsbruksministeriets informationstjänstcentral som sköter lån och fordringar som avses i 1 § 1 punkten vid jämte deras tjänster kan från och med den 1 maj 2007 förflyttas till tjänster eller uppgifter vid Statskontoret genom beslut av statsrådet. En tjänstemans

samtycke förutsätts inte för överföringen av en tjänst eller ändring av tjänstebestämmelsen, om inte tjänsten överförs till en annan pendlingsregion. De anställda som förflyttas behåller de rättigheter och skyldigheter i anslutning till tjänsteförhållandet som de hade vid tidpunkten för förflyttningen.

27 §

Ikraftträdande och övergångsbestämmelser

Denna lag träder i kraft den 20 . Lagens 19 och 20 § träder dock i kraft vid en tidpunkt om vilken bestäms genom förordning av statsrådet.

Denna lag tillämpas från och med den 1 januari 2008.

Utan hinder av vad som bestäms i denna paragrafs 3 mom. och i 5 § 2 mom. kan på Statskontoret överföras uppgifter angående betalningen och uppbörden av sådana lån och fordringar som avses i 1 § 1 punkten från och med den 1 maj 2007 innan ansvaret för deras skötsel överförs på Statskontoret. På ärenden som anknyter till dessa lån och fordringar tillämpas denna lag från och med den 1 maj 2007 till den 31 december 2007.

När Statskontoret är uppbördsmyndighet från och med den 1 maj 2007 ansvarar den myndighet som ansvarade för skötseln av lånet eller fordringen vid denna lags ikraftträdande fortfarande för de förluster och kostnader som åsamkats gäldenärerna till följd av myndighetens felaktiga åtgärder och som lett till att det funnits felaktiga uppgifter om lånet och lånevillkoren i datasystemet. Om förlusten eller kostnaden beror på inkorrekt funktion hos det datasystem som jord- och skogsbruksministeriets informationstjänstcentral använt, ansvarar dock jord- och skogsbruksministeriet för de förluster och kostnader som åsamkats gäldenären.

Den ränta som avses i 19 § kan uppbäras från och med den 1 januari 2008.

Den dröjsmålsränta som avses i 20 § tillämpas på de fordringar för vilka dröjsmålsränta enligt de bestämmelser som gällde vid denna lags ikraftträdande skall betalas för fördröjd betalning.

På sådana ärenden som gäller betalningslättnader för lån och försäljningsprisfordringar, överföringar av lån och fordringar på

andra personer, befrielse från gäldansvar, ansökningar om skuldsanering samt uppsägning av försäljningsprisfordringar och som är anhängiga när denna lag träder i kraft tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet.

Utan hinder av 3 mom. kan den myndighet som år 2007 har befogenhet att besluta i det i 8 mom. avsedda ärendet fortfarande fatta be-

slut i ärendet tills ifrågavarande lån eller fordran har överförts till Statskontorets datasystem. En ansökan som lämnas till myndigheten efter överföringen skall tillställas Statskontoret för avgörande eller handläggning.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

2.

Lag

om ändring av lagen om inlösen till staten av fastigheter, som skola säljas på exekutiv auktion

I enlighet med riksdagens beslut
fogas till lagen av den 14 januari 1938 om inlösen till staten av fastigheter, som skola säljas på exekutiv auktion (23/1938) en ny 11 a § som följer:

11 b §

Utan hinder av vad som bestäms i denna lag eller med stöd av den eller i den lag eller i den med stöd av denna givna lag som staten har tillämpat vid försäljning av mark med stöd av denna lag iakttas med avvikelse från villkoren i köpebrevet i fråga om statens försäljningsprisfordringar lagen om överföring av skötseln av lån och fordringar inom jord- och skogsbruksministeriets förvaltningsområde på Statskontoret (/). Nämnda lag tillämpas också på transaktioner där staten säljer mark med stöd av denna lag.

Denna lag träder i kraft den 20 .

Lagen tillämpas från och med den 1 januari 2008. Denna lag tillämpas dock på ärenden som avses i 27 § 3 och 4 mom. i lagen om överföring av skötseln av lån och fordringar inom jord- och skogsbruksministeriets förvaltningsområde på Statskontoret (/) från och med den 1 maj 2007 med iakttagande vad som bestäms i 23 § i nämnda lag. Denna lag tillämpas inte på ett ärende som gäller en försäljningsfordran och som är anhängigt den 31 december 2007.

3.

Lag**om ändring av lagen om gårdsbrukets utvecklingsfond**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av de 16 december 1966 om gårdsbrukets utvecklingsfond (657/1966) 3 § 2 mom. och 3 b §, sådana de lyder i lag 330/1999, samt fogas till lagen en ny 3 c § som följer:

3 §

Fondens medel får användas för köp eller byte av jord- och vattenområden som behövs för de ändamål som anges i 1 mom. jord- och vattenområden kan köpas, bytas och överlåtas till gängse pris så som närmare bestäms genom förordning av statsrådet. Staten kan sälja mark på kredit med högst ett års betalningstid. För en köpeskilling eller en del därav som kvarstår som skuld skall en säkerhet skaffas. Genom förordning av statsrådet bestäms närmare om försäljningsförfarandet återbetalning av statens försäljningsprisfordran och om uppbörd av försäljningsprisfordran. Egendom som förvärvats kan även användas för andra ändamål än de som nämns i denna lag, om det då den används på nämnda sätt är klart ändamålsenligare. Härvid iakttas lagen om rätt att överlåta statlig fastighetsförmögenhet (973/2002). På framställning av förrättningsmän som avses i fastighetsbildningslagen (554/1995) kan jord- och skogsbruksministeriet eller arbetskrafts- och näringscentralen även överföra egendom i sin besittning för att användas vid nyskifte så som förrättningsmännen föreslår i syfte att utvidga de lägenheters areal som har rätt till mark enligt denna lag och att förbättra skiftesläggningen inom skiftesområdet. Fondens

medel kan även användas för andra ändamål än de som nämns i denna lag enligt vad som bestäms särskilt genom lag. Medel kan i statsbudgeten anvisas även för andra ändamål i syfte att utveckla gårdsbruket.

3 b §

Utan hinder av vad som bestäms i eller med stöd av denna lag iakttas i fråga om försäljningsprisfordringar som har uppkommit med stöd av denna lag senast den 30 april 2007 med avvikelser från villkoren i köpebrevet lagen om överföring av skötseln av lån och fordringar inom jord- och skogsbruksministeriets förvaltningsområde på Statskontoret (/). 27 § 3 och 4 mom. i nämnda lag tillämpas dock från och med den 1 maj 2007.

3 c §

Staten behöver inte betala kommunal- och kyrkoskatt på inkomsterna av en lägenhet eller ett område som har förvärvats enligt denna lag för det kalenderår då jord- och skogsbruksministeriet fick egendomen i sin besittning.

Denna lag träder i kraft den 20 .
Denna lags 3 § 2 mom. tillämpas först från och med den 1 januari 2008.

4.

Lag**om ändring av skollagen**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i skollagen av den 24 februari 1995 (253/1995) rubriken för 38 § och 1 mom. samt 68 § 1 mom.,
 av dem rubriken för 38 § sådan den lyder i lag 1289/1996 och 68 § mom. i lag 243/2002, och
fogas till 38 §, sådan den lyder delvis ändrad i lag 1289/1996, ett nytt 4 mom. och till lagen en ny 41 a § som följer:

38 §

Uppsägning av försäljningsprisfordringar och lån

Arbetskrafts- och näringscentralen kan utöver 36 och 37 § på grunder som närmare fastställs genom förordning av statsrådet bestämma att statens försäljningsprisfordran och ett statligt lån enligt denna lag helt eller delvis skall återbetalas i en eller flera poster, om gäldenären vid köp av mark av staten eller i samband med ansökan om lån har lämnat vilseledande uppgifter på någon väsentlig punkt eller annars förfarit svikligt, överlåtit sin fastighet helt eller delvis eller underlåtit att iaktta en i 61 § avsedd plan eller om lägenheten har blivit såld i utsökningsväg. Arbetskrafts- och näringscentralen kan på grunder som närmare fastställs genom förordning bestämma att en försäljningsprisfordran eller ett statligt lån genast skall återbetalas även i det fall att gäldenären inte har iakttagit de övriga villkor som har uppställts i köpe- eller skuldebrevet. Om grunden för uppsägningen av ett lån eller en försäljningsprisfordran emellertid är dröjsmål med betalningen av en amortering eller räntan, beslutar Statskontoret om återkrav av det statliga lånet och uppsägning av försäljningsprisfordran.

 Närmare bestämmelser om förfarandet när

ett lån eller en fordran uppsägs utfärdas genom förordning av statsrådet.

41 a §

Avvikelse från bestämmelserna om låneskötsel

På en försäljningsfordran som har uppkommit med stöd av denna lag senast den 31 december 2007 tillämpas från och med den 1 januari 2008 vad som bestäms i lagen om överföring av skötseln av lån och fordringar inom jord- och skogsbruksministeriets förvaltningsområde på Statskontoret (/).

Bestämmelserna i 27 § 3 och 4 mom. i den i 1 mom. nämnda lagen tillämpas dock redan från och med den 1 maj 2007.

Genom förordning av statsrådet kan utfärdas bestämmelser som avviker från den lagstiftning som avses i 1 § 1 punkten i den i 1 mom. nämnda lagen.

68 §

Vissa åtgärder och rättsförhållanden enligt tidigare lagstiftning

I fråga om återbetalningstiden för och räntan på statens och kreditinstituts fordringar enligt lagen om anskaffande av boplatser åt vissa skoltar (273/1955), jordregleringslagen

berörande skoltar (593/1969) och den upphävda skoltlagen samt i fråga om övriga villkor för dessa fordringar iaktas de bestämmelser som gällde vid denna lags ikraftträdande och motsvarande avtalsvillkor. I fråga om återbetalningstiden för räntan på och övriga villkor för fordringar som med stöd av upphävda skoltlagen har uppkommit efter denna lags ikraftträdande iaktas likaså bestämmelserna i nämnda lag. Utan hinder av vad som bestäms i denna lag eller med stöd av den eller har överenskommit köpebrevets villkor iaktas i fråga om statens försäljningsprisfordringar som har uppkommit med stöd av ovan nämnda lagar senast den 30 april 2007 med avvikelse från villkoren i kö-

pebrevet lagen om överföring av skötseln av lån och fordringar inom jord- och skogsbruksministeriets förvaltningsområde på Statskontoret (/).

Denna lag träder i kraft den 20 . Denna lag tillämpas från och med den 1 januari 2008. Lagens 41 a § 2 mom. tillämpas dock från och med den 1 maj 2007.

Denna lag iaktas inte i fråga om uppsägning av eller skuldarrangemang beträffande en statlig försäljningsfordran eller ett lån som avses i denna lag eller i en i 68 § 1 mom. avsedd lag och som är anhängig den 31 december 2007.

5.

Lag

om ändring av lagen om stödjande av grundtorrläggning

I enlighet med riksdagens beslut ändras 18 § 5 mom., 23 § och 29 § 3 mom. i lagen av den 24 oktober 1997 om stödjande av grundtorrläggning (947/1997) som följer:

18 §

Återkrav av understöd och uppsägning av lån

I denna paragraf avsett beslut om återkrav av understöd eller uppsägning av lån fattas av arbetskrafts- och näringscentralen. I det fall som avses i 4 mom. 3 punkten fattas dock beslut om uppsägning av lån av Statskontoret.

23 §

Verkställighetsmyndigheter

Verkställigheten av denna lag handhas av jord- och skogsbruksministeriet, arbetskrafts-

och näringscentralerna, de regionala miljöcentralerna samt Statskontoret enligt vad som närmare bestäms i denna lag och med stöd av den.

29 §

Ikraftträdelse- och övergångsstadganden

Den lag och de paragrafer som nämns i 2 mom. tillämpas på sådana projekt som avses i dem och för vilka beslut om finansiering har fattats före denna lags ikraftträdande. De behövliga medel kan dock anvisas ur gårdsbrukets utvecklingsfonds medel. Lån och understöd som beviljats med stöd av de paragrafer som nämns i 2 mom. återkrävs av Statskontoret med iakttagande av lagen om överföring av skötseln av lån och fordringar

inom jord- och skogsbruksministeriets förvaltningsområde på Statskontoret (/).

Denna lag träder i kraft den 20 .

Denna lag tillämpas från och med den 1 januari 2008. Denna lag tillämpas också på lån enligt lagen om stödjande av grundtorrläggning (947/1997) som har beviljats före denna

lags ikraftträdande. På lån enligt denna lag tillämpas dock 27 § 3 och 4 mom. i den i 29 § 3 mom. nämnda lagen från och med den 1 maj 2007.

Denna lag tillämpas inte på ett ärende som gäller uppsägning av ett lån och som är anhängig den 30 april 2007.

6.

Lag

om ändring av lagen om finansiering av renhushållning och naturnäringar

I enlighet med riksdagens beslut *ändras* i lagen av den 21 januari 2000 om finansiering av renhushållning och naturnäringar (45/2000) 71 § 5 mom. och 72 § och *fogas* till lagen en ny 68 a § som följer:

12 kap.

Ikraftträdelse- och övergångsbestämmelser

68 a §

Avvikelser från bestämmelserna om låneskötsel

På en försäljningsfordran som har uppkommit senast den 31 december 2007 tillämpas från och med den 1 januari 2008 vad som bestäms i lagen om överföring av skötseln av lån och fordringar inom jord- och skogsbruksministeriets förvaltningsområde på Statskontoret.

Närmare bestämmelser om förfarandet vid skötseln av lån kan utfärdas genom förordning av statsrådet.

71 §

Tillämpning av tidigare lagstiftning

Till den del något annat med avvikelse från 3 och 4 mom. bestäms om statens försälj-

ningsprisfordringar i lagen om överföring av skötseln av lån och fordringar inom jord- och skogsbruksministeriets förvaltningsområde på Statskontoret (/) iakttas 2—4 och 7—19 § i sistnämnda lag. Genom förordning av statsrådet kan sådana bestämmelser om förfaringssätten utfärdas som avviker från den lagstiftning som avses i 1—4 mom.

72 §

Betalningslättnader och skuldarrangemang enligt tidigare lagstiftning

Betalningslättnader och skuldarrangemang i fråga om sådana statens försäljningsprisfordringar och sådana lån som avses i lagen om renskötsellägenheter, renhushållningslagen och naturnäringslagen beviljas och behandlas enligt 5, 6 och 11 i kap. i denna lag. Uppsägning och återkrav av bidrag från staten, statens försäljningsprisfordringar och statliga lån samt räntestödslån genomförs enligt den lagstiftning som gällde vid denna lags ikraftträdande. På uppsägningen av statens försäljningsprisfordringar tillämpas dock

ytterligare 18 § i lagen om överföring av skötseln av lån och fordringar inom jord- och skogsbruksministeriets förvaltningsområde på Statskontoret (/).

Denna lag träder i kraft den _____ 20 .
Denna lag tillämpas från och med den 1 januari 2008. Bestämmelserna i 27 § 3 och _____

4 mom. i den lag som nämns denna lags 71 § 1 mom. tillämpas dock på fordringar enligt denna lag redan från och med den 1 maj 2007.

Denna lag tillämpas inte på ärenden som gäller ansökan om skuldarrangemang eller uppsägning av en försäljningsprisfordran och som är anhängiga den 31 december 2007.

7.

Lag

om ändring av lagen om finansiering av landsbygdsnäringsar

I enlighet med riksdagens beslut
fogas till lagen av den 12 mars 1999 om finansiering av landsbygdsnäringsar (329/1999) en ny 74 a § som följer:

74 a §

Undantag som gäller skötseln av statens försäljningsprisfordringar

Utan hinder av vad som i 69, 72, 74 och 75 § bestäms om statens försäljningsprisfordringar tillämpas på dem lagen om överföring av skötseln av lån och fordringar inom jord- och skogsbruksministeriets förvaltningsområde på Statskontoret (/).

Denna lag träder i kraft den _____ 20 .
Denna lag tillämpas från och med den 1 januari 2008. Bestämmelserna i 27 § 3 och 4 mom. i den lag som nämns denna lags 74 a § tillämpas dock på fordringar enligt denna lag redan från och med den 1 maj 2007.

Denna lag tillämpas dock inte på ärenden som gäller ansökan om skuldarrangemang eller uppsägning av en försäljningsprisfordran och som är anhängiga den 31 december 2007.

8.

Lag**om ändring av lagen om finansiering av hållbart skogsbruk**

I enlighet med riksdagens beslut
 fogas till lagen av den 12 december 1996 om finansiering av hållbart skogsbruk (1094/1996) en ny 13 a § och till 38 §, sådan det lyder delvis ändrad i lag 1286/1997 och 718/1999, ett nytt 5 mom. som följer:

13 a §

Uppbörd av lån

Den myndighet som sköter uppbörden av lån är Statskontoret på det sätt som bestäms i lagen om överföring av skötseln av lån och fordringar inom jord- och skogsbruksministeriets förvaltningsområde på Statskontoret (/).

38 §

Övergångsstadganden

 Den myndighet som sköter uppbörden av

lån som beviljats med stöd av skogsförbättringslagen (140/1987) är Statskontoret på det sätt som bestäms i lagen om överföring av skötseln av lån och fordringar inom jord- och skogsbruksministeriets förvaltningsområde på Statskontoret (/).

 Denna lag träder i kraft den 20 .

Denna lag tillämpas från och med den 1 januari 2008. Denna lag tillämpas dock inte på ärenden som gäller betalningslättnader, överföring av lån på någon annans ansvar eller befrielse från gäldsansvar, ansökan om skuldarrangemang eller uppsägning av ett lån och som är anhängiga den 31 december 2007.

9.

Lag**om ändring av 10 a § i lagen om stöd för nyskiften**

I enlighet med riksdagens beslut
 ändras i lagen av den 16 januari 1981 om stöd för nyskiften (24/1981) 10 a § 2 mom., sådant det lyder i lag 450/1990, som följer:

10 a §

 valtningsområde på Statskontoret (/).

 Då de kostnader jämte räntor som skall återkrävas har betalats helt och hållet, tillämpas i fråga om meddelandet till lagfarts- och in-teckningsregistret 16 § 2 mom. i lagen om överföring av skötseln av lån och fordringar inom jord- och skogsbruksministeriets för-

 Denna lag träder i kraft den 20 .

Denna lag tillämpas från och med den 1 januari 2008. Lagen tillämpas dock inte på ärenden som är anhängiga den 31 december 2007.

10.**Lag****om upphävande av lagen om lagen om reglering av legoområden i stad och köping**

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §
Genom denna lag upphävs lagen av den 9 mars 1962 om reglering av legoområden i stad och köping (218/1962) jämte ändringar.

2 §
Denna lag träder i kraft den 20 .
Ärenden som är anhängiga med stöd av den genom denna lag upphävda lagen vid denna lags ikraftträdande slutbehandlas i enlighet

med nämnda lag. Om förskottsbetalning eller ett lån har betalats tillbaka helt och hållet eller om legotagaren har gått miste om sin rätt att lyfta det eller länsstyrelsen har ändrat beloppet, tillämpas på meddelandet till lagfarts- och inteckningsregistret dock 16 § 2 mom. i lagen om överföring av skötseln av lån och fordringar inom jord- och skogsbruksministeriets förvaltningsområde på Statskontoret (/).

Helsingfors den 15 september 2006

Republikens President

TARJA HALONEN

Jord- och skogsbruksminister *Juha Korkeaoja*

2.

Lag

om ändring av lagen om inlösen till staten av fastigheter, som skola säljas på exekutiv auktion

I enlighet med riksdagens beslut
fögas till lagen av den 14 januari 1938 om inlösen till staten av fastigheter, som skola säljas på exekutiv auktion (23/1938) en ny 11 a § som följer:

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

11 b §

Utan hinder av vad som bestäms i denna lag eller med stöd av den eller i den lag eller i den med stöd av denna givna lag som staten har tillämpat vid försäljning av mark med stöd av denna lag iakttas med avvikelse från villkoren i köpebrevet i fråga om statens försäljningsprisfordringar lagen om överföring av skötseln av lån och fordringar inom jord- och skogsbruksministeriets förvaltningsområde på Statskontoret (). Nämda lag tillämpas också på transaktioner där staten säljer mark med stöd av denna lag.

Denna lag träder i kraft den 20 .

Lagen tillämpas från och med den 1 januari 2008. Denna lag tillämpas dock på ärenden som avses i 27 § 3 och 4 mom. i lagen om överföring av skötseln av lån och fordringar inom jord- och skogsbruksministeriets förvaltningsområde på Statskontoret (/) från och med den 1 maj 2007 med iakttagande vad som bestäms i 23 § i nämnda lag. Denna lag tillämpas inte på ett ärende som gäller en försäljningsfordran och som är anhängigt den 31 december 2007.

3.

Lag**om ändring av lagen om gårdsbrukets utvecklingsfond**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av de 16 december 1966 om gårdsbrukets utvecklingsfond (657/1966) 3 § 2 mom. och 3 b §, sådana de lyder i lag 330/1999, samt fogas till lagen en ny 3 c § som följer:

Gällande lydelse

3 §

Fondens medel får användas för köp eller byte av jord- och vattenområden som behövs för de ändamål som anges i 1 mom. Jord- och vattenområden kan köpas, bytas och överlåtas till gängse pris så som jord- och skogsbruksministeriet närmare bestämmer. Egendom som förvärvats kan även användas för andra ändamål än de som nämns i denna lag, om den då används på nämnda sätt är klart ändamålsenligare. Härvid iakttas lagen om rätt att överlåta och upplåta statens jordegendom och inkomstgivande rättigheter (687/1978). På framställning av förrättningsmän som avses i fastighetsbildningslagen kan jord- och skogsbruksministeriet eller arbetskrafts- och näringscentralen även överföra egendom i sin besittning för att användas vid nyskifte så som förrättningsmännen föreslår i syfte att utvidga de lägenheters areal som har rätt till mark enligt denna lag och att förbättra skiftesläggningen inom skiftesområdet. Fondens medel kan även användas för andra ändamål än de som nämns i denna lag enligt vad som bestäms särskilt genom lag. Medel kan i statsbudgeten anvisas även för andra ändamål i syfte att utveckla gårdsbruket.

Föreslagen lydelse

3 §

Fondens medel får användas för köp eller byte av jord- och vattenområden som behövs för de ändamål som anges i 1 mom. Jord- och vattenområden kan köpas, bytas och överlåtas till gängse pris så som närmare bestäms genom förordning av statsrådet. Staten kan sälja mark på kredit med högst ett års betalningstid. För en köpeskilling eller en del därav som kvarstår som skuld skall en säkerhet skaffas. Genom förordning av statsrådet bestäms närmare om försäljningsförfarandet återbetalning av statens försäljningsprisfordran och om uppbörd av försäljningsprisfordran. Egendom som förvärvats kan även användas för andra ändamål än de som nämns i denna lag, om det då den används på nämnda sätt är klart ändamålsenligare. Härvid iakttas lagen om rätt att överlåta statlig fastighetsförmögenhet (973/2002). På framställning av förrättningsmän som avses i fastighetsbildningslagen (554/1995) kan jord- och skogsbruksministeriet eller arbetskrafts- och näringscentralen även överföra egendom i sin besittning för att användas vid nyskifte så som förrättningsmännen föreslår i syfte att utvidga de lägenheters areal som har rätt till mark enligt denna lag och att förbättra skiftesläggningen inom skiftesområdet. Fondens medel kan även användas för andra ändamål än de som nämns i denna lag enligt vad som bestäms särskilt genom lag. Medel kan i statsbudgeten anvisas även för andra ändamål i syfte att utveckla gårdsbruket.

3 b §

Utan hinder av vad som bestäms i eller med stöd av denna lag iakttas i fråga om försäljningsprisfordringar som har uppkommit med stöd av denna lag senast den 30 april 2007 med avvikelse från villkoren i köpbrevet lagen om överföring av skötseln av lån och fordringar inom jord- och skogsbruksministeriets förvaltningsområde på Statskontoret (/). 27 § 3 och 4 mom. in nämnda lag tillämpas dock från och med den 1 maj 2007.

3 c §

Staten behöver inte betala kommunal- och kyrkoskatt på inkomsterna av en lägenhet eller ett område som har förvärvats enligt denna lag för det kalenderår då jord- och skogsbruksministeriet fick egendomen i sin besittning.

Denna lag träder i kraft den _____ 20 .

Denna lags 3 § 2 mom. tillämpas först från och med den 1 januari 2008.

4.

Lag**om ändring av skollagen**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i skollagen av den 24 februari 1995 (253/1995) rubriken för 38 § och 1 mom. samt 68 § 1 mom.,
 av dem rubriken för 38 § sådan den lyder i lag 1289/1996 och 68 § mom. i lag 243/2002, och
fogas till 68 §, sådan den lyder delvis ändrad i lag 1289/1996 ett nytt 4 mom. och till lagen en ny 41 a §, som följer:

Gällande lydelse

38 §

Uppsägning av lån

Landsbygdsnäringsdistriktet kan utöver 36 och 37 §§ på grunder som närmare fastställs genom förordning bestämma att statens försäljningsprisfordran och ett statligt lån enligt denna lag helt eller delvis skall återbetalas i en eller flera poster, om gäldenären vid köp av mark av staten eller i samband med ansökan om lån har lämnat vilseledande uppgifter på någon väsentlig punkt eller annars förfarit svikligt, överlåtit sin fastighet helt eller delvis eller underlåtit att iaktta en i 61 § avsedd plan eller om lägenheten har blivit såld i utsökningsväg. Landsbygdsnäringsdistriktet kan på grunder som närmare fastställs genom förordning bestämma att en försäljningsprisfordran eller ett statligt lån genast skall återbetalas även i det fall att gäldenären inte har iakttagit de övriga villkor som har uppställts i köpe- eller skuldebrevet.

Föreslagen lydelse

38 §

Uppsägning av försäljningsprisfordringar och lån

Arbetskrafts- och näringscentralen kan utöver 36 och 37 § på grunder som närmare fastställs genom förordning av statsrådet bestämma att statens försäljningsprisfordran och ett statligt lån enligt denna lag helt eller delvis skall återbetalas i en eller flera poster, om gäldenären vid köp av mark av staten eller i samband med ansökan om lån har lämnat vilseledande uppgifter på någon väsentlig punkt eller annars förfarit svikligt, överlåtit sin fastighet helt eller delvis eller underlåtit att iaktta en i 61 § avsedd plan eller om lägenheten har blivit såld i utsökningsväg. *Arbetskrafts- och näringscentralen* kan på grunder som närmare fastställs genom förordning bestämma att en försäljningsprisfordran eller ett statligt lån genast skall återbetalas även i det fall att gäldenären inte har iakttagit de övriga villkor som har uppställts i köpe- eller skuldebrevet. *Om grunden för uppsägningen av ett lån eller en försäljningsprisfordran emellertid är dröjsmål med betalningen av en amortering eller räntan, beslutar Statskontoret om återkrav av det statliga lånet och uppsägning av försäljningsprisfordran.*

Närmare bestämmelser om förfarandet när ett lån eller en fordran uppsägs utfärdas genom förordning av statsrådet.

41 a §

*Avvikelse från bestämmelserna om låne-
skötsel*

På en försäljningsfordran som har uppkommit med stöd av denna lag senast den 31 december 2007 tillämpas från och med den 1 januari 2008 vad som bestäms i lagen om överföring av skötseln av lån och fordringar inom jord- och skogsbruksministeriets förvaltningsområde på Statskontoret (/).

Bestämmelserna i 27 § 3 och 4 mom. i den i 1 mom. nämnda lagen tillämpas dock redan från och med den 1 maj 2007.

Genom förordning av statsrådet kan utfärdas bestämmelser som avviker från den lagstiftning som avses i 1 § 1 punkten i den i 1 mom. nämnda lagen.

68 §

*Vissa åtgärder och rättsförhållanden enligt
tidigare lagstiftning*

I fråga om återbetalningstiden för och räntan på statens och kreditinstituts fordringar enligt lagen om anskaffande av boplatser åt vissa skoltar (273/55), jordregleringslagen berörande skoltar (593/69) och skoltlagen samt i fråga om övriga villkor för dessa fordringar iaktas de upphävda stadganden som gällde när denna lag träder i kraft och motsvarande avtalsvillkor. I fråga om återbetalningstiden för, räntan på och övriga villkor för fordringar som med stöd av den nämnda skoltlagen har uppkommit efter att denna lag har trätt i kraft iaktas likaså stadganden i nämnda lag.

68 §

*Vissa åtgärder och rättsförhållanden enligt
tidigare lagstiftning*

I fråga om återbetalningstiden för och räntan på statens och kreditinstituts fordringar enligt lagen om anskaffande av boplatser åt vissa skoltar (273/1955), jordregleringslagen berörande skoltar (593/1969) och den upphävda skoltlagen samt i fråga om övriga villkor för dessa fordringar iaktas *de bestämmelser* som gällde *vid denna lags ikraftträdande* och motsvarande avtalsvillkor. I fråga om återbetalningstiden för räntan på och övriga villkor för fordringar som med stöd av upphävda skoltlagen har uppkommit efter denna lags ikraftträdande iaktas likaså bestämmelserna i nämnda lag. *Utan hinder av vad som bestäms i denna lag eller med stöd av den eller har överenskommit köpebrevets villkor iaktas i fråga om statens försäljningsprisfordringar som har uppkommit med stöd av ovan nämnda lagar senast den 30 april 2007 med avvikelse från villkoren i köpebrevet lagen om överföring av skötseln av lån och fordringar inom jord- och skogsbruksministeriets förvaltningsområde på Statskontoret (/).*

*Denna lag träder i kraft den 20 .
Denna lag tillämpas från och med den 1 ja-
nuari 2008. Lagens 41 a § 2 mom. tillämpas
dock från och med den 1 maj 2007.*

*Denna lag iakttas inte i fråga om uppsäg-
ning av eller skuldarrangemang beträffande
en statlig försäljningsfordran eller ett lån
som avses i denna lag eller i en i 68 §
1 mom. avsedd lag och som är anhängig
den 31 december 2007.*

5.

Lag

om ändring av lagen om stödjande av grundtorrläggning

I enlighet med riksdagens beslut
ändras 18 § 5 mom., 23 § och 29 § 3 mom. i lagen av den 24 oktober 1997 om stödjande av
grundtorrläggning (947/1997) som följer:

Gällande lydelse

18 §

*Återkrav av understöd och uppsägning av
lån*

Föreslagen lydelse

18 §

*Återkrav av understöd och uppsägning av
lån*

I denna paragraf avsett beslut om återkrav
av understöd eller uppsägning av lån fattas
av arbetskrafts- och näringscentralen.

I denna paragraf avsett beslut om återkrav
av understöd eller uppsägning av lån fattas
av arbetskrafts- och näringscentralen. *I det
fall som avses i 4 mom. 3 punkten fattas
dock beslut om uppsägning av lån av Stats-
kontoret.*

23 §

Verkställighetsmyndigheter

Verkställigheten av denna lag sköts av
vederbörande ministerium, arbetskrafts- och
näringscentralerna, de regionala miljöcent-
ralerna samt jord- och skogsbruksministe-

23 §

Verkställighetsmyndigheter

Verkställigheten av denna lag *handhas* av
jord- och skogsbruksministeriet, arbets-
krafts- och näringscentralerna, de regionala
miljöcentralerna samt *Statskontoret* enligt

Gällande lydelse

riets informationstjänstcentral enligt vad som närmare bestäms i denna lag och i förordning.

29 §

Ikraftträdelse- och övergångsstadganden

Den lag och de paragrafer som nämns i 2 mom. tillämpas på sådana projekt som avses i dem och för vilka beslut om finansiering har fattats innan denna lag trädde i kraft. De behövliga medel kan dock anvisas ur gårdsbrukets utvecklingsfonds medel. Lån och understöd som beviljats med stöd av de bestämmelser som nämns i 2 mom. återkrävs av länsstyrelsen om de har anvisats ur statsmedel, och av jord- och skogsbruksministeriets informationstjänstcentral, om de anvisats ur gårdsbrukets utvecklingsfonds medel.

Föreslagen lydelse

vad som närmare bestäms i denna lag och med stöd av den.

29 §

Ikraftträdelse- och övergångsstadganden

Den lag och de paragrafer som nämns i 2 mom. tillämpas på sådana projekt som avses i dem och för vilka beslut om finansiering har fattats före denna lags ikraftträdande. De behövliga medel kan dock anvisas ur gårdsbrukets utvecklingsfonds medel. Lån och understöd som beviljats med stöd av de paragrafer som nämns i 2 mom. återkrävs av Statskontoret med iakttagande av lagen om överföring av skötseln av lån och fordringar inom jord- och skogsbruksministeriets förvaltningsområde på Statskontoret (/).

Denna lag träder i kraft den 20 .

Denna lag tillämpas från och med den 1 januari 2008. Denna lag tillämpas också på lån enligt lagen om stödjande av grundtorrläggning (947/1997) som har beviljats före denna lags ikraftträdande. På lån enligt denna lag tillämpas dock 27 § 3 och 4 mom. i den i 29 § 3 mom. nämnda lagen från och med den 1 maj 2007.

Denna lag tillämpas inte på ett ärende som gäller uppsägning av ett lån och som är anhängig den 30 april 2007.

6.

Lag**om ändring av lagen om finansiering av renhushållning och naturnäringar**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 21 januari 2000 om finansiering av renhushållning och naturnäringar
(45/2000) 71 § 5 mom. och 72 § och
fogas till lagen en ny 68 a § som följer:

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

12 kap.

Ikraftträdelse- och övergångsbestämmelser

68 a §

*Avvikelse från bestämmelserna om låne-
skötsel*

På en försäljningsfordran som har uppkommit senast den 31 december 2007 tilllämpas från och med den 1 januari 2008 vad som bestäms i lagen om överföring av skötseln av lån och fordringar inom jord- och skogsbruksministeriets förvaltningsområde på Statskontoret.

Närmare bestämmelser om förfarandet vid skötseln av lån kan utfärdas genom förordning av statsrådet.

71 §

71 §

Tillämpning av tidigare lagstiftning

Tillämpning av tidigare lagstiftning

Genom förordning som utfärdas av statsrådet kan sådana bestämmelser om förfaringssätten utfärdas som avviker från den lagstiftning som avses i 1—4 mom.

Till den del något annat med avvikelse från 3 och 4 mom. bestäms om statens försäljningsprisfordringar i lagen om överföring av skötseln av lån och fordringar inom jord- och skogsbruksministeriets förvaltningsområde på Statskontoret (/) iaktas 2—4 och 7—19 § i sistnämnda lag. Genom förordning av statsrådet kan sådana bestämmelser om förfaringssätten utfärdas

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

som avviker från den lagstiftning som avses i 1—4 mom.

72 §

Betalningslättnader och skuldsaneringar enligt tidigare lagstiftning

Betalningslättnader och skuldsaneringar i fråga om sådana statens försäljningsprisfordringar och sådana lån som avses i lagen om renkötsellägenheter, renhushållningslagen och naturnäringslagen beviljas och behandlas enligt 5, 6 och 11 kap. i denna lag. Uppsägning och återkrav av bidrag från staten, statens försäljningsprisfordringar och statliga lån samt räntestödslån genomförs enligt den lagstiftning som gäller när denna lag träder i kraft.

72 §

Betalningslättnader och skuldsanering enligt tidigare lagstiftning

Betalningslättnader och skuldarrangemang i fråga om sådana statens försäljningsprisfordringar och sådana lån som avses i lagen om renkötsellägenheter, renhushållningslagen och naturnäringslagen beviljas och behandlas enligt 5, 6 och 11 i kap. i denna lag. Uppsägning och återkrav av bidrag från staten, statens försäljningsprisfordringar och statliga lån samt räntestödslån genomförs enligt den lagstiftning som gällde vid denna lags ikraftträdande. På uppsägningen av statens försäljningsprisfordringar tillämpas dock ytterligare 18 § i lagen om överföring av skötseln av lån och fordringar inom jord- och skogsbruksministeriets förvaltningsområde på Statskontoret (/).

Denna lag träder i kraft den 20 .
Denna lag tillämpas från och med den 1 januari 2008. Bestämmelserna i 27 § 3 och 4 mom. i den lag som nämns denna lags 71 § 1 mom. tillämpas dock på fordringar enligt denna lag redan från och med den 1 maj 2007.

Denna lag tillämpas inte på ärenden som gäller ansökan om skuldarrangemang eller uppsägning av en försäljningsprisfordran och som är anhängiga den 31 december 2007.

7.

Lag**om ändring av lagen om finansiering av landsbygdsnäringsar**

I enlighet med riksdagens beslut
fogas till lagen av den 12 mars 1999 om finansiering av landsbygdsnäringsar (329/1999) en
ny 74 a § som följer:

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

74 a §

*Undantag som gäller skötseln av statens
försäljningsprisfordringar*

*Utan hinder av vad som i 69, 72, 74 och
75 § bestäms om statens försäljningspris-
fordringar tillämpas på dem lagen om över-
föring av skötseln av lån och fordringar
inom jord- och skogsbruksministeriets för-
valtningsområde på Statskontoret (/).*

Denna lag träder i kraft den 20 .

*Denna lag tillämpas från och med den
1 januari 2008. Bestämmelserna i 27 § 3
och 4 mom. i den lag som nämns denna lags
74 a § tillämpas dock på fordringar enligt
denna lag redan från och med den 1 maj
2007.*

*Denna lag tillämpas dock inte på ärenden
som gäller ansökan om skuldarrangemang
eller uppsägning av en försäljningspris-
fordran och som är anhängiga den 31 de-
cember 2007.*

8.

Lag**om ändring av lagen om finansiering av hållbart skogsbruk**

I enlighet med riksdagens beslut
fogas till lagen av den 12 december 1996 om finansiering av hållbart skogsbruk (1094/1996)
en ny 13 a § och till 38 §, sådan det lyder delvis ändrad i lag 1286/1997 och 718/1999, ett nytt
5 mom. som följer:

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

13 a §

Uppbörd av lån

Den myndighet som sköter uppbörden av lån är Statskontoret på det sätt som bestäms i lagen om överföring av skötseln av lån och fordringar inom jord- och skogsbruksministeriets förvaltningsområde på Statskontoret (/).

38 §

Övergångsstadganden

Den myndighet som sköter uppbörden av lån som beviljats med stöd av skogsförbättringslagen (140/1987) är Statskontoret på det sätt som bestäms i lagen om överföring av skötseln av lån och fordringar inom jord- och skogsbruksministeriets förvaltningsområde på Statskontoret (/).

*Denna lag träder i kraft den 20 .
Denna lag tillämpas från och med den 1 januari 2008. Denna lag tillämpas dock inte på ärenden som gäller betalningslättnader, överföring av lån på någon annans ansvar eller befrielse från gäldsansvar, ansökan om skuldarrangemang eller uppsägning av ett lån och som är anhängiga den 31 december 2007.*

9.

Lag**om ändring av 10 a § i lagen om stöd för nyskiften**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 16 januari 1981 om stöd för nyskiften (24/1981) 10 a § 2 mom., sådant det lyder i lag 450/1990, som följer:

Gällande lydelse

10 a §

Då de kostnader som skall återkrävas har betalats helt och hållet, skall lantmäterikontoret sända ett meddelande till domaren för att en anteckning om att fastigheten har befriats från pantansvar skall bli införd i lagfarts- och fastighetsregistret.

Föreslagen lydelse

10 a §

Då de kostnader *jämte räntor* som skall återkrävas har betalats helt och hållet, *tillämpas i fråga om meddelandet till lagfarts- och inteckningsregistret 16 § 2 mom. i lagen om överföring av skötseln av lån och fordringar inom jord- och skogsbruksministeriets förvaltningsområde på Statskontoret (/)*.

Denna lag träder i kraft den 20 .

Denna lag tillämpas från och med den 1 januari 2008. Lagen tillämpas dock inte på ärenden som är anhängiga den 31 december 2007.